

జనశక్తి

విప్లవ కమ్యూనిస్టుల పక్ష పత్రిక

లోపలి పేజీల్లో...

- ◆ ప్రాన్స్ : వ్యంగ్య వారపత్రిక 'ఛార్లీ హెబ్డే'పై ఘోరమైన దాడి
- ◆ గ్రామీణ పేదల ఉపాధిని హరిస్తున్న యంత్రాల ప్రవేశం
- ◆ భారత కమ్యూనిస్టుపార్టీ-ఏర్పాటు-1921-1933-సంవత్సరాలు-ముజఫర్ అహ్మద్
- ◆ ఒప్పందాలను ఉల్లంఘిస్తూ రైతాంగాన్ని దోచుకుంటున్న పేదరుమిల్లుల యాజమాన్యం
- ◆ 2014లో ఉత్తరప్రదేశ్, మధ్యప్రదేశ్ లో మతహింస-ఇర్షాన్ ఇంజనీర్

సంపుటి : 47 సంచిక : 20 విజయవాడ 20-2-2015 పేజీలు : 8 వెల : రు 5.00

'కాగ్' వెల్లడించిన సెజ్ల మాయాజాలం

దేశ వ్యాపితంగా ప్రభుత్వ అనుమతి పొందిన ప్రత్యేక ఆర్థిక మండళ్ళు (సెజ్ల) పనితీరుపై 'కాగ్' సవివరమైన నివేదికను తయారుచేయగా ఇటీవల దానిని పార్లమెంటు ముందుంచారు. 2005లో నాటి యుపిఏ ప్రభుత్వం 'ప్రత్యేక ఆర్థిక మండళ్ళు' చట్టం చేసిన నాటి నుండి ఎందరో మేధావులు, ప్రజాతంత్రవాదులు, రైతుసంఘాలు పేర్కొన్న విధంగానే వాటి పనితీరు వుందని నివేదిక స్పష్టం చేస్తోంది. ప్రత్యేక ఆర్థిక మండళ్ళ ద్వారా ఇబ్బడి ముబ్బడిగా పరిశ్రమలు రావటంగానీ, కోకొల్లలుగా ఉద్యోగ, ఉపాధి అవకాశాలు కల్పించడటంగానీ జరగలేదని ఈ నివేదికలో వివరాలు వెల్లడిచేస్తున్నాయి. వివిధ బడా, బహుళజాతి కంపెనీలకు వేల ఎకరాల భూములను 'సెజ్ల' కోసం కట్టబెడితే, అసలు పరిశ్రమలే స్థాపించకుండా ఆ భూములను తెగనమ్ముకుంటూ ఆయా కార్పొరేటు సంస్థలు లాభాలు దండుకుంటున్నాయని ఈ నివేదికలో వివరాలు తెలియజేస్తున్నాయి. ఇంకా దీనిలోని వివరాలను బట్టి బహుళ పంటలు పండే ఐదు లక్షల ఎకరాలను సెజ్లు కబళించాయి. ఇందులో ఉత్పత్తయ్యే పదిలక్షల టన్నుల ఆహారధాన్యాల ఉత్పత్తి ఆగిపోయింది. 2005-10 మధ్యకాలంలో ప్రత్యేక ఆర్థిక మండళ్ళలో పెట్టుబడులు పెట్టేందుకు ముందుకు వచ్చిన బడా సంస్థలకు కల్పించిన రాయితీల విలువ 1.75 లక్షల కోట్ల రూ॥గా పార్లమెంటరీ స్థాయి సంఘం అంచనా వేసింది. దేశంలోని 566 ప్రత్యేక ఆర్థిక మండళ్ళు ఏర్పాటు కోసం బడా సంస్థలు భూముల పొంది కూడా పదావు పెట్టాయని, కేవలం 192 సెజ్లలో మాత్రమే ఏదోమేరకు పనిజరుగుతోందని కాగ్ నివేదికలో వివరాలు స్పష్టం చేస్తున్నాయి.

ఆంధ్రప్రదేశ్, కర్నాటక, మహారాష్ట్ర, పశ్చిమబెంగాల్ లలో 11 మంది బడా సంస్థల యజమానులు సెజ్లకు కేటాయించిన భూములను తనఖాపెట్టి 6309 కోట్లు అప్పుగా తీసుకున్నారని కాగ్ తెలిపింది. ఈవిధంగా సెజ్ల భూములను తమ సొంత ఎస్టేట్ లాగా ఇష్టారాజ్యంగా వాడుకుంటున్నారు. ఉదాహరణకు ఆంధ్రప్రదేశ్ రాష్ట్రం చిత్తూరు జిల్లాలోని శ్రీ సిటీ సెజ్లకు కేటాయించిన మొత్తం భూమిలో 5,175 ఎకరాలు నిరుపయోగంగా వున్నాయి. చొప్పున ఈ భూములను శ్రీ సిటీ సెజ్ల యాజమాన్యం తన చిత్తమొచ్చిన రీతిలో అల్లస్వామ్, పెప్పికో, క్యాడ్ బరీలకు లీజుకిచ్చివేసింది. అదేవిధంగా విశాఖపట్నం జిల్లా అచ్యుతాపురంలో 1012 ఎకరాలలో సెజ్ల ఏర్పాటుకి బ్రాండిక్స్ అపెరల్స్ కు 2006 ఆగస్టులో అనుమతి లభించింది. 5 సంవత్సరాల కాలానికిగానూ ఏబిఐఐసి ఎకరం రూపాయికి ఈ భూములను లీజుకిచ్చింది. ఈ కాలపరిమితిలో 60 వేలమందికి ఉపాధి కల్పించకుంటే, దాని చుట్టుప్రక్కల భూములకు చెల్లించిన విధంగా ధర చెల్లించాలని పేర్కొన్నారు. కాగా, 2013 నాటికి కూడా వారు చెప్పిన లెక్కల ప్రకారమే అయినా, 11,737 మందికి మాత్రమే ఉపాధి చూపించారు. కనుక ఈ నిప్పత్తి ప్రకారం 80 శాతం భూమిని తిరిగి అప్పగించాలి లేదా చుట్టుప్రక్కల రేటు ప్రకారం ఎకరం 35 లక్షల చొప్పున 281.54 కోట్లు ప్రభుత్వ ఖజానాకు చెల్లించాలి. ఈ రెండింటిలో ఏదీ చేయకుండా అప్పనంగా ఆ భూములు బ్రాండిక్స్ అపెరల్స్ యాజమాన్యంలోనే కొనసాగుతున్నాయి.

ఆంధ్రప్రదేశ్ లో అనుమతిపొందిన సెజ్లలో 1,84,000 కోట్ల ఎగుమతులు జరుగుతాయని పేర్కొంటే 11,451 కోట్ల ఎగుమతులు మాత్రమే నమోదయ్యాయి. అలాగే 16 లక్షల 78 వేల ఉద్యోగాలు కల్పిస్తామని చెప్పగా, 1 లక్ష 13 వేల ఉద్యోగాలు మాత్రమే కల్పించారని పేర్కొన్నారు.

పై వివరాలన్నీ మనకో విషయాన్ని స్పష్టం చేస్తున్నాయి. భారతదేశంలో ప్రజల జీవనాధారమైన భూములను రైతుల నుండి, గ్రామీణ పేదల నుండి, ఆదివాసుల నుండి గుంజివేసుకొని బడా, బహుళజాతి కంపెనీలకు కట్టబెట్టే విధానాలను పాలకులు వేగవంతం చేస్తున్నారు.

భూ సంస్కరణలు అమలుచేసి, పేద, గ్రామీణ ప్రజలకు భూమి పంపిణీ చేస్తామని 1960లలో, 70లో మాటవరుసకు చెప్పిన విధంగా కూడా పాలకులు ఆ తర్వాత చెప్పటం మానేశారు. భూసంస్కరణల చట్టం వంటి వాటిని అటకెక్కించిన పాలకులు, 1/70 చట్టానికి తూట్లు పొడిచి, అసైన్ మెంట్ భూముల చట్టానికి సవరణచేసి, ఆదివాసుల, దళిత ప్రజాసేవకు చేతుల్లోనున్న కొద్దిపాటి భూములను కూడా గుంజివేసుకొనే ప్రక్రియను ప్రారంభించారు.

బ్రిటీష్ వలసవాదుల కాలంలో 'ప్రజా ప్రయోజనం' పేరిట ప్రజల భూములను ప్రభుత్వం స్వాధీనం చేసుకొనే చట్టాన్ని 'స్వతంత్ర' భారత పాలకులు కూడా నిన్ను మొన్నటిదాకా అమలుచేశారు. ఈ క్రమంలో ప్రభుత్వాల భూసేకరణతో, ప్రభుత్వ విధానాలపై వ్యక్తమైన తీవ్ర వ్యతిరేకత పలు సందర్భాల్లో మిలింటెంట్ ఆందోళనల రూపం తీసుకుంది. ప్రజల నిరంతర వత్తిడి ఫలితంగా వలసవాదుల కాలనాటి భూసేకరణ చట్టాన్ని మార్పుచేసి, దాని స్థానంలో గత యుపిఏ ప్రభుత్వ హయాంలో భూసేకరణ (నష్టపరిహారం, పునరావాసం) చట్టం - 2013ను పాలకులు ముందుకు తెచ్చారు. దీనిలోనూ ప్రజా ప్రయోజనమన్నదానిని నిర్ణయించకుండా భూములు సేకరించే ప్రధానమైన అధికారాన్ని ప్రభుత్వానికి కట్టబెట్టారు. అయితే నష్టపరిహారం చెల్లింపు, గ్రామసభల ఆమోదం, పర్యావరణ ప్రభావ అంచనా నివేదిక ఆమోదం తదితర అంశాలకు కనీసంగానైనా ఈ చట్టంలో చోటు కల్పించారు.

ఈ చట్టం ఎక్కడా అమలుకు నోచుకోకుండానే, 2014 సార్వత్రిక ఎన్నికలలో కేంద్రంలో అధికారాన్ని చేపట్టిన బిజెపి నాయకత్వంలోని ఎన్ డి ఏ పాలకులు, భూసేకరణ చట్టం - 2013లో - కనీసం ప్రభుత్వాన్ని ప్రశ్నించదగిన అంశాలన్నింటినీ ఒక్క ఆర్డినెన్స్ తో ఏకీకరించి రద్దుచేశారు. విభజన అనంతరం ఆంధ్రప్రదేశ్ రాష్ట్రంలో చంద్రబాబు నాయుడు నేతృత్వంలోని తెలుగుదేశం ప్రభుత్వం నూతన రాజధాని నిర్మాణం పేరిట గుంటూరు-విజయవాడల నడుమ మూడు మండలాల పరిధిలోని 29 గ్రామాలలో ముక్కారు పంటలు పండే భూములతోసహా 30 వేల ఎకరాలను సేకరించటానికి పూనుకుంది. కేంద్ర ప్రభుత్వ భూసేకరణ చట్టం ద్వారా కంటే తమ భూ సమీకరణ ద్వారానే రైతులకు అత్యధికంగా ప్రయోజనం చేకూరుతుందని ఊదరగొడుతున్నారు.

ఇది తొలిదశ మాత్రమేనని, రెండు, మూడు దశలలో మొత్తం లక్ష ఎకరాల భూములు సమీకరించనున్నట్లు తెలుగుదేశం పాలకులు చెప్పున్నారు. అంతేకాదు జిల్లాకు లక్ష ఎకరాల చొప్పున సేకరించి ప్రతి జిల్లాలోనూ భూ బ్యాంకును ఏర్పాటుచేసి దరఖాస్తు చేసిన విదేశీ కంపెనీకల్లా కాదనకుండా భూమి కేటాయిస్తామని ఆర్థికమంత్రి ప్రకటించాడు. 'ప్రవాస భారతీయ దివస్' సందర్భంగా గుజరాత్ ఎన్ ఆర్ ఐల సదస్సులో ముఖ్యమంత్రి చంద్రబాబు మాట్లాడుతూ 10 లక్షల ఎకరాల భూములను సేకరించనున్నట్లుగా ప్రకటించాడు.

గతంలో రాజశేఖరరెడ్డి నేతృత్వంలోని కాంగ్రెస్ ప్రభుత్వం సెజ్లు, కోస్టల్ కారిడార్ ల పేరిట, పెట్రో కారిడార్ ల పేరిట వేల ఎకరాల భూములను సేకరించటాన్ని నిరసిస్తూ ఆందోళన సాగించిన ప్రజలతో గొంతు కలిపిన తెలుగుదేశంపార్టీ, అధికారంలోకి వచ్చి రావటంతోనే అవే విధానాలను తిరిగి కొనసాగిస్తూ వస్తోంది. రాజధాని నిర్మాణం పేరిట, కారిడార్లు, రహదార్లు, పోర్టులు, విమానాశ్రయాలు, ధర్మల్, అణువిద్యుత్ కేంద్రాలు; భారీ

పేదరికాన్ని తగ్గించి చూపుతున్న పాలకులు

గ్రామీణ ప్రాంతాల్లో రోజుకు 32 రూ॥ ఖర్చుచేయగలిగినవారిని, పట్టణప్రాంతాల్లో రోజుకు 47 రూ॥ ఖర్చు చేయగలిగిన వారిని ఇంకెంత మాత్రం పేదవారిగా గుర్తించనవసరం లేదని మాజీ రిజర్వు బ్యాంకు గవర్నరు సి.రంగరాజన్ ఆధ్వర్యంలో నిపుణుల బృందం తేల్చిచెప్పింది.

2011-12లో సురేష్ టెండూల్కర్ ఆధ్వర్యంలోని నిపుణుల బృందం గ్రామీణ ప్రాంతాల్లో రోజుకు 27 రూ॥ (నెలకు 816 రూ॥) పట్టణ ప్రాంతాల్లో రోజుకు 33 రూ॥ (నెలకు 1000రూ॥) సంపాదనను మించిన వారినంతా ధనికులుగా ప్రకటించి యావత్ దేశాన్ని ఆశ్చర్యంలో ముంచెత్తింది. పేదరికాన్ని తగ్గించి చూపటానికి నిస్సిగ్గుగా ప్రణాళికసంఘం ఆధ్వర్యంలోని నిపుణుల బృందంచేసిన ఈ కసరత్తుల పట్ల మేధావులు, ప్రజాతంత్రవాదులు, తీవ్రనిరసనలు, అభ్యంతరాలు వ్యక్తంచేశారు. ఆత్మరక్షణలో పడిన ఆనాటి యుపిఏ ప్రభుత్వం టెండూల్కర్ కమిటీ సిఫార్సులను సమీక్షించి పేదరికాన్ని అంచనావేయటానికి తీసుకోవలసిన కొలమానాల్ని సిఫార్సుచేసేందుకు రంగరాజన్ ఆధ్వర్యంలో మరోకమిటీని నియమించింది. ఈ కమిటీ కసరత్తులు పూర్తిచేసి, కేంద్రంలో నూతనంగా అధికారంలోకి వచ్చిన ఎన్ డి ఏ ప్రభుత్వం బడ్జెట్ సమర్పించటానికి ముందుగా 2014 జులైలో తన నివేదికను సమర్పించింది. దీనిప్రకారం గ్రామీణ ప్రాంతాల్లో నెలకు 972 రూ॥, పట్టణ ప్రాంతాల్లో 1,407 రూ॥ ఖర్చు చేయగలిగితే, వారిని దారిద్ర్యరేఖకు దిగువన వున్నవారిగా గుర్తించాల్సిన అవసరంలేదని పేర్కొంది.

కనుక టెండూల్కర్ కమిటీ లెక్కల ప్రకారం 2011-12 సం॥లో దారిద్ర్యరేఖకు దిగువన 21.9 శాతం (27 కోట్లమంది) ప్రజలుండగా, సవరించిన రంగరాజన్ లెక్కల ప్రకారం 29.5 శాతం(36.3 కోట్లమంది) పేదలుగానున్నారని తేల్చారు.

ఏమైనా ప్రజల వాస్తవ జీవన చిత్రాన్ని, నిజపేదరికాన్ని ఈ కమిటీలు, నివేదికలు, గణాంకాలు ప్రతిబింబించవనేది వాస్తవం. కాగా కొనసాగుతున్న భూస్వామ్య, సామ్రాజ్యవాద దోపిడీ రూపాలు బహుముఖంగా విస్తరిస్తున్న కారణంగా, సమస్త ప్రజాజీవన రంగాలు తీవ్ర సంక్షోభాన్ని ఎదుర్కొంటున్నాయి. పరిశ్రమల మూసివేతలు, పనుల కాంట్రాక్టికరణ, అవుట్ సోర్సింగ్, వ్యవసాయంనుండి రైతుల గెంటివేత, తీవ్రమాతోన్న వలసలువంటి కారణాలతో శ్రమజీవుల నిజఆదాయాలు రోజురోజుకీ తగ్గిపోతున్నాయి. రిటైల్ రంగంలో బడా, బహుళజాతి కంపెనీల చొరబాటు, పౌరసరఫరా వ్యవస్థను నీరుగార్చటం, పెరుగుతున్న ఇంధన, గ్యాస్, విద్యుత్తు ఛార్జీలు, ఫ్యూచర్, ఫార్వర్డ్ ట్రేడింగ్ లతో నిత్యజీవితావసరాలతోసహా ప్రజావసరాలన్నీ కొండెక్కికూర్చుంటున్న విషయం అందరికీ గమనంలో వున్నదే!

ప్రణాళికాసంఘ నివేదికల ప్రకారం-వ్యవసాయ కూలీలలో 50 శాతం, ఇతర వృత్తిదారులలో 40శాతం దారిద్ర్యరేఖకు దిగువన వున్నారు. పట్టణ ప్రాంతాల్లోని రోజువారీ కార్మికులలో 47.1శాతం నిరుపేదలుగా వున్నారు. వ్యవసాయకంగా సంపన్న రాష్ట్రమైన హర్యానాలో 55.9 శాతం వ్యవసాయకూలీలు నిరుపేదలుగా వుంటే పంజాబురాష్ట్రంలో 35.6శాతం వ్యవసాయకూలీలు నిరుపేదలుగా వున్నారు.

పట్టణప్రాంతాల్లోని రోజువారీ కూలీలలో బీహార్ లో 85శాతం, అస్సాంలో 89శాతం, ఒడిషాలో 58.8 శాతం, పంజాబ్ 56.3శాతం, యుపిలో 67.6 శాతం, పశ్చిమబెంగాల్ లో 53.7 శాతం ప్రజాసేవకు నిరుపేదలుగా వున్నారు.

గత రెండు దశాబ్దాలపైగా కాలంలో-పాలకులు ఎవరు అధికారంలోనున్నప్పటికీ, సామ్రాజ్యవాద ప్రపంచీకరణ విధానాలనే అమలుచేస్తూ వస్తున్నారు. ఆ విధానాల క్రూరస్వభావం నానాటికీ వెల్లడవుతూ దేశంలో బిలియన్ల(వందలకోట్ల అధిపతులు) సంఖ్య ఓవైపున పెరిగిపోతుండగా మరోవైపు ప్రజలజీవప్రమాణాలు, జీవనస్థాయి పడిపోతున్నాయి. దీనిని కప్పిపుచ్చటానికి, పేదరికాన్ని తగ్గించి చూపేవిధంగా పేదరికపు కొలమానాల్ని మారుస్తూ అభివృద్ధిపథంలో ముందుకు సాగుతున్నామని పాలకులు భ్రమలు గొల్పుతున్నారు.

ఏమైనా, దోపిడీపాలకుల ఈ ఆటలు ఎల్లకాలం సాగవు. తమపై సాగుతున్న దోపిడీ, పీడనలను గుర్తెరిగి చైతన్యపంతులైన ప్రజాసేవకు, భూస్వామ్య సామ్రాజ్యవాదుల సేవలో తరిస్తున్న భారత దళారీ పాలకుల కుటీల పన్నాగాలను ఎదుర్కొంటారు. దేశంలోని సహజసంపదలను, ప్రజలశ్రమశక్తిని కారుచౌకగా సామ్రాజ్యవాదులకు దోచిపెట్టున్న విధానాలను నిలువరిస్తారు. సేద్యయోగ్యమైన విశాల భూములు, కావలసినంత శ్రమశక్తి, పుష్పలమై నీటివనరులతో తులతూగే మనదేశంలో శ్రమజీవులను నిత్యదరిద్రులుగా శాశ్వతం చేయజూస్తున్న పాలకుల విధానాలకు గోరికట్టి తీరుతారు.

ప్రాణెక్కుల పేరుతో రైతులు, తీరప్రాంతవాసులు, గిరిజనులు, గ్రామీణ పేద ప్రజాసేవకు నుండి భూములను గుంజివేసుకొనే ప్రక్రియను ఆపకుండా సాగిస్తామనే ప్రకటిస్తోంది.

భారతదేశంలో ప్రధాన ఉత్పత్తి సాధనంగానున్న భూములను అభివృద్ధి, సెజ్లు, పరిశ్రమల పేరిట పదావుపెట్టి, ఆహారధాన్యాల కోసం సామ్రాజ్యవాద దేశాలపై ఆధారపడేటట్లుగా చేసే కుట్ర ఇందులో ఇమిడి వుంది. పాలకుల ఈ కుట్రలకు వ్యతిరేకంగా సెజ్ల పేరిట, వివిధ రూపాలలో ప్రజల, ప్రభుత్వ భూములను బడా, బహుళజాతి కంపెనీలకు కట్టబెట్టే విధానాలపై ఉద్యమించాలి. సెజ్లపేరిట ప్రజల నుండి గుంజుకుని పదావుగానున్న భూములన్నింటినీ ఆయా రైతులకు తిరిగి ఇవ్వాలని డిమాండ్ చేయాలి.

గ్రామీణ పేదల ఉపాధిని హరిస్తున్న యంత్రాల ప్రవేశం

దేశ జనాభాలో 69.8 శాతంమంది గ్రామీణ ప్రాంతంలోనే నివసిస్తున్నారు. వ్యవసాయమే ప్రధాన వృత్తిగా ఉన్న వీరికి ఉపాధి అవకాశాలు పెంచే విధానాలను అమలుజరపకుండా హరించే విధానాలను పాలకులు అమలు జరుపుతున్నారు. దీనివలన గ్రామీణ పేదరికం పెరుగుతూ నేటికి 60శాతానికి చేరుకొంది. ఉపాధి అవకాశాలు తగ్గిపోతుండటంతో బ్రతుకు తెరువుకోసం పేదలు వలసబాట పట్టాల్సివస్తున్నది. ఊరుకాని ఊరులో బిక్కుబిక్కుమంటూ భయం నీడలో బ్రతుకుతున్నారు.

గ్రామీణ పేదల జీవన ప్రమాణాలు పెరగకుండా దేశంలో జరిగే అభివృద్ధి సరైన అభివృద్ధి కాదు. అది ఉపాధి అవకాశాలు పెరగటం ద్వారానే సాధ్యమౌతుంది. వ్యవసాయంతో విడదీయరాని బంధంతో ప్రజల జీవితాలు ముడివేసుకొని వున్నాయి. సేద్యానికి కావాల్సిన భూమి కొద్దిమంది భూస్వాముల వద్ద పోగుబడి వుండటం, అత్యధిక ప్రజలకు భూమి లేకపోవడంతో గ్రామీణ సంపద భూస్వాముల ఇసుపైబట్టేలోకి చేరి, భూమినుండి సిరులు పండించే పేదలు దుర్బరమైన, బాధాకరమైన జీవితాలు గడపాల్సి వస్తున్నది. చాలీచాలని కూలితో కుటుంబం గడవటమే కష్టమౌతున్నది.

భూమిలేని గ్రామీణ పేదలకు వ్యవసాయ పనులే ఉపాధిగా వున్నాయి. పాలకుల విధానాల ఫలితంగా ఈ పనులు కూడా తగ్గిపోతూ నామమాత్రపు ఉపాధికి పరిమితమయ్యే పరిస్థితి కళ్ళముందు మెదలాడుతూ వుంది. 1970 వరకు గ్రామీణ ప్రజలే అన్ని వ్యవసాయపనులను చేస్తుండేవారు. వ్యవసాయ పనుల ప్రారంభ సూచనగా ఏరువాకను ప్రతిగ్రామములో పండుగగా చేసేవారు. ప్రతి రైతు చావిట్లో ఎడ్లు, దున్నలు, బండ్లు దర్శనమిస్తూ వుండేవి. పేదలకు పనులు ప్రారంభం కానున్నాయనే సంతోషం వ్యక్తమయ్యేది. వివిధ వ్యవసాయ పనుల ద్వారా 200 రోజుల వరకు పనులు లభించేవి.

ఖరీఫ్ పంట ప్రారంభానికి ముందు కూడా వేసవిలో గ్రామీణ పేదలకు పనులు లభించేవి. పొలంగట్లను పటిష్టపర్చటం, పొలంలో నెలకొన్న ఎత్తుపల్లాలను సరిచేయటంకోసం రైతాంగం కూలీలను పిలిచేవారు. ఈ పనులు 20 రోజులదాకా వుండేవి. తొలకరి దుక్కులతో ఎడ్లు, దున్నల బండ్లు వున్న రైతులకు 20 రోజులకు పైగా దుక్కి పనులు దొరికేవి.

వరినారు మళ్ళ పోసిన దగ్గరనుండి గ్రామీణ పేదలు వ్యవసాయ పనుల్లో పాల్గొనేవారు. పొరడమ్మ, నాట్లు, నారు పీకుడు పనులు దాదాపు 40 రోజులు వుండేవి. వ్యవసాయ కూలీ కుటుంబాలకాక, పేద, మధ్యతరగతి రైతు కుటుంబ సభ్యులు కూడా పనుల్లో పాల్గొనేవారు. చేతికి అందివచ్చిన పిల్లలద్వారా కూడా పేద కుటుంబాలకు ఆదాయం వచ్చేది. నాట్లు పూరైన వెంటనే 20 రోజులపాటు కలుపుతీత పనులు వుండేవి. ఎరువులు చల్లటం, తెగుళ్ళ నివారణమందులు కొట్టటం పనులు కొందరికి దొరికేవి. పైరుకోతకి వచ్చే సమయంలో పాయలుతీసే పనులు వుండేవి. వరికోతలు - కుప్పలు నెలరోజులు, సూర్పిళ్ళు మరో నెలరోజులపాటు ఉపాధి కల్పించేవి. రెండవ పంట మినుము పీకుడు పనులు 20 రోజులుండేవి. వివిధ రకాల వ్యవసాయ పనులు సంవత్సరంలో 170 రోజుల దాకా వుండేవి. పూర్వలో సంస్కృతిలో భాగంగా సూర్పిళ్ళప్పుడు రెండు పూటలా కూలీలకు భోజనం పెట్టేవారు.

సామ్రాజ్యవాదుల దోపిడీ ప్రయోజనాలకు ప్రాధాన్యమిచ్చే భారత దళారీ పాలకులు దేశీయ వ్యవసాయ రంగాన్ని సామ్రాజ్యవాదుల రద్దచక్రాలకు కట్టివేసే విధానాల మూలంగా రైతాంగం, గ్రామీణ పేదలు ఆ రద్దచక్రాల క్రింద నలిగిపోతున్నారు. దేశ అవసరాలకు కాకుండా సామ్రాజ్యవాద సంపన్న దేశాల అవసరాలకోసం వ్యవసాయ ఉత్పత్తులను పాలకులు ప్రోత్సహించటం ప్రారంభించారు. సామ్రాజ్యవాదులు తమ దోపిడీ ప్రయోజనాలకోసం సరళీకృత ఆర్థిక విధానాలు, ప్రపంచ వాణిజ్య ఒప్పందం, వ్యవసాయ ఒప్పందాలను మూడవ ప్రపంచ దేశాలపై బలవంతంగా రుద్దారు. ఇందుకు భారత పాలకులు ఆమోదం తెలిపి భారతదేశంలో అమలుజరపటం ద్వారా భారత వ్యవసాయరంగం తీవ్ర సంక్షోభాన్ని ఎదుర్కొంటున్నది. దేశీయ విత్తనాల స్థానంలో బహుళజాతి విత్తనాలు, ఎరువులు, క్రిమి సంహారక మందులు పెద్దఎత్తున దిగుమతులు ప్రారంభమై వాటి ధరలు విపరీతంగా పెరిగి వ్యవసాయ ఖర్చులు

రైతాంగానికి భారంగా మారాయి. గ్రామీణ ఉపాధిని దెబ్బతీసే విధానాలను తమ దళారీ పాలకులద్వారా అమలు జరిపిస్తున్నారు. తమదేశాల బడా కంపెనీలు ఉత్పత్తిచేసిన వ్యవసాయ యంత్రాలను ఉపయోగించాలని భారత పాలకులపై ఒత్తిడి చేయటంతో వాటిని కొనుగోలు చేయటానికి రైతులకు సబ్సిడీల ఆశలు పెట్టి ఆకర్షితులయ్యేవిధంగా ప్రచారం ప్రారంభించారు. అయినా రైతాంగం వాటి ఎడల ఆశక్తి చూపలేదు. భూస్వాములు, సంపన్నులే వీటిని పొందారు. వీటిని రైతాంగానికి అద్దెరావంలో యిచ్చి లాభాలు గడిస్తున్నారు. నాట్లవేసే, కోతలుకోసే, సూర్పిడిచేసే, మందులుచల్లే యంత్రాలు వ్యవసాయ పనుల్లోకి వచ్చాయి.

సాంకేతిక పరిజ్ఞానం పెరిగి సాగులో యంత్రాల వినియోగాన్ని ఉత్పత్తి జరగటాన్ని వ్యతిరేకించాల్సిన అవసరంలేదు. వాటిని ఏ పరిస్థితుల్లో ఉపయోగించాల్సి వుందనే అవగాహన పాలకులకు వుండాలి. అది లేకపోతే యంత్రాల వినియోగం పేదల ఉపాధిని హరించివేస్తుంది. దేశంలోనూ, రాష్ట్రంలోనూ గ్రామీణ శ్రామికశక్తి ఆపారంగా వుంది. వీరికి ఉపాధి కల్పించేది వ్యవసాయ పనులే. గ్రామీణ పేదలకు ఈ పనులు కూడా పూర్తిగా దొరకటంలేదు. 1970కి ముందు బదునెలలపైగా వ్యవసాయ పనులు పేదలకు ఉపాధిగా వుంటే, ఇప్పుడు అవి రోజులకు కుదించబడ్డాయి. అవి కూడా తగ్గిపోయే పరిస్థితి ఏర్పడింది. పెద్దఎత్తున గ్రామీణ యువత ఉపాధిలేక నిరుద్యోగులుగా వుండి మనోవ్యధకు గురౌతున్నారు. దీన్ని గమనిస్తే ప్రస్తుతం వ్యవసాయపనుల్లో యంత్రవినియోగంతో గ్రామీణ నిరుద్యోగం మరింతగా పెరిగి పేదల జీవన సంక్షోభం మరింతగా పెరుగుతుంది. ఇప్పటికే అది ప్రారంభమైంది.

గ్రామీణ పేదలను సంక్షోభంలోకి నెట్టి వారిని తమ చెప్పుచేతల్లో వుంచుకోవటానికి మధ్యతరగతి రైతాంగాన్ని మోసపుచ్చే విధంగా భూస్వాములు ప్రచారం చేస్తున్నారు. గ్రామీణ ఉపాధి హామీపథకం - వ్యవసాయ పనులకు కూలీల కొరతను సృష్టిస్తుందని, కూలీలు ఎక్కువ కూలీని డిమాండ్ చేస్తున్నారని, సేద్యంచేయటం కష్టమౌతున్నదని చెప్పటం అందులో భాగమే. వ్యవసాయ పనులకు కూలీల కొరత అన్న సమస్యే లేదు. గ్రామీణ ఉపాధి హామీపథకం వ్యవసాయ పనుల సందర్భములో వచ్చేవి చాలా తక్కువ. అవికూడా మెట్టప్రాంతాల్లోనే వుంటాయి. గ్రామీణ ఉపాధి పథకం పనులకన్నా వ్యవసాయ పనులకు ఎక్కువకూలీ లభించేటప్పుడు కూలీలు వ్యవసాయ పనులకే ప్రాధాన్యత యిస్తారు. గతంలో లాగా మధ్యతరగతి రైతాంగ కుటుంబాల్లోని పేద కుటుంబాల్లోని పిల్లల్లో కొందరు ఇతర ఉపాధి పనులవలన వ్యవసాయ పనులకు దూరమైనప్పటికీ గ్రామీణ పేదలు పెద్దసంఖ్యలో ఇప్పటికీ వ్యవసాయ పనులపైనే ఆధారపడి జీవిస్తున్నారు. పనులు ప్రారంభం కావటంలో ప్రాంతాల మధ్య వ్యత్యాసం వుండటంతో పనులు ప్రారంభమైన ప్రాంతానికి ఇతర ప్రాంతాలనుండి పెద్దఎత్తున కూలీలు రావటం, పేదల సంఖ్యను, ఉపాధిలేమినే తెలియ చేస్తున్నది.

గ్రామీణ పేదలకు వ్యవసాయ పనులు గణనీయంగా తగ్గి ఉపాధి సమస్యగా మారటానికి ఈ క్రింది అంశాలు ప్రధానంగా వున్నాయి. ట్రాక్టర్లు వాడకంవలన నాగళ్ళు దుక్కి మూలపడింది. బండ్లద్వారా రవాణా చేసే రైతులకు ఆ ఉపాధిపోయింది. ట్రాక్టర్లతో దుమ్ముచేయటంవలన పొరడమ్మ పనులు గట్లు శుభ్రంచేయటం వరకే పరిమితమైనాయి. నాట్ల యంత్రాలవలన ఆ పనులు కుదించుకొనిపోయాయి. ఇప్పుడు సాళ్ళలో విత్తనాలు చల్లే యంత్రాలవలన శ్రామికులు నాట్లపనులకు పూర్తిగా దూరమయ్యే పరిస్థితులు ఏర్పడ్డాయి. ట్రాక్టర్లద్వారా సూర్పిడి పనులు కుదించుపోగా, కోతలోనే సూర్పే యంత్రాల వలన పేదలకు ఆ పనులు దూరమయ్యే పరిస్థితి దాపురించింది. మినుము స్థానే రెండవ పంటగా వచ్చిన జొన్న, మొక్కజొన్న పంటల ఉత్పత్తులను కూడా మిషన్లద్వారానే (కండెలు విరవటంతప్ప) జరుగుతున్నది. వీటికితోడు కాంట్రాక్టు కూలివిధానం కూడా పనులను కొద్దిమందికే పరిమితం చేస్తున్నది. ఈ పరిణామాలు జరిగినా ఇప్పటికీ వ్యవసాయ పనుల్లో గ్రామీణ పేదల శ్రమశక్తి ప్రధానంగా వుంది. యంత్రాల వినియోగం గ్రామీణ పేదల ఉపాధిని దెబ్బతీసి పట్టణాలకు వలసబాట పట్టే పరిస్థితిని పాలకులు కావాలనే కల్పిస్తున్నారు.

వ్యవసాయ సేద్యంలో యాంత్రీకరణ జరగాల్సి వుంది. అది ఎప్పుడు అన్న దానిమీదే భిన్నాభిప్రాయాలు వున్నాయి. యంత్ర వినియోగం ఉపాధిని హరించేది కాకుండా శ్రామికుల శ్రమశక్తి ఉత్పాదకతను పెంచేదిగా వుండాలి. ఉత్పత్తి పెరిగి ప్రజల జీవన ప్రమాణం పెరిగేదిగా వుండాలి. నేటి దోపిడీ వ్యవస్థలో యంత్రవినియోగం అందుకు అనుగుణంగా ఉండదు. గ్రామీణ ప్రజలకు ఉపాధి కల్పించే భూమిని భూస్వాముల బంధనాలనుండి విముక్తి కల్పించి, గ్రామీణ పేదలకు పంపిణీచేసే తద్వారా వారికి ఉపాధి కల్పించి, సమిష్టి వ్యవసాయ క్షేత్రాల ప్రాముఖ్యతను రైతాంగంలో గుర్తించేసే, వాటిల్లో అధిక ఉత్పత్తులు సాధించే విధంగా మేలురకమైన విత్తనాలతోపాటు, వారి శ్రమను తగ్గించే విధంగా యంత్రాలను సేద్యంలో వినియోగించాలి. వ్యవసాయ ఆధారపరిశ్రమలను నెలకొల్పి గ్రామీణ పేదలకు అదనపు ఉపాధి కల్పించాలి. అప్పుడు వ్యవసాయ, పారిశ్రామిక ఉత్పత్తులు గణనీయంగా పెరిగి దేశప్రజల అవసరాలను తీర్చటం జరుగుతుంది. వ్యవసాయ యాంత్రీకరణ అంటే ఈ విధంగా వుండాలి. ఈ వాస్తవాన్ని విస్మరిస్తున్న కొందరు ప్రస్తుతం సేద్యంలో యంత్ర వినియోగంతో వ్యవసాయంలో పెట్టుబడిదారీ విధానం ప్రవేశించిందని చెప్పటం, పేదలకు భూమి పంపిణీ ఆవశ్యకతను మరుగుపర్చటం ద్వారా భూస్వామ్య వ్యవస్థను కాపాడ చూస్తున్నారు.

భారత పాలకులు ఉద్దేశ్యపూర్వకంగానే కొన్ని ప్రాంతాలను కరువు ప్రాంతాలుగా ఉంచటంతోపాటు గ్రామీణ ఉపాధిని కూడా దెబ్బతీసే విధానాలను అమలుపరుస్తున్నారు. ఇప్పటికే కరువు ప్రాంతాల్లోని ప్రజలు ప్రాణాలు నిలబెట్టుకొనేందుకు బ్రతుకుతెరువు కోసం పట్టణాలకు, ఇతర దేశాలకు వలసపోతున్నారు. ఈ విధంగా గ్రామీణ ప్రజలను వలసబాటపట్టించి దేశీయ, విదేశీ బడాపరిశ్రమాధిపతులకు, పెద్దపెద్ద బిల్డర్లకు కారుచౌకగా కూలీలను అందించటమే పాలకులు ధ్యేయంగా పెట్టుకొన్నారు. అంతటితో ఆగకుండా గ్రామీణ ఉపాధిని దెబ్బతీసి ఇంకా వలసలను పెద్దఎత్తున పెంచి మరింత చౌకగా కూలీలను సరఫరా చేయటంకోసమే వ్యవసాయంలో

యంత్ర వినియోగాన్ని పాలకులు ప్రోత్సహిస్తున్నారు. యంత్ర వినియోగం వల్ల, ఇతర కారణాల వల్ల ఉపాధి కోల్పోతున్న గ్రామీణ పేదలకు ప్రత్యామ్నాయ ఉపాధి లభించని స్థితిని కల్పించారు. ఉపాధి కల్పించ గల పారిశ్రామిక రంగంలోని సంఘటిత రంగంలో ఉద్యోగాలు, వాటి కల్పన తగ్గిపోతున్నాయి. అసంఘటిత రంగంలో ఉపాధి కల్పన స్థంభించి పోవటమే కాక చిన్న, మధ్యతరహా పరిశ్రమలు మూతపడుతున్నాయి. పన్ను తయారీ రంగాన్ని విస్తరించేందుకు ఈ రంగంలోకి విదేశీ పెట్టుబడులు ప్రోత్సహిస్తామంటూ ప్రకటించిన 'భారత్ లో తయారీ' విధానం ఉపాధి కల్పనను పెంచుతుందన్న గ్యారంటీ లేదు. ఇక మిగిలింది సేవారంగం. దీనిలో ప్రభుత్వం ఉద్యోగాలు ఇవ్వటం దాదాపు మానివేసింది. సైన్యం, పోలీసు ఉద్యోగాలను మాత్రమే యిస్తున్నది. ఇచ్చిన ఉద్యోగాలలో కూడా కాంట్రాక్టు పద్ధతినే పాటిస్తున్నది. దీనితో గ్రామీణ పేదలకు మిగిలింది రోడ్డు ప్రక్క అమ్మకాల వంటి చిరు వ్యాపారాలు, నిర్మాణరంగంలో కూలి పనులే.

దున్నేవానికే భూమి కేంద్రంగా విప్లవ భూసంస్కరణల అమలు, దేశ ప్రజల అవసరాలు తీర్చటమే లక్ష్యంగా వ్యవసాయాభివృద్ధి, వ్యవసాయ పరిశ్రమల ఏర్పాటు, వ్యవసాయ ఆధారిత జనాభాను క్రమంగా తగ్గించే విధంగా స్వావలంబన పారిశ్రామిక విధానమూ అమలు జరిగినప్పుడే గ్రామీణ పేదలకు ఉపాధి సమస్య తీరుతుంది. విదేశీ, దేశ బడా బూర్జువాల లాభార్జనను పెంచటమే లక్ష్యంగా అరువు తెచ్చుకున్న విధానాలను పాలకులు అమలు జరుపు తున్నారు. సాగులో యంత్రాల వినియోగం దీనిలో ఒకటి. దీని ఫలితంగా ఉపాధి కోల్పోయిన గ్రామీణ పేదలలో అశాంతిని చల్లాచేస్తుంది ఉపాధి హామీ పథకంతో పూనుకున్నారు. వారికి శాశ్వత ఉపాధిని కల్పించక తమ విధానాన్ని కప్పిపుచ్చుకుంటున్నారు.

భారత పాలకుల ఈ తప్పుడు విధానాలకి వ్యతిరేకంగానూ, భూపునఃసంపకంతో పాటు వ్యవసాయాభివృద్ధి విధానాల కొరకు పోరాడితే తప్ప ఉపాధి సమస్యతో సహా గ్రామీణ పేదల సమస్యలు తీరే మార్గం ఏర్పడదు. ♦

'ప్రభుత్వ రుణమాఫీ పథకం రైతాంగ సమస్యల' పై కృష్ణాజిల్లా సదస్సు

చల్లపల్లి సదస్సులో ప్రసంగిస్తున్న కా. కిషోర్ బాబు; సదస్సుకు హాజరయిన ప్రజానీకం

చల్లపల్లి, 2-2-15 : దేశీయ ప్రయోజనాలకనుగుణమైన వ్యవసాయ విధానాన్ని అమలుచేయాలని డిమాండ్ చేస్తూ, రైతుల రుణమాఫీ పేరిట పాలకులు ఆడుతున్న నాటకాన్ని వెల్లడిచేస్తూ రైతుకూలీసంఘం(ఆం.ప్ర) కృష్ణాజిల్లా శాఖ ఆధ్వర్యంలో చల్లపల్లిలో 2-2-15న రైతాంగ సదస్సు జరిగింది. స్థానిక చండ్రరాజేశ్వరరావు వికాస కేంద్రంలో జరిగిన ఈ సదస్సుకు సంఘం జిల్లా నాయకులు కా|| జె. జగన్ అధ్యక్షత వహించగా రైతుకూలీసంఘం (ఆం.ప్ర.) రాష్ట్ర సహాయ కార్యదర్శి కా|| జాస్తి కిషోర్ బాబు ముఖ్యవక్తగా పాల్గొని ప్రసంగించారు. రైతుల రుణమాఫీ పేరుతో జరుగుతున్న మోసాన్ని ఆయన ఎండగట్టారు. ఆచరణలో రుణమాఫీని ఎగ్నోట్టటానికి పాలకులు ఆడుతున్న నాటకాన్ని అర్థం చేసుకొని, రైతాంగం ఉద్యమాలకు సిద్ధం కావాలన్నారు. పరిశీలనా కమిటీలు, సాధికార కమిటీలు; ఆధార్, రేషన్, పాస్ బుక్, ఓటరుకార్డుల అనుసంధానాలు; కుటుంబంలో ఒక్కరికే రుణమాఫీ అని, ఒక సర్వే నంబరుపై ఒక్కరికే అని, స్కేల్ ఆఫ్ ఫైనాన్స్ ప్రకారమని, మొదటి విడతగా నాలుగవ వంతు రద్దు అనీ, పలు మలుపులతో రుణమాఫీని హుళక్కి చేశారన్నారు. దీనితో రైతులకు అందే కనీసపాటి బ్యాంకు రుణాలు కూడా అందకపోగా, బ్యాంకులు రైతుల బంగారాన్ని వేలం వేస్తున్నాయన్నారు. కాగా, వాస్తవంలో సంస్థాగత రుణాలకంటే ప్రైవేటు రుణాల

భారం రైతులపై అధికంగా వుందని, వ్యవసాయ ఖర్చులను పెంచే పాలకుల విధానాలే దీనికి కారణమని చెప్తూ రైతాంగం సంఘటిత ఉద్యమాలకు సన్నద్ధం కావాలన్నారు. సంఘం జిల్లా నాయకులు కా|| వీరబాబు మాట్లాడుతూ రుణభారంలో కూరుకుపోయిన రైతులు బలవన్మరణాలకు పాల్పడుతున్నారని ముఖ్యంగా కౌలరైతుల ఆత్మహత్యలు పెరుగుతున్నాయన్నారు. రైతుకూలీసంఘం (ఆం.ప్ర) రాష్ట్ర నాయకులు కా|| వై. సోని మాట్లాడుతూ ఒక వైపు రైతుల వ్యవసాయ ఖర్చులు పెంచుతూ, మరోవైపు గిట్టుబాటు ధర కల్పించని ప్రభుత్వాలు రుణమాఫీ నాటకాలాడు తున్నాయని వివరించారు. రైతుకూలీ సంఘం (ఆం.ప్ర) జిల్లా నాయకులు కా|| ముప్పాళ్ళ భార్గవశ్రీ మాట్లాడుతూ వ్యవసాయ రంగంలో సామ్రాజ్యవాదుల జోక్యం, ఆధిపత్యాలను రద్దుచేసి దేశ, ప్రజల ప్రయోజనాల కవసరమైన వ్యవసాయ విధానానికై ఉద్యమించాలన్నారు. సదస్సుకు ముందుగా బాలకళాకారులు 'ధరలు బాబోయ్ ధరలు' వీధినాటకాన్ని ప్రదర్శించారు. సదస్సు అనంతరం చల్లపల్లి వీధులలో ప్రదర్శన నిర్వహించారు. ఈ కార్యక్రమంలో జిల్లాలోని పలు ప్రాంతాల నుండి 200 మంది రైతులు, కౌలరైతులు, డ్యూక్ర మహిళలు, వ్యవసాయ కూలీలు పాల్గొన్నారు. ♦

ప్రాన్స్ వ్యంగ్య వారపత్రిక 'ఛార్లీహెబ్బో' పై భూరమైన దాడి

2015 జనవరి 7వ తేదీ ఉదయం ప్యారిస్ లోని ఛార్లీహెబ్బో అనే ఓ వ్యంగ్య వారపత్రిక కార్యాలయంపై జరిగిన ఉగ్రవాదదాడులు యావత్ ప్రపంచాన్ని కలవర పరిచాయి. ముసుగులు ధరించిన నలుగురు సాయుధులు సంపాదకవర్గం సమావేశంలో వుండగా కార్యాలయంలోనికి చొచ్చుకువచ్చి బుల్లెట్ల వర్షం కురిపించారు. ఈ కాల్పులలో ఆ వారపత్రిక ప్రధాన సంపాదకుడైన స్టీఫెన్ ఛార్లీనీర్, నలుగురు ప్రసిద్ధ వ్యంగ్య చిత్రకారులు, మరి ఐదుగురు ఇతర సిబ్బంది అక్కడిక్కడే మరణించారు. మరో 11 మంది తీవ్రంగా గాయపడ్డారు. దాడికి పాల్పడిన వారు ఓ కారులో పారిపోయారు. దారిలో వారు కోపర్ సూపర్ మార్కెట్టు వద్ద ఇద్దరు పోలీసులను, మరో నలుగురు యూదు దుకాణదారులను కాల్చి చంపారు. మూడురోజులపాటు ఈ హంతకదాడులు సాగాయి. ఈ దాడుల తర్వాత, ఈ దాడులను కొనసాగించింది తామేనని; మహమ్మద్ ప్రవక్తను కింపపరుస్తూ వ్యంగ్య చిత్రాలను ప్రచురించి నందుకు ప్రతికారంగా ఈ దాడులు చేశామని ఆల్ఖైదా యెమన్ శాఖ ప్రకటించింది. భావవ్యక్తికరణ స్వేచ్ఛపై దాడిగా యావత్తు ప్రపంచం ఈ దాడిని ఖండించింది.

ఫ్రెంచ్ ప్రభుత్వం వెనువెంటనే కార్యరంగంలోకి దూకింది. అది ఉగ్రవాదంపై యుద్ధాన్ని ప్రకటించింది. దాడి జరిపిన వారికోసం వేట సాగించే క్రమంలో, ప్రభుత్వ సాయుధ బలగాలు-ఛార్లీహెబ్బో కార్యాలయంపై దాడిచేసిన వారి రక్షకులుగా పేర్కొంటూ నలుగురిని కాల్చిచంపి, వారిని 'అత్యంత పకడ్బందీగా, గుర్తు తెలియనిచోటులో' ఖననం చేశారు. దేశవ్యాపితంగా ఫ్రెంచ్ ప్రభుత్వం 'కీలక ప్రాంతాలలో' పోలీసు బలగాలను భారీగా మోహరించింది. యూదుల విద్యాసంస్థలను, ప్రార్థనా స్థలాలను కాపుగాసేందుకే ప్రభుత్వం 5000 సైన్యాన్ని మోహరించింది. 'మా దేశంలో మా బలగాలను ఇంత భారీస్థాయిలో రంగంలోకి దించటం ఇదే మొదటిసారి' అని ఫ్రెంచ్ రక్షణశాఖామంత్రి పేర్కొన్నాడు. 2015 జనవరి 11న-ఉగ్రవాద దాడులలో మృతులకు సంతాపాన్ని వ్యక్తం చేసేందుకు ఫ్రాన్స్ దేశవ్యాపితంగా ప్రభుత్వమే భారీ ప్రదర్శనలను నిర్వహించింది. ఒక్క ప్యారిస్ లో, యూరోపియన్ దేశాల అధినేతల నాయకత్వంలో (ఓబామా ఇందులో పాల్గొనలేకపోయాడు) నిర్వహించిన ప్రదర్శనలోనే 15 లక్షలమంది ప్రజలు పాల్గొన్నారు.

ఈ దాడికి బాధితులైన వారిపట్ల విస్తృత సానుభూతి, సంఘీభావం వ్యక్తమైంది. ఫ్రాన్స్ దేశ వ్యాపితంగా ఒక నిమిషంపాటు మౌనం పాటించారు. ఈ ఘటనకు నిరసనగా ప్రపంచ ప్రసిద్ధిగాంచిన ప్యారిస్ లోని ఈఫిల్ టవర్ విద్యుద్దీపాలను కొద్ది సమయం ఆర్పివేశారు. ఈ దాడులలో మృత్యుచెందిన వారికి నివాళులర్పించేందుకు ఛార్లీహెబ్బో కార్యాలయానికి ప్రజలు బారులు తీరారు.

ఈ దాడికి కారణమైనదిగా పేర్కొంటున్న 'ఛార్లీహెబ్బో' సంచిక ముఖచిత్రాన్ని యూరపు, లాటిన్ అమెరికా దేశాలలోని ప్రచార మాధ్యమాలు పునరుద్ధించాయి. అయితే, టర్కీతోసహా అనేక అరబ్ దేశాలలోనూ అధిక ప్రచార మాధ్యమాలు దానిని ఓ అనవసరమైన రెచ్చగొట్టే చర్యగా భావించి ఆ ముఖచిత్రాన్ని ప్రచురించకుండా నిభాయించుకున్నాయి. ముస్లిములతో సహా ప్రపంచ దేశాలలో ప్రజాసీకం దాడులకు గురైన వారిపట్ల విస్తృత సానుభూతి వ్యక్తంచేశారు. కానీ, చాలామందికి ఛార్లీహెబ్బో సంచిక ముఖచిత్రంపై మహమ్మద్ ప్రవక్తను చిత్రించిన తీరు నచ్చలేదు.

2015 జనవరి 14న, ఛార్లీహెబ్బో మిగిలిన సిబ్బంది నూతన సంచికను ప్రచురించి విడుదల చేశారు. ఈ సంచిక ముఖచిత్రంపై తిరిగి మరో వ్యంగ్య చిత్రాన్ని 'అంతా విస్మరించబడింది' అనే పతాకశీర్షికతో కనులనుండి నీరు జాలువారుతున్న మహమ్మద్ ప్రవక్త 'జే సూయస్ ఛార్లీ' (నేను ఛార్లీని) అనే సంకేతంతో ప్రచురించారు. ఏమైనా, దీనిపట్ల అనుకూల, వ్యతిరేక ప్రతిస్పందనలు వ్యక్తమయ్యాయి. ఛార్లీహెబ్బో నూతన సంచికకు కొందరు విస్తృత ప్రచారం కల్పించగా, మరికొందరు ముఖచిత్రంపై మహమ్మద్ ప్రవక్తను ఆవిధంగా చిత్రించటాన్ని అనవసర రెచ్చగొట్టుడు చర్యగా చూశారు. బ్రిటన్ లోని 53 మసీదులకు చెందిన మతపెద్దలు ఓ సంయుక్త ప్రకటన చేశారు. 'మహమ్మదు ప్రవక్త వ్యంగ్య చిత్రాన్ని తిరిగి పునరుద్ధించటంతో అత్యధిక ముస్లిములు 'బాధకు గురై, నొచ్చుకుని, హతాశులై' వున్నప్పటికీ, 'మా ప్రియమైన ప్రవక్త ప్రబోధించిన ఓర్పు వహించటం, సహనం

ప్రదర్శించటం, దయ, కరుణలను కలిగి వుండటమనే దాని కనుగుణంగానే అత్యుత్తమమైన తక్షణ స్పందనను వ్యక్తంచేశారు" అని అందులో పేర్కొన్నారు. రష్యా తన దేశంలోని వార్తాపత్రికలను, సామాజిక వార్తా మాధ్యమాలను 'మీరు ఛార్లీహెబ్బో కార్యాలయ ప్రచురించేట్లయితే, నిషిద్ధ జాబితాలో వుండేందుకు సిద్ధంకమ్మ'ని హెచ్చరించింది. ఛార్లీహెబ్బో పత్రిక ముఖచిత్రంపై మహమ్మద్ ప్రవక్తను చిత్రించిన తీరును నిరసిస్తూ కొన్ని దేశాలలో నిరసనలు, ప్రదర్శనలు జరిగాయి.

ఛార్లీహెబ్బో వ్యంగ్య చిత్రాలను ప్రచురించటం; దానిపై జరిగిన దాడి; దీనిపై వ్యక్తమైన ప్రతిస్పందనలు -ఇవన్నీ అనేక ప్రశ్నలను లేవనెత్తుతున్నాయి. మహమ్మద్ ప్రవక్త, జీసస్ మరి ఇతరుల వ్యంగ్య చిత్రాలను ప్రచురించేటప్పుడు ఛార్లీహెబ్బో వివేకవంతంగా, నిష్పక్షపాతంగా తన భావవ్యక్తికరణ స్వేచ్ఛను ఉపయోగించుకుంటున్నదా? (ఫ్రాన్స్, అమెరికా తదితర దేశాల పాలకులు ఛార్లీహెబ్బోపై దాడిని పెద్దగొంతుతో ఖంచించిన విధంగా ప్రజల ప్రజాస్వామిక హక్కులు, భావవ్యక్తికరణ స్వేచ్ఛలపట్ల నిజమైన గౌరవాన్ని ప్రదర్శిస్తున్నారా?

ఇక్కడ, ఛార్లీహెబ్బోను అర్థంచేసుకోవటం అవసరం. ఛార్లీనీర్ నాయకత్వంలో నిర్వహించబడే ఈ వారపత్రిక-తమకు తాము పరిశుద్ధులుగా భావించుకునే 'మతం' వంటి సంస్థలను వ్యంగ్యంగా ప్రశ్నిస్తూ, హాస్యంగానూ, అమర్యాదగానైనాగానీ వాటిని దెబ్బతీసి తద్వారా ప్రజలపై వాటి పట్టును తగ్గించాలని నమ్ముతోంది. అదేవిధంగా, ఏ రూపంలోని హేతు విరుద్ధమైన తీవ్రభావాలపట్లనైనా వ్యతిరేకతను పెంపొందించాలని విశ్వసిస్తుంది. అంతేగాదు, ఎవరినైనాగానీ లేదా ప్రతి ఒక్కరినీ గాయపరిచే హక్కు కలిగివుండటమే లౌకికవాద ఆచరణలో భాగంగా నమ్ముతోంది. ఛార్లీహెబ్బో వారపత్రిక, జరిగిన దాడిని హాస్యంగా మలిచే ప్రయత్నం చేసింది. మత తీవ్రవాదంతో వ్యవహరించటమంటే తీవ్రవాదులను గేలిచేయటం, తర్కవిరుద్ధంగా వారిని చిత్రీకరించటమే ఒకే ఒక్క మార్గంగా ఛార్లీనీర్ మరియు అతని స్నేహితులు విశ్వసిస్తారు. వ్యంగ్యం, వ్యంగ్యచిత్రాలు, ఛోటోలు మొదలైన వాటిని తమ భావాలను తెలియ బరిచే ప్రధాన వాహకాలుగా వారు ఉపయోగిస్తారు.

2006లో, ఒక సంచికలో ఛార్లీహెబ్బో ముఖచిత్రంపై శిలువపైనున్న జీసస్ 'నేను ఓ ప్రసిద్ధ వ్యక్తిని. నన్ను ఇక్కడనుండి బయటకు తీయండి' అంటున్న చిత్రాన్ని ముద్రించారు. 2010లో ఓ ముఖచిత్రంగా 16వ పోప్ ను ఒక కండోమ్ పట్టుకున్నట్లుగా చిత్రించారు. 2011 నవంబర్ లో ఛార్లీహెబ్బో ముఖచిత్రంగా మహమ్మద్ ప్రవక్త 'నవ్వకుండా వుండేందుకు వంద కొరడా దెబ్బలు' అంటూ వుంటాడు. ఈ 2011 సం॥లోని సంచిక చాలా వివాదాన్ని రేకెత్తించింది. 2013 నుండి ఆల్ఖైదా యొక్క గమనింపు జాబితాలో ఛార్లీనీర్ వున్నాడు. రాజకీయ నాయకులు, ఫ్రాన్స్ లోని క్లెరిక్స్ వంటివారు ఈ ప్రచురణలపట్ల పెరుగుతున్న వ్యతిరేకత గురించి హెచ్చరించారు. 2011 నాటి సంచికను క్లెరిక్కులు రెచ్చగొట్టేదిగా గమనించారు. కొన్ని ప్రత్యేక సందర్భాలలో ఛార్లీహెబ్బోలో ప్రచురితమయ్యే కార్యాలయ మరింత రెచ్చగొట్టేవిగా వున్నాయి. ఉదాహరణకు, ఒక వ్యంగ్య చిత్రంలో ఇస్లామిక్ రాజ్యం, మహమ్మదు ప్రవక్త తల నరుకుతున్నట్లుగా చిత్రించారు. గత చాలా సంవత్సరాలుగా ఛార్లీహెబ్బో అవిత్రాంతంగా ముస్లిం, క్రిస్టియను, యూదు మతాలను వ్యంగ్యంగా చిత్రీకరిస్తూ వుంది. మతం యొక్క మతానికి సంబంధించిన సూక్ష్మ వ్యవస్థలయొక్క రాజకీయ, వ్యక్తిగత, ఆచారాలనుండి వ్యక్తులు, రాజ్యంవరకూ ఆ పత్రిక ప్రశ్నలు సంధించింది. దాని హాస్య చిత్రాలన్నీ అదేవిధంగా ఆకతాయిగా, అశ్లీలంగా, ఆలోచింపజేసేవిగా, రెచ్చగొట్టేవిగా, వ్యవస్థకు వ్యతిరేకంగా పలురకాలుగా వుండేవి. ఛార్లీహెబ్బో చర్చిని, రాజ్యాన్నిండి దూరంగా వుంచేలా చూసేందుకు ప్రయత్నించింది. దీనికోసం అది తన కలాన్ని, కుంచెను, సిరాను, ఛోటోలను ఒకే ఒక ఆయుధంగా వాడింది. ఇటీవలి సంవత్సరాలలో అది ఇతర మతాలకన్నా ఇస్లామును ప్రధాన లక్ష్యంగా చేసుకున్నప్పటికీ మొత్తంమీద అది మతానికి వ్యతిరేకం; వ్యవస్థలకు వ్యతిరేకం మరియు ఉగ్రవాదానికి వ్యతిరేకంగా వుంది.

సారాంశంలో, ఛార్లీహెబ్బో ఉద్దేశ్యం ప్రజాస్వామ్య, లౌకికవ్యవస్థ. ఈ భావాలను జొప్పించేందుకో, ఒక అంశాన్ని వెల్లడిచేయటానికో లేదా విద్యావంతం చేయటానికో వ్యంగ్యం, వ్యంగ్య చిత్రాలు, ఛోటోలువంటి వాటిమీద ఆధారపడటం-ప్రభావశీలమైన మార్గమనే దాంట్లో సందేహం లేదు. అదే సమయంలో, అదెలా ఉపయోగపడేదో? తామునుకున్న లక్ష్యాలను అది నెరవేరుస్తోందా లేక విధ్వంసకరంగా పరిణమిస్తోందా అన్నవి పరిశీలన చేసుకోవాలి. ఇతరులను గాయపరచటం తన హక్కుగా ఎవరైనా భావిస్తే, ఇతరులు కూడా తమకు అదే విధమైన హక్కు వుందని భావిస్తారని ఆలోచించాలి. ఒక లోతైన, నూటైన కానీ విశ్లేషణాత్మకమైన ఆలోచనలను రేకెత్తించే దృక్పథంతో వ్యంగ్య రూపంలో వ్యక్తికరించేది కూడా ఒక వ్యక్తి యొక్క నమ్మకాలను, భావాలను గాయపరచవచ్చు. అయితే, అతని దృక్పథాన్ని ఒక్కసారిగాకాకున్నా, కాలక్రమంలో మార్పుకునేవిధంగా అది అతన్ని ప్రభావితం చేయవచ్చు. మితిమీరిన దాడి, ఏవ్యభావం, దూషణ మరియు రెచ్చగొట్టుడు విమర్శ, వ్యంగ్యమనేవి మంచి భావాలను ఇతరులకు చేరవేయటంలో అవే అడ్డంకిగా నిలవవచ్చు. మంచి భావాలకు తలుపులు మూసుకునేవిధంగా అవి ఛాందసవాద శక్తులకు తోడ్పడవచ్చు.

గతంలో దోపిడీ వర్గాలు, వలసవాదులు- ప్రజలను విభజించటానికి, వారి ఐక్యతను బలహీన పరచటానికి అదేవిధంగా తమ అణచివేత, వలసపాలన, విచ్చలవిడి దోపిడీ రద్దుకై సాగే ప్రజాపోరాటాలను ప్రక్కదోవపట్టింది ధ్వంసం చేయటానికి మతాలను, తీవ్ర మతవాదాలను లేదా మత ఛాందసత్వాన్ని పువయోగించేవారు. ప్రస్తుత ప్రపంచంలో, సామ్రాజ్యవాదులు మరియు దోపిడీ పాలకవర్గాలు ఈ విభజించే పాలించే విధానాన్ని విస్తృతంగానేగాక మరింత వర్ధిల్లిగా అభివృద్ధిచేసి మరి అమలుచేస్తున్నారు. అమెరికా సామ్రాజ్యవాదులు మరియు వారి మిత్రులైన ఇతర సామ్రాజ్యవాద దేశాలు - ఉగ్రవాదానికి వ్యతిరేకంగా ప్రపంచస్థాయిలో యుద్ధం సాగిస్తున్నామని ప్రకటించు కుంటున్నాయి. కానీ, అన్ని ఉగ్రవాదాలు పెరిగి పెద్దవటానికి అవే కీలకస్థావరాలుగా వున్నాయి. అమెరికాలోని ప్రపంచ వాణిజ్య కేంద్రంయొక్క జంబుభవనాలపై 2001 సెప్టెంబర్ 9న ఉగ్రవాదుల దాడికిముందు, ఆ తర్వాత అమెరికా సామ్రాజ్యవాదులు -మత ప్రాధిపత్యంపై ఆధారపడిన లెక్కలేనన్ని ఉగ్రవాద సంస్థలను సృష్టించి, పెంచి పోషించారు. ప్రపంచంపై ఆధిపత్యాన్ని నెలకొల్పుకోవాలనే తమ ఆకాంక్షల కనుగుణంగా ఈ సంస్థలను వారు పువయోగిస్తున్నారు. ఇస్లాము తీవ్రవాదం లేక ఛాందసవాదం (ఆ మాటకొస్తే ఏమత ఛాందసవాదమైనా) వారి ప్రయోజనాలకు తోడ్పడేంతవరకూ వారికి అంటరానిది కాదు. 1979లో వారు ముస్లిం తీవ్రవాదంపై ఆధారపడి తాలిబన్లను సృష్టించి తమకు నమ్మకంగా సేవచేస్తారనుకున్నంత దాకా ఆర్థిక తోడ్పాటు, ఆయుధ శిక్షణ, సరఫరాల సందించారు. ఆపై తమను ధిక్కరించి, తమ అదుపులోకి రానవుడు, వారినే ముస్లిం ఉగ్రవాదులుగా పిలుస్తూ వారిపైకే తుపాకులను ఎక్కుపెట్టారు. ఇరాక్ లో, సర్దామ్ హుస్సేన్ ను కూలద్రోసిన అనంతరం తమ చేతిలో కీలుబొమ్మగా వుండటానికి అంగీకరించిన షియాలు ఆధిపత్యంతో ప్రభుత్వాన్ని ఏర్పాటు చేశారు. అనేక అరబ్బు దేశాలలోనూ అమెరికా సామ్రాజ్యవాదులు- తమ కనుకూల ప్రభుత్వాన్ని కొనసాగించేందుకు లేక తమకనుకూల ప్రభుత్వాన్ని ప్రతిష్ఠించేందుకు లేక కార్మికవర్గ, ప్రజాస్వామిక, జాతీయశక్తుల చేతుల్లోకి నాయకత్వం పోకుండా నిరోధించేందుకు ఒక ఉమ్మడి అంశం ప్రాతిపదికగా ఏదో ఒక ముస్లిం ఛాందసవాద సంస్థతో సంబంధాలను కలిగి వున్నారు.

ఫ్రాన్స్ తీవ్రమైన నిరుద్యోగ సమస్య నెదుర్కొంటున్నది. అల్జీరియా, ఉత్తరఆఫ్రికా, పశ్చిమాఫ్రికావంటి గత కాలపు ఫ్రెంచి వలస దేశాలనుండి పెద్దసంఖ్యలో ఫ్రాన్సుకు ప్రజలు వలసవస్తున్నారు. ఇది ఫ్రాన్స్ లో నిరుద్యోగ సమస్యను తీవ్రతరం చేయటంతోపాటు దీనితో, ఫ్రెంచి ప్రజాసీకానికి, వలస ప్రజాసీకానికి నడుమ గుర్తింపుకు సంబంధించిన వైరుధ్యం తీవ్రమౌతోంది. ఈ సమస్యలను పరిష్కరించటంలో విఫలమౌతున్న ఫ్రెంచి ప్రభుత్వం, గుర్తింపు సమస్యపైనున్న విభేదాలను

ఉపయోగించుకొని నిరుద్యోగానికి కారణాన్ని వలస వచ్చిన ప్రజలపైకి దృష్టి మళ్ళిస్తున్నారు. వలసీకరణ వ్యతిరేక ప్రాతిపదికపై లేపేవంటి ఫాసిస్టుశక్తులు, సంస్థలు పుట్టుకొచ్చేందుకు ప్రభుత్వ ఈ విధానాలు ఒక సారవంతమైన భూమికను ఏర్పరుస్తున్నాయి. భావవ్యక్తికరణ స్వేచ్ఛకు తమను తాము ఛాంపియన్లుగా చూపుకునేందుకు ఛార్లీహెబ్బో కార్యాలయంపై జరిగిన దాడిని మరో అవకాశంగా వారు మలచుకోజూశారు. ఏమైనప్పటికీ, గత శతాబ్దన్నరకాలంగా ఫ్రెంచి బూర్జువావర్గం తన స్వభావంలో పెద్దమార్పు తీసుకుందనే విషయం ఫ్రెంచ్ ప్రజాసీకాతోపాటు ప్రపంచ ప్రజాసీకానికీ తెలుసు. ఆనాడు 'స్వేచ్ఛ, సమానత్వం, సౌభ్రాతృత్వం' నినాదాలను ఎత్తిపట్టిన బూర్జువావర్గం, నేడు గుత్తాధిపత్య సామ్రాజ్యవాద బూర్జువా వర్గంగా మార్పు తీసుకుని దేశాలను, జాతులను లోబరుచుకోవటం, వలసలుగా మార్పుకుని అణచివేత సాగిస్తోంది. ఈనాడు ఫ్రెంచ్ సామ్రాజ్యవాదులు అమెరికా సామ్రాజ్యవాద మిత్రకూటమిలో భాగస్వాములుగా వుండి, తమ ప్రభావిత ప్రాంతాలను విస్తృతపరుచుకోవటంలోనూ, ఇతర దేశాలను, ప్రజలను అణచివేతకు గురిచేసి దోచుకోవటంలోనూ నిమగ్నమైవున్నారు. ముస్లిము తీవ్రవాదంపై వారు సాగిస్తున్నామంటున్న ప్రస్తుత పోరాటం మరియు ఇదంతా భావప్రకటనా స్వేచ్ఛ పరిరక్షణకోసమనే ప్రకటనలన్నీ ప్రజల ప్రజాస్వామిక హక్కులపై దాడులను తీవ్రం చేసేందుకు, వాస్తవిక సమస్యలనుండి ప్రజల దృష్టిని మళ్ళించేందుకు చేసే ప్రయత్నాలు మాత్రమే.

'సెంటర్ ఫర్ ఇన్ వెస్టిగేటివ్ జర్నలిజమ్' డైరెక్టర్ గేవిన్ మాక్ ఫేడియన్ 'దిహిందూ' పత్రికతో మాట్లాడుతూ "ప్యారిస్ లో జరిగిన 2015 జనవరి 7 నాటి దాడుల పరిణామాలు దీర్ఘకాల దుష్ప్రతిభలు కలిగివుండి ప్రమాదకరంగా వుండబోతున్నాయి. అవి ప్రస్తుతం దుర్బలమైన ఆధిపత్య చట్టాలను, లొంగుబాటును, సెన్సార్ షిప్ ను సమర్థించుకోవటానికి ఉపయోగించబడతాయి. కామెరన్ (బ్రిటన్) మరియు ఫ్రెంచ్ ప్రభుత్వం ఇప్పటికే, కలం పేర్లతో పత్రికా రచనలు చేయటంవంటి వాటిని అడ్డుకునే పౌర స్వేచ్ఛను హరించే చర్యలను తక్షణం ప్రతిపాదించాయి. అప్పుడు ఇక పోలీసు రాజ్యం మినహా పత్రికాస్వేచ్ఛ, వాక్, సభాస్వేచ్ఛల వంటివేవి మిగలవు" అని అన్నాడు. ఇతర సామ్రాజ్యవాద దేశాలతోసహా వివిధ దేశాల ప్రభుత్వాల విషయంలోనూ ఇదే జరుగుతుంది.

దీని ప్రభావాలు ఇప్పటికే కనపడుతున్నాయి. ఈ ప్యారిస్ దాడులు కరడుకట్టిన ప్రతిఘాతుక శక్తులకు ఊతమిచ్చి, ఫ్రాన్స్ లో అమాయక ముస్లిములపై దాడులను ప్రోత్సహించాయి. ప్రార్థనామందిరాలన్నీ దాడులకు లక్ష్యాలయ్యాయి. పోయిట్ లోని ఓ మసీదు ద్వారంపై 'అరబ్బులకు మరణం' వంటి రాతలు ప్రత్యక్షమౌతున్నాయి. లామాన్స్ లోని మసీదువద్ద జనవరి 12న ప్రేలుకల్ప సంభవించాయి. వ్యక్తిగతంగా ముస్లిములపై భౌతిక దాడులు సాగుతున్నాయి; వారిని భయభ్రాంతులకు గురిచేయటం జరుగుతోంది. కారొంబోలోని ఓ వీధిలో ఓ ముస్లిము కుటుంబానికి చెందిన కారుపై పలుమార్లు కాల్పులు జరిగాయి. సోషలిస్టు పార్టీ ప్రభుత్వంగా చెప్పబడే ఫ్రాన్స్ లో ఇస్లాము వ్యతిరేక చర్యలు ప్రమాదకర జాత్యహంకార వాతావరణాన్ని సూచిస్తున్నాయి. రాజకీయ నాయకులు, ప్రచారమాధ్యమాలు ముస్లిము వ్యతిరేక భావోద్వేగాలను ప్రేరేపించటం గత కొన్ని సంవత్సరాలుగా సాగుతోంది.

కనుక, అన్నిమతాల తీవ్ర భావాలను వ్యతిరేకిస్తున్నామని పేర్కొంటున్న ఛార్లీహెబ్బో వారపత్రిక వెనుకనున్న ప్రజాసమాహారంతోపాటు, ఫ్రాన్స్ లోని ప్రజాసీకం జరిపే పోరాటాలన్నీ ఫ్రెంచ్ పాలకవర్గాల నుండి తమను తాము స్పష్టంగా విడగొట్టుకున్నప్పుడే అవి ప్రభావశీలంగానూ, ప్రయోజనకరంగానూ వుండగలుగుతాయి. ప్రజల న్యాయమైన సమస్యలను, వారిత్యాలను ఫ్రెంచ్ పాలకవర్గాలు తమ స్వార్థ ప్రయోజనాలకోసం పువయోగబెట్టుకునే కుట్రలకు లోబడకుండా వుండాలి. ప్రజాస్వామికహక్కులకోసం, స్వేచ్ఛల పరిరక్షణకోసం మరియు దోపిడీ, అణచివేతలు, యుద్ధాలులేని సమాజంకోసం ఫ్రాన్స్ లోని కార్మికులు, ఇతర శ్రమజీవులు; లౌకికవాద ప్రజాస్వామికశక్తులు సాగిస్తున్న పోరాటాలతో వారంతా చేయిచేయి కలిపి ముందుకు సాగాలి. ◆

భారత కమ్యూనిస్టు పార్టీ-ఏర్పాటు - 1921-1933 సంవత్సరాలు

ముజఫర్ అహ్మద్

“1921వ సం॥రంలో బ్రిటిష్ ఇండియాలో తన శాఖను ఏర్పాటు చేసుకోవాలని కమ్యూనిస్టు ఇంటర్నేషనల్ ధృఢంగా నిశ్చయించుకుంది. బ్రిటిష్ ఇండియా సార్వభౌమాధికార చక్రవర్తిని కూలదోసేందుకు శ్రీపాద అమృతదాం, షాకత్ ఉస్మానీ మరియు ముజఫర్ అహమ్మద్లు మరికొందరితో కలిసి ఈ శాఖ ఏర్పాటుకు కుట్రచేశారు”

(1929 మార్చి 15న భారత ప్రభుత్వ హోంమంత్రిత్వశాఖ నిఘావిభాగపు డైరెక్టర్ అధ్యక్షులలో ‘అఫీసర్ ఆన్ స్పెషల్ డ్యూటీ’గా వున్న ఆర్.ఎ.హార్డన్, మీరట్లోని జిల్లా మేజిస్ట్రేట్ కోర్టులో చేసిన ఫిర్యాదునుండి ఉద్దేశించబడింది)

భారత దేశంలో కమ్యూనిస్టుపార్టీ ఏర్పాటు-పెరుగుదల గురించి నా జ్ఞాపకాలను ఈ వ్యాసంలో రేఖామాత్రంగా చిత్రించడానికి ఓ ప్రయత్నం చేశాను. నేను మొదటే ప్రస్తావించినట్లుగా, యావత్తు పరిణామాల్ని కొన్ని వేల పదాలలోకి కుదించటమనేది చాలా కష్టతరమైంది. అయినప్పటికీ, ఈ పరిమితుల నడుమనే ఈ కాలానికి సంబంధించిన కొన్ని అంశాలను రాయాలని నిర్ణయించుకున్నాను. మనదేశంలోను, విదేశాలలోనూ వున్న అనేకమంది ప్రజలకు పార్టీ ఏర్పాటు చరిత్ర గురించి చాలావ్యవహారాలు తెలియ వలసివుంది. కనుక నేను ఈ అంశాలు రాస్తున్నాను. కొన్ని సందర్భాలు వాస్తవ ఘటనలకు అనుగుణంగా వుండవు.

1917 అక్టోబరు నెలలో రష్యాలో విప్లవం జరిగింది. దీనిని గురించి సామ్రాజ్యవాదులు ఎన్నో నీలాపనిందలు ప్రచారం చేశారు. ఆడవాళ్ళు అందరి సొత్తు అయ్యారన్నారు. పిల్లల్ని తల్లులనుంచి లాక్కు పోయారన్నారు. ఒకటేమిటి? ఎన్నిచేసినా మనదేశంలో కూడా ఆ విప్లవం చాలా సంచలనాన్ని కలిగించింది. అప్పటికి “హింసాయిత” విప్లవోద్యమపు మొదటి విసురు తగ్గుతూ వుంది. అయినా కొత్త వుద్యమాలు ఆ ఏడాది పుట్టుకొచ్చాయి. ఈ సందర్భంలో ఖిలాఫత్ ఉద్యమాన్నీ, రాజకీయ ఖైదీల విడుదల ఉద్యమాన్నీ పేర్కొనవచ్చు. ఎన్నో పెద్ద సభలూ ప్రదర్శనలూ జరిగేవి. నేను కలకత్తాలో జరిగిన సభలకూ, ప్రదర్శనలకూ వెళ్ళేవాడిని. 1918 నుంచి అనేక ప్రదేశాలలో కార్యక సమ్మెలు జరుగుతూ వచ్చాయి. 1919లో జలియన్ వాలాబాగ్ హత్యాకాండ జరిగింది. దానిమీద కూడా దేశంలో పెద్ద ఆందోళన జరిగింది. 1919లో మాంటేగ్-ఛేమ్స్ ఫోర్డు సంస్కరణల చట్టాన్ని ప్రకటించారు. ఈ చట్టం ప్రజల ఆశయాలను పరిహృద్ధిచేయలేదు గనుక దీనికి వ్యతిరేకంగా కూడా బలమైన అసమ్మతి ఉద్యమం బయలుదేరింది.

పని ప్రారంభం

రాజకీయాలను జీవిత వృత్తిగా చేసుకోవాలని నేను 1920లో నిర్ణయించుకొన్నాను. అంతకు రెండేళ్ళ పూర్వమే నేనొక సారస్వతసంఘంలో ‘హోల్ బ్రెయిన్’ కార్యకర్తగా పనిచేస్తున్నాను. ఆ సంఘం ద్వారానే నాకు ఖాజీ నజ్రుల్ ఇస్లామ్ తో మొట్టమొదట పరిచయం ఏర్పడింది. ఆయన 49వ బెంగాలీ రెజిమెంటులో హవల్దారుగా వుండేవాడు. తరువాత జీవితంలో ఆయన కవిగా దేశప్రఖ్యాతి పొందాడు. ఆ రెజిమెంటును విడగొట్టేసి సైనికులను పంపేశాక ఆయన కలకత్తా వచ్చి నాతో వున్నాడు. ఎ.కె.ఫజల్ హాక్ ఆరోజుల్లో అతివాదుల నాయకుడిగా ప్రసిద్ధి. ఆయన బెంగాలీలో ఒకపత్రిక తీసుకురావడానికి సంకల్పించాడు. నజ్రుల్ ఇస్లాము నేనూ దానిబాధ్యత తీసుకున్నాము. దానిపేరు ‘నవయుగ’. రోజూ సాయంకాలం వెలువడేది. దానికి మేమిద్దరమూ సంపాదకులం. నజ్రుల్ ఇస్లామ్ ది తేజోవంతమైన భాష. అందుచేత అది అతివేగంగా ప్రజాదరణ పొందింది. సంపాదకీయాలు చాలవరకు నేను వ్రాసేవాడిని.

ఇతర బెంగాలీ పత్రికలకన్న ‘నవయుగ’లో ఒక విశేషం వుండేది. దీనిలో కార్మికులకూ, రైతులకూ సంబంధించిన వార్తలు విశేషంగా వుండేవి. ఫజల్ హాక్ కూడా దానిని ప్రోత్సహించేవాడేగాని ఎన్నడూ నిరుత్సాహపరచలేదు. “బెంగాలీ పత్రికలు మరి ఆవేశ భరితాలు. సాధారణ ప్రజల్ని గురించి, ముఖ్యంగా రైతులూ, కూలీలనూ గురించి వ్రాయడం బాగుంటుంది”-అన్నాడోమారు నా స్నేహితుడు. ఆయన రాజకీయ కార్యకర్త ఏమీకాదు. రష్యావిప్లవం ఆయనను ఆవేశపరిచిందని స్పష్టంగా కనిపించింది. నేను నిజమేనన్నాను. అంతకు పూర్వమే సముద్రనౌకల మీదా, నదులలో ప్రయాణించే ఓడలమీదా పనిచేసే కళాసీలతో నాకు పరిచయంవుంది. బంగాళాఖాతంలోని

సాంద్రీయం నా జన్మస్థలం. మా ద్వీపవాసులు చాలమంది కళాసీలుగా వుండేవారు. ఇప్పటికీ అదే వృత్తి. నేను ఇతర కార్మికుల్ని గురించి కూడా వ్రాస్తున్నప్పటికీ, ముఖ్యంగా కళాసీల సమస్యల్ని గురించి ‘నవయుగ’లో వివరిస్తూండేవాడిని. ఈ రచనలు నన్ను మూడో ‘ఇంటర్నేషనల్’ వేపు లాగుతాయని నేను ఎప్పుడూ అనుకోలేదు.

పార్టీ నిర్మాణం

మూడో కమ్యూనిస్టు ఇంటర్నేషనల్ 1919లో ఏర్పడింది. దానినే సంగ్రహంగా కమింటర్స్ అంటారు. కమింటర్స్ రెండో కాంగ్రెస్ 1920లో జరిగింది. ఆ కాంగ్రెస్ లోనే లెనిన్ వ్రాసిన ‘కలోనియల్ ఢిసిస్’ ఆమోదించబడింది. అటు తర్వాత వలసదేశాలలో సంబంధాలు పెట్టుకునేటందుకై కమింటర్స్ ప్రయత్నాలు ప్రారంభించింది. రష్యావిప్లవం అనంతరంనుంచీ ఇండియా ప్రభుత్వం ఎంతో జాగ్రత్తగా వుంటుంది. ఈ దేశంలో కూడ ఏదో జరిగిపోతుందనీ, కనీసం కమ్యూనిస్టుపార్టీ ఏర్పడుతుందేమోననీ వారి భయం. ఆ భయంతోనే ఇండియా ప్రభుత్వపు హోండిపార్టుమెంటు అధినంలో కేంద్ర గూఢచారి శాఖను మళ్ళీ కొత్తగా నిర్మించుకొన్నారు. రాజకీయ వేత్తలమీద నిఘా పెడుతూ, రాష్ట్ర ప్రభుత్వాల అధినంలో స్పెషల్ బ్రాంచి వుండనే వుంది. వారికితోడు కేంద్ర గూఢచారులు దేశమంతటా వ్యాపించారు. కొంతమందిని విదేశాలకు కూడా పంపారు. ఇటువంటి చిక్కుల మధ్య కొద్దిమందిమి దేశమందలి వివిధ ప్రాంతాలలో కష్టతరమయిన ఈ పనికి పూనుకొన్నాం. మా ఆశయం భారతదేశంలో కమ్యూనిస్టుపార్టీని నెలకొల్పడం. మా అందరిలో ఈ ఉత్సాహాన్ని కలిగించినది కమ్యూనిస్టు ఇంటర్నేషనల్.

మొదట మా పని బొంబాయి, లాహోరు, కలకత్తా చుట్టుపట్టణ ప్రారంభమయింది. 1921లో చైనా, ప్రాన్సు దేశాలలో కమ్యూనిస్టు పార్టీలను ప్రారంభించిన వారితో పోల్చి చూస్తే మా సంఖ్య బహు స్వల్పం. కనీసం నా మట్టుకు నాకు, నేను తలపెట్టిన బాధ్యతలను నిర్వహించడానికి కావలసిన అర్హతలు లేవు. అంతవరకు నిజం. నాకు మార్క్సిజం గురించి తెలిసినవి బహు స్వల్పం. ప్రజలంటే విశ్వాసం, కమింటర్స్ ఆదేశాలయెడ భక్తిభావం-ఇవే నాకున్న సొత్తు. నాకు ధనంలేదు, ఆస్తిలేదు. ఈ మధ్య కాలంలో నన్ను నిలబెట్టినది నా మనోబలం తప్ప వేరు కాదు. 37 ఏళ్ళ అనంతరం, ఇప్పుడా రోజులను తలుచుకొంటే ఆ మనోబలమే లేకుంటే నేను ఎక్కడ వుండేవాడినా అనిపిస్తాంటుంది.

కలకత్తాలో కమ్యూనిస్టు పార్టీని స్థాపించడానికై జరిగిన ప్రయత్నాలలో నజ్రుల్ ఇస్లామ్ కు కూడా సంబంధంవుంది. కాని, ఆయన పార్టీలో మాత్రం చేరలేదు. పార్టీ క్రమశిక్షణకు కట్టుబడి వుండలేనని ఆయన భయం. ఎప్పుడూ పార్టీని బలపరచేవానిగానే వుంటూ వచ్చాడు. తరువాత, తరువాత ఆయన మరి కొందరితో కలిసి “లేబర్ స్వరాజ్యపార్టీ”ని స్థాపించాడు. హింసావాద విప్లవకారులు కొందరు నన్ను ప్రోత్సహించి, సాయపడతామన్నారు. కాని తరువాత వారు మళ్ళీ కనిపించలేదు. 1922లో కామ్రేడ్ అబ్దుల్ రజాక్ ఖాన్ నాతో కలిశాడు. ఆయన ఇప్పుడు రాజ్యసభలో సభ్యుడు. తర్వాత అబ్దుల్ హాలీమ్ కలిశాడు. ఈయన ఇప్పుడు భారతకమ్యూనిస్టుపార్టీ సెంట్రల్ కంట్రోల్ కమిషన్ సభ్యుడు. సహాయ నిరాకరణోద్యమం రోజులలో కామ్రేడ్ ఖాన్ ఒకమారూ, హాలీమ్ మూడు మార్లూ జైలుశిక్షలనుభవించారు. ఆ యేడాది మాతో మరో మిత్రుడు చేరాడు. ఆయన కుత్బుద్దీన్ అహ్మద్. మౌలానాఅబాదుకు ‘అల్-హిలాల్’ ‘అల్-బిలాస్’లు నడపడంలో కొంతకాలం సహాయపడ్డవాడు ఆయన. ఆ రోజుల్లో కలకత్తాలో మార్క్సిస్టు సాహిత్యం దొరికేదే కాదు. ఒకటి అరావచ్చినా, కొనాలంటే మావద్ద డబ్బులుండేవికావు. కుత్బుద్దీన్ బోలెడు పుస్తకాలు కొనేవాడు. చదివేవాడు కూడ. ఫిలిప్స్ ప్రెస్ వ్రాసిన “రష్యా విప్లవంనాటి కబుర్లు” ఆయనే నాకిచ్చాడు. రష్యా విప్లవం గురించి నేను చదివిన మొదటి పుస్తకం అదే. మేమే అయితే 18 షిల్లంగులు పెట్టి ఆ పుస్తకాన్ని కొనలేకపోయామేనాళ్ళం. ఆయన ఇంట్లో మాకు అన్నివేళలా స్వాగతం లభించేది. తర్వాత లేబర్ స్వరాజ్యపార్టీ స్థాపకుల్లో ఆయన వొకరు. రెండవ ప్రపంచయుద్ధం రోజుల్లో ఆయన కమ్యూనిస్టుపార్టీలో చేరాడు. 1948 ఫిబ్రవరి 1న ఆయన మరణించాడు. వీరేగాక మరికొందరుకూడా ఆ రోజుల్లో మాతో చేరారు. కాని, వారు కొనకంటా మాతో వుండలేదు. వాళ్ళలో ప్రతి ఒక్కరినిగురించి చెప్పడం ప్రారంభిస్తే ఈ కథనం చాలా దీర్ఘం అవుతుంది.

బొంబాయిగురించి చెప్పేటప్పుడు ముఖ్యంగా కామ్రేడ్ శ్రీపాద అమృత దాంగేను మొదట పేర్కొని తీరాలి. ఇంటర్నేషనల్ చదువుతుండగా విద్యార్థి ఉద్యమంలో పాల్గొన్నందుకు ఆయనను కాలేజీనుంచి వెళ్ళగొట్టారు. ఆయన సహాయ నిరాకరణోద్యమంలో కూడా చేరాడు. కాని గాంధీవాదం నచ్చలేదు. “గాంధీనా-లెనినా” అంటూ 1921లోనే ఇంగ్లీషులో ఒక పుస్తకం వ్రాశాడు. ఆ రోజుల్లో అదొక సాహసమే. 1922లో ఆయన “సోషలిస్టు” అనే ఇంగ్లీషు వారపత్రికను కూడా నడిపాడు. అంతకుపూర్వం మనదేశంలో ఆ పేరుతో ఏ పత్రికలేదు. కార్మికులతో నాకన్న దాంగేకు ఎక్కువ సంబంధాలున్నాయి. బొంబాయిలో పనిచేసిన వారిని గురించి తర్వాత చెప్తా.

లాహోరులో గులాం హుస్సేన్ పనిచేస్తూండే వాడు. పెషావరులోని ఇస్లామియా గవర్నమెంటు కాలేజీలో ఆయన అధ్యాపకుడుగా పని చేశాడు. మహమ్మదాబాద్ (ఖుషిమహమ్మద్) మిత్రుడు. మొదటి ప్రపంచ యుద్ధకాలంలో (1915) లాహోరు నుంచి కొందరు విద్యార్థులు విప్లవోద్యమాలలో అనుభవం సంపాదించేటందుకు దేశం వదలి వెళ్ళారు. వారిలో మహమ్మదాబాద్ ఒకడు. రష్యా విప్లవంనంతరం ఆయన రష్యా వెళ్ళాడు. కమ్యూనిస్టుపార్టీలో చేరాడు. ఆయనే గులాం హుస్సేనును కాబూల్ పిలిపించుకొని, చాలా విషయాలు చర్చించాడు. ఫలితంగా ఆయన వుద్యోగం విరమించుకొని కమ్యూనిస్టుపార్టీని నిర్మించేటందుకై లాహోరు వచ్చాడు. అక్కడినుంచే “ఇంక్విరాబ్” అనే ఉర్దూ మాసపత్రికను ప్రారంభించాడు. ఆ రోజులలో విశేష ప్రఖ్యాతి పొందిన నార్త్ వెస్టర్న్ రైల్వే వర్కర్స్ యూనియన్ కార్యదర్శిగా ఎన్నుకో బడ్డాడు. ఉత్తర ప్రత్యుత్తరాలద్వారానయినా నాకు దాంగేతో సంబంధం వుండేది. కాని, గులామ్ హుస్సేన్ తో ఆపాటి సంబంధంకూడా ఎప్పుడూ లేదు. 1924లో జైలులో కలుసుకోవడంతప్ప దాంగేనూ అంతకు పూర్వం నేను ఎరగను.

1922లో మద్రాసులోని మలేపురం సింగారవేలు చెట్టియార్ అనే లాయరు తాను కమ్యూనిస్టుని చెప్పుకొనేవాడు. ఆయనవద్ద మార్క్సిస్టు పుస్తకాలు ఎన్నో వుండేవి. ఆయన కూడా కార్మికుల పోరాటాలలో పాల్గొని ఆ పెద్ద వయస్సులోనే జైలుశిక్షలను అనుభవించాడు. 1922లో జరిగిన గయ కాంగ్రెసు మహాసభలో జాతీయ స్వాతంత్ర్య తీర్మానాన్ని ప్రవేశ పెట్టింది ఆయనే.

విదేశాలలోని కామ్రేడ్స్

భారత కమ్యూనిస్టుపార్టీ విదేశాలలో కూడ ఏర్పడిందని ఇక్కడ చెప్పడం. 1920 మధ్యలో సింధు-పంజాబు రాష్ట్రాలలో ‘హిజ్రత్’ అనే బలీయమైన ఉద్యమం ఒకటి బయలుదేరింది. పీదననుంచి ఆత్మరక్షణ చేసుకొనేటందుకు బంధువుల్నీ దేశాన్నీ కూడ వదలిపోవడాన్నే ‘హిజ్రత్’ అంటారు. ఈ ఉద్యమంలో రమారమీ 18వేల మంది ముస్లిములు భారతదేశం వదలి ఆఫ్ఘనిస్తానం వెళ్ళారు. తరువాత ఆఫ్ఘన్ ప్రభుత్వం వీరిని తమ దేశం రానివ్వడానికి ఒప్పుకొనలేదు. భారతదేశంకన్నా ఆఫ్ఘనిస్తానం బాగా వెనకబడివున్న దేశం. హిజ్రత్ లో చేరిన మహజిర్లు చాలమందికి ఆ దేశం అంటే సద్భావం వుండేది కాదు. తాము టర్కి పోతామనీ, యుద్ధంలో చేరతామనీ వాళ్ళు పట్టుపట్ట సాగారు. చివరకు ఆఫ్ఘన్ ప్రభుత్వం వారు టర్కి వెళ్ళడానికి అంగీకరించింది.

ఈ పదుమూళ్ళు హిందూకుష్ పర్వతాలు దాటి తిర్మిజ్ చేరారు. ఈ పట్టణం ఇప్పటి ఉజ్బెకిస్తాన్ లో వుంది. అక్కడినుంచి వాళ్ళు ఆము-దర్గా నది దాటుతూంటే తుర్కమన్ తెగకు చెందిన తిరుగుబాటుదార్లు కొందరు ఆ పడవమీద దాడిచేశారు. ఈ తెగకు ఇంగ్లీషువాళ్ళు ఆయుధాలూ, డబ్బూ దండిగా సప్లయ చేసేవారు. ఆ సమయానికి సరిగ్గా రెడార్మీ అక్కడికి రావడంచేతనే వారి ప్రాణాలు దక్కాయి. తాము ముస్లిములయినా ముస్లిమ్ తుర్కమన్లు తమమీద దాడిచేయడంతో ఆ యువకులకు తెలిసినట్లుంది. ఇంక రెడార్మీవాళ్ళనుంచి ఆయుధాలు తీసుకొన్నారు. వాళ్ళతో కలిసి విప్లవ వ్యతిరేకులతో కిరీవద్ద జరిగిన యుద్ధంలో పాల్గొన్నారు. తరువాత వీరిలో కొందరు తాష్కెంట్ లోని సైనిక పాఠశాలలో చేరారు. ఆ తర్వాత వారు మాస్కో వెళ్ళారు. అక్కడ మార్క్సిజం బోధించడానికి కొత్తగా ఏర్పరచబడిన ప్రాచ్య విశ్వవిద్యాలయంలో చేరారు.

అక్కడ కొంతకాలం చదువుకొన్నాక వారు మార్కు సిద్ధాంతాలను ఆమోదించి 1921లో భారత

కమ్యూనిస్టుపార్టీని యేర్పరచారు. మాస్కోలో ప్రాచ్య విశ్వవిద్యాలయం వున్నంతకాలం భారత కమ్యూనిస్టు పార్టీ శాఖ ఒకటి దానిలో పనిచేస్తూండేది. పంజాబుకు చెందిన కామ్రేడ్ నైనాసింగ్ ఒకప్పుడు ఆ శాఖ కార్యదర్శిగా వుండేవారు. తొమ్మిది నెలలపాటు ప్రాచ్య విశ్వవిద్యాలయంలో చదువుకొన్నాక ఆ కామ్రేడ్లు అందరూ మనదేశం తిరిగి రావాలనీ వచ్చి ఇక్కడనే పని చేయాలనీ అనుకొన్నారు. వారిలో ఇద్దరు ఇరాన్ మీదుగా దేశంలోకి తిరిగి రాగలిగారు. కాని, కొంతమందికి సరియైన మార్గం దొరకనేలేదు. అందుచేత వాళ్ళు పామీర్ పర్వతాలు దాటి తిరిగి రావడానికి నిశ్చయించేసుకొన్నారు. పామీర్ పర్వతాలలో వారికి దారి చూపడానికై కమింటర్స్ మనుష్యుల్ని పంపించింది. వారు చిత్రాల్ చేరుకొన్నారు. చిత్రాల్ అప్పుడు భారతదేశంలో భాగంగా వుండేది. వారిని అక్కడికక్కడే పోలీసులు అరెస్టు చేశారు. తర్వాత పెషావర్ జైలులో అండర్ బ్రయలు ఖైదీలుగా చాలకాలం గడిపారు. వారి మీద ఇండియన్ పీసల్ కోడ్ 121(ఎ) సెక్షను క్రింద కేసు పెట్టారు. 1923లో శిక్షలు వేశారు. వారిలో చాలమందికి ఒక ఏడాది చొప్పున, ఇద్దరికి రెండేళ్ళు, మరొకరికి వేర్వేరు కేసుల్లో పదేళ్ళు కఠిన శిక్ష విధించారు. పెషావరు కుట్రకేసు మన దేశంలో నడిచిన మొదటి కమ్యూనిస్టు కుట్రకేసు. కాని దానికి సంబంధించిన వార్తలు అటక్ నది ఈవలి ఒడ్డుకెన్నడూ చేరలేదు. సరిహద్దు రాష్ట్రం ఆరోజుల్లో నిషిద్ధ ప్రాంతం. ఈ పెషావరు కేసు ఖైదీలలో మీర్ అబ్దుల్ మజీద్, ఫిరోజ్ డిన్ మన్నూర్ (ఈయన యిప్పుడు మరణించారు) గౌహర్ రహ్మాన్ ఖాన్ లు తర్వాత కమ్యూనిస్టు పార్టీలో కార్యకర్తలుగా పనిచేశారు.

భారత దేశంలోనూ, బయటకూడా భారత కమ్యూనిస్టు పార్టీని నిర్మించేటందుకు ఏం ప్రయత్నాలు జరిగాయో పైన చెప్పాను. 1925 డిసెంబరుకు పూర్వం పార్టీకి కేంద్రకమిటీ అంటూ ఏర్పడలేదు.

కాన్ఫరెసు కుట్రకేసు

1923 మే నెలలో కాన్ఫరెసులో షాకత్ ఉస్మానీని (ఈయన మాస్కోనుంచి ఇరాన్ మీదుగా ఇండియాకు వచ్చాడు) అరెస్టు చేశారు. నన్ను కలకత్తాలో అరెస్టు చేశారు. కొద్దిరోజులు పోయాక గులామ్ హుస్సేన్ ను లాహోరులో అరెస్టుచేశారు. మమ్మల్ని ముగ్గుర్నీ 1818 సంవత్సరపు 3వ రెగ్యులేషన్ క్రింద విచారణ లేకుండా వేర్వేరు జైళ్ళలో నిర్బంధించారు. 1923 డిసెంబరులో నళినీగుప్తను కూడ అదే రెగ్యులేషన్ క్రింద అరెస్టుచేసి ఖైదులో పెట్టారు. ఆయన ఏ పార్టీకి చెందినవాడుకాదు. జాతీయ విప్లవకారుడనని చెప్పుకొనేవాడు. యూరపు ఇండియాల మధ్య ఆయన మాకు వార్తాపారుడుగా పనిచేసేవాడు. మనిషిలో సాహసం పాలు ఎక్కువేమో, ఆయనకాపని అంటే ఎక్కువ యిష్టం. 1924 మార్చిలో కాన్ఫరెసు జిల్లా మేజిస్ట్రేటు కోర్టులో ఇండియన్ పీసల్ కోడ్ 121(ఎ) సెక్షన్ క్రింద మామీద కేసు పెట్టారు. ఈ కేసులో నిందితులు వీరు: 1)ఎన్.ఎ.దాంగే 2) షాకత్ ఉస్మానీ 3)ముజఫర్ అహమ్మద్ 4) నళినీగుప్త 5) గులాంహుస్సేన్ 6) సింగారవేలు చెట్టియార్ 7)రామ్ చరన్ లాల్ శర్మ 8) మానవేంద్రనాథ్ రాయ్ (ఎం.ఎన్.రాయ్).

వీరిలో మొదటి నలుగురిని మాత్రం కోర్టులో హాజరు పెట్టారు. సింగారవేలు చెట్టియార్ అనారోగ్యంతో మంచం పట్టివుండడంచేత ఆయనను కోర్టులో హాజరు పరచలేదు. బెయిలుమీద విడిచి పెట్టారు. గులామ్ హుస్సేన్ పోలీసులముందు అన్నీ ఒప్పుకొని క్షమాభిక్ష కోరి బయటపడ్డాడు. రామ్ చరన్ లాల్ శర్మను అండమాన్ జైలునుంచి విడుదల చేశాక పోలీసులు ఆయన్ని నిత్యం వేధించుకుతిన్నారు. ఆయన పాండిచ్చేరిలో మకాంపెట్టి ఫ్రెంచి ప్రభుత్వ రక్షణ కోరాడు. ఆయనను కూడా కోర్టులో హాజరు పర్చలేదు. ఎం.ఎన్.రాయ్ యూరపులో వున్నాడు కనక ఆయనను కోర్టుకు తెచ్చే ప్రశ్నేలేదు. మా నలుగురిమీద కేసు నడిపారు. కేంద్రగూఢచారి శాఖ డైరెక్టర్ కల్వల్ సి.కే.యి(తర్వాత సర్ సివిల్ కేయి అయ్యాడు) ప్రభుత్వం తరపున ఫిర్యాది. కర్వల్ కేయి కోరికమీద పత్రికలు దీనిని కాన్ఫరెస్ బోల్షివిక్ కుట్రకేసుగా పేర్కొన్నాయి. ప్రచారంకోసం సోవియట్ రష్యానుకూడా దీనిలో యిరికించాలని కర్వల్ కేయి ఉద్దేశం.

కేసు విచారణ జరుగుతుండే కాలంలో ఒక వ్యక్తి ప్రేక్షకుల గ్యాలరీలో కూర్చొని తరచు కనిపిస్తూండేవాడు. ఆయన పేరు సత్యభక్త. అది ఆయన తల్లిదండ్రులు పెట్టిన పేరేంకాదు. గాంధీజీ సబర్మతీ ఆశ్రమంలో వుంటున్న కాలంలో ఆయన ఆ పేరు పెట్టుకొన్నాడు.

బహుశా అక్కడ సత్యపరిశోధన విశేషంగా జరుగుతూండే వుండడం చేత పెట్టుకొన్న పేరు అయి వుంటుంది.

కేసును సెషన్సుకు పంపారు. విచారణ పూర్తయింది. జడ్జి హెచ్.ఎల్.హోమ్ మా అందరికీ తలో నాలుగేళ్ళూ కఠినశిక్ష విధించాడు. ఆయన మహాదురంతకుడు. చౌరీ-చౌరా కేసులో 172 మందికి ఉరిశిక్ష విధించిన ప్రబుద్ధుడు. మమ్మల్ని నలుగుర్ని నాలుగు జైళ్ళకీ పంపారు. కాళ్ళకు ఇనప కడియాలూ, మెడకు ఇనప గొలుసులూ వేశారు. (జవహర్లాల్ నెహ్రూ వంటివారికి అలా చేయకపోయినా, ఆ రోజులలో యు.పి. జైళ్ళలో అదే ఆచారం) మాకు బయటి ప్రపంచంతో ఏమాత్రం సంబంధం లేకుండా ఒంటి కొట్టలో పెట్టారు. ఈ లోపున పైన వ్రాసిన సత్యభక్త తాను భారత కమ్యూనిస్టుపార్టీని స్థాపించా నంటూ పత్రికలలో ప్రకటించాడు.

రామబరల్లి జిల్లా జైలులో వుండగా నేనోమారు రక్షంకక్కకున్నా. బయటవున్న రోజుల్లో సరియైన తిండి, పసతీ లేకపోవడంవలన కలిగిన దుప్పరిణామం అది. అది అంత ప్రమాదకరమైనదికాదని జైలు సూపరింటెండెంటు (సివిల్ సర్జను కూడ) అన్నాడు. కాని, నేను క్రమంగా బలహీనపడుతున్నాను. లోజ్యూరం తగులుతుంది. బరువు తగ్గను. ఆ పరిస్థితులలో 1925 సెప్టెంబరు నెలలో నన్ను ఆల్మోరా జైలుకు పంపారు. అక్కడనుంచే నా శిక్షాకాలం పూర్తికాకుండా నా అనారోగ్య కారణాలమూలంగా నన్ను జైలునుంచి వదలిపెట్టారు. అప్పటికి నేను బాగా చిక్కిపోయాను. బరువుకూడా 78 పౌనులకు తగ్గను. కనుక నేను ఆల్మోరాలోనే (అది ఆరోగ్యవంతుమయిన ప్రదేశం) వుండిపోయాను.

అక్కడుండగానే మొట్టమొదటి పర్యాయం సత్యభక్త స్థాపించిన భారత కమ్యూనిస్టుపార్టీ పేరు విన్నాను. దేశంబరు ఆఖరువారంలో కాన్పూరులో కమ్యూనిస్టు సమావేశం అంటూ ఒకటి జరుగుతుందనే వార్త పత్రికలలో చదివాను. ఆ సభకు అధ్యక్షత వహించవలసిందిగా సాహ్యూర్ సత్యజిత్ లాను లండన్లో అర్థించారు. మొదట ఆయన యిక్కడకు రావడానికి ఒప్పుకొన్నాడట. కాని చివరకు గ్రేట్ బ్రిటన్ కమ్యూనిస్టుపార్టీ ఆయన రావడానికి ఒప్పుకోలేదు అన్నారు. నా విడుదలకు అభినందన తెలుపుతూ సత్యభక్త ఆల్మోరాకు ఓ జాబు వ్రాశాడు. నన్ను కూడా కాన్పూరు సభకు రావలసిందిగా అర్థించేడు. అప్పటికి నేను చాలవరకు కోలుకున్నాను. పైగా డిసెంబరు ఆఖరునాటికి ఆల్మోరాలో నీళ్ళు గడ్డకట్టిపోయేటంతగా వుంది చలి. ఆ పరిస్థితులలో నేను కలకత్తా వెళ్ళాలను కున్నాను. ఆ వెళ్ళడం కాన్పూర్ మీదుగా వెడదామని. నేను కాన్పూర్ వెళ్ళేసరికి అప్పటికే కామ్రేడ్స్ ఎస్.వి.ఘాటే, కె.ఎన్.జోగ్లకర్, ఆర్.ఎస్.నింబ్కర్లు అక్కడికి వచ్చేశారు. వాళ్ళనక్కడ చూడగనే నాకు ధైర్యం కలిగింది. వారి ముగ్గుర్ని గురించీ జైలులో వున్నప్పుడే డాంగే చెప్పాడు. కాన్పూరులోనే కామ్రేడ్ అయోధ్యా ప్రసాద్, జానకీ ప్రసాద్, బాగేర్ హాటా మొదలయిన వారిని ప్రప్రథమంగా కలుసుకొన్నాను.

కాన్పూరు సమావేశం
ఈ సమావేశ ఆహ్వాన సంఘానికి మౌలానా హజ్రత్ మొహానీ అధ్యక్షుడు. సభాధ్యక్షుడుగా సింగారవేలు చెట్టియారు. (కాన్పూరు కేసులో మాకు శిక్షలు పడ్డాక ఆయన కోర్టులో హాజరయ్యాడు. కానీ, తగినంత సాక్షుబలంలేక ప్రభుత్వం ఆయన మీద చర్యతీసుకోలేదు) మొట్టమొదటనే మాకు సత్యభక్తతో అభిప్రాయభేదం వచ్చింది. కమిన్టర్న్ అసవాయితీ ప్రకారం పార్టీని భారత కమ్యూనిస్టు పార్టీ (Communist Party of India) అనాలన్నాం మేము. సత్యభక్త తాను అంతరాజీయతా వాదాన్ని అంగీకరించనన్నాడు. తాను నిర్మించే పార్టీ భారతీయ ఫక్టీలో అంటే జాతీయ పార్టీగా వుంటుందనీ అందుచేత దానిపేరు “భారతీయ కమ్యూనిస్టు పార్టీ”గా (Indian Communist Party) వుండాలనీ ఆయన అన్నాడు. మా అభిప్రాయం మేము మార్పుకోలేదు. సత్యభక్త వెంటనే తన రికార్డులు, పైళ్ళు తీసుకొని వెళ్ళిపోయాడు. తన పార్టీలో మూడు వందలకు పైగా సభ్యులున్నారని ఆయన అన్నాడు. వారంతా ఎవ్వరో మాకెప్పుడూ తెలియరానే లేదు. అటు తర్వాత ఆయనా కనబడలేదు. కామ్రేడ్ ఘాటేకు ఓ మారు బొంబాయిలో కనిపించాడట. తాను రాజకీయాలనుంచి విరమించుకొన్నానని చెప్పాడట.

వేర్వేరు ప్రాంతాలనుంచి కమ్యూనిస్టులను ఒక చోటికి తెచ్చిన కాన్పూరు సభలోనే “భారత కమ్యూనిస్టుపార్టీ”-కేంద్ర కమిటీని ప్రప్రథమంగా ఏర్పరచాం. సమావేశం బహిరంగంగానే జరిగింది. అందుచేత కమిటీనికూడ బహిరంగంగానే ఏర్పరచాం.

తత్ఫలితంగా మేము దేశంలోనూ, విదేశాలలోనూ కూడ ఎంతో విమర్శకు గురిఅయ్యాం. ఆ విమర్శ న్యాయమైనదేకాదు. కాని, మాకు మరో దారిలేదు. కాన్పూరులో సత్యభక్త ఏర్పరచిన మహాసభలో పాల్గొని వుండకపోతే, అతడు వేరుగా ఏర్పరచే కమ్యూనిస్టు పార్టీ భవిష్యత్తులో మా పనికి ఎన్నో అటంకాలు కలిగించేది.

కాన్పూరు సమావేశం తర్వాత కొంతకాలంవరకూ మౌలానా హజ్రత్ మొహానీ మాతోనే వున్నారు. ఆయన మంచిపేరున్న పుర్ఖా కవి. దేశ స్వాతంత్ర్య పోరాటంలో అగ్రస్థానం వహించిన యోధుడూను. ఆయన ఎన్నోమార్లు జైలు శిక్షలకు గురిఅయ్యాడు. ఎన్నో బాధలను అనుభవించాడు. 1921లో అహమ్మదాబాద్లో జరిగిన కాంగ్రెసు మహాసభలో సంపూర్ణస్వాతంత్ర్య తీర్మానాన్ని ప్రప్రథమంగా ప్రవేశ పెట్టింది ఆయనే. ప్రతినిధులు ఆయన తీర్మానాన్ని త్రోసిపుచ్చారు. అయినా, ఆ తీర్మానాన్ని ప్రతిపాదించి నందుకే ఆయన్ని కోర్టులో విచారించి యావజ్జీవ కారాగార శిక్ష విధించారు. అయితే బొంబాయి హైకోర్టు ఆ శిక్షను కొట్టివేసింది. ఆయన ముస్లిం లీగ్లో చేరడాన్ని మేము అంగీకరించకపోవడంచేత 1927లో ఆయన కమ్యూనిస్టుపార్టీనుంచి తొలగవలసివచ్చింది. ఆ విషయంలో కమ్యూనిస్టుపార్టీకి కాంగ్రెసుకూ ప్రధానమయిన తేడాయే వుంది. 1928 జనవరిలో కలకత్తాలో జరిగిన ముస్లింలీగ్ మహాసభ నాటిదాకా పెద్దపెద్ద కాంగ్రెసు నాయకులే దానిలో పాల్గొన్నారు. కాన్పూర్లో కమ్యూనిస్టుపార్టీ కేంద్రకమిటీ మొదట ఏర్పడినప్పుడు కామ్రేడ్ ఘాటే, జానకీప్రసాద్ బాగేర్ హాటాలు దానికి సంయుక్త కార్యదర్శులయ్యారు. 1927 ప్రారంభంలో జానకీప్రసాద్ నడవడిక మాకు అనుమానాస్పదంగా కనబడింది. దానికి తగినన్ని కారణాలూవున్నాయి. ఆయనను మేము నమ్మడంలేదని తోచగానే ఆయనే మమ్మల్ని విడిచి పోయాడు. ఆయన వెళ్ళిపోయాడు. ఆయన వెళ్ళిపోయాక కామ్రేడ్ఘాటేయే పార్టీ ప్రధాన కార్యదర్శి అయ్యాడు. 1929 మార్చి 20 వరకూ ఆయన ఈ పదవిని నిర్వహించాడు. తర్వాత చాలా కాలానికి మరో మారు ఆయన పార్టీ కార్యదర్శిగా ఎన్నుకోబడ్డాడు. 1926 నుంచి 1929 జనవరి వరకూ పార్టీ కేంద్రకమిటీ అనేక పర్యాయాలు రహస్య సమావేశాలు జరిపింది. ఒక్కొక్క ఏడాది కేంద్రకమిటీ నాలుగు మార్లుకూడా సమావేశం అయింది. 1928 అక్టోబరులో బొంబాయిలో జరిగిన కేంద్రకమిటీ సమావేశాన్ని మీరల్ సెషన్సు జడ్జి ‘యుద్ధ సమాలోచన సభ’ అని ఎందుకు వర్ణించాడో ఇంత వరకు నాకు అర్థంకాలేదు.

1926 ఆఖరున “భారత కమ్యూనిస్టు పార్టీ”- మొట్టమొదటి నిబంధనాపత్రీ రూపొందించబడింది.

వర్కర్స్ అండ్ పెజంట్స్ పార్టీ

ఈ సందర్భంలో వర్కర్స్ అండ్ పెజంట్స్ పార్టీని గురించి రెండు మాటలు చెప్పడం అవసరం. 1923లో అరెస్టు అయిన తర్వాత నేను 1926 జనవరి 2న మరల కలకత్తా వచ్చాను. నేను రావడానికి పూర్వమే కలకత్తాలో ఒక పార్టీ ఏర్పడింది. భారత జాతీయ మహాసభయొక్క లేబర్ స్వరాజ్యపార్టీ అని దానిపేరు. ఆ పార్టీ ‘లాంగల్’ (నాగలి) అనే వారపత్రికను ప్రచురించేది. నజ్రత్ ఇస్లామ్ వ్రాసిన “సామ్యవాది” అనే సుప్రసిద్ధ గేయం వేర్వేరు ఉపశీర్షికల క్రింద ఈ పత్రిక మొదట సంచికలోనే ప్రచురించబడింది. ఆ గేయాన్ని రఘున భాషలోకి అనువదించారని విన్నా కాని, ఆ అనువాదం నేనన్నదూ చూడలేదు. లేబర్ స్వరాజ్య పార్టీ నలుగురు మిత్రుల చొరవ ఫలితంగా ఏర్పడింది. అందులో ఇద్దరి పేర్లు ఇది వరకే చెప్పాను. మిగిలిన ఇద్దరూ హేమంత కుమార సర్కార్, షంసుద్దీన్ హుస్సేన్లు. షంసుద్దీన్ హుస్సేను, కామ్రేడ్ అబ్దుల్ హాలీమ్కు పెద్ద అన్న. ఈ నలుగురిలో నజ్రత్ ఇస్లామ్ గాక మిగిలిన ముగ్గురూ మరణించారు. దురదృష్టం ఏమంటే మొదడుకు వచ్చిన పక్షవతం మూలంగా నజ్రత్ ఇస్లామ్ బతికి వున్నప్పటికీ మరణించినట్లే వున్నాడు.

లేబర్ స్వరాజ్యపార్టీ ఆధ్వర్యం 1926 ఫిబ్రవరిలో నదియాజిల్లా క్రిష్ణనగర్లో రైతుమహాసభ జరిగింది. ఈ సభలోనే లేబర్ స్వరాజ్యపార్టీపేరు మార్చి బెంగాల్ పెజంట్స్ అండ్ వర్కర్స్ పార్టీ అనే పేరు పెట్టారు. ఈ పార్టీ ఇంక భారత జాతీయ కాంగ్రెసు అధీనసంస్థగా వుండదనేది దాని ఉద్దేశం. దానిని “బెంగాల్ వర్కర్స్ అండ్ పెజంట్స్ పార్టీ” అని పేరు పెట్టాలని మొదట ప్రతిపాదించబడింది. కాని సభలో రైతుప్రతినిధులు అధికంగా వుండడంచేత పేరులో ‘వర్కర్స్’ అనేమాట ముందుంచదానికి అంగీకారం లభించలేదు. తర్వాత మరో సమావేశంలో దానిపేరు మళ్ళీమారి బెంగాల్

వర్కర్స్ అండ్ పెజంట్సుపార్టీ అయింది. క్రమంగా ‘లాంగల్’ పత్రికను నిర్వహించే బాధ్యత నామీదనే పడింది. ఆ రోజుల్లో మనుష్యులు దొరకడమే కష్టంగా వుండేది. కనుక అటువంటి పరిస్థితి తటస్థించేది. అదేరోజులలో పత్రిక పేరు ‘గణవాణి’ (ప్రజావాక్కు)గా మార్చబడింది. ఏమంటే ‘లాంగల్’ (నాగలి) అనేది ఒక్కరైతుజనాన్ని మాత్రమే సూచిస్తుంది. కాని నిజానికి శ్రమజీవుల అభిప్రాయాలే దానిలో కనబడేవి. అప్పటికి భారత కమ్యూనిస్టుపార్టీ నిషిద్ధసంస్థకాదు. కాని, ఆ పేరుతో బహిరంగంగా పనిచేయడం కష్టంగా వుండేది. కమ్యూనిస్టుపార్టీలో మేము చేసిన నిర్ణయాలను వర్కర్స్ అండ్ పెజంట్స్ పార్టీ వేదిక నుండి అమలుజరిపే వాళ్ళం. ఈ పార్టీ కార్యక్రమాలన్నింటినీ కమ్యూనిస్టుపార్టీ కేంద్రకమిటీయే రూపొందించేది. బెంగాల్ వర్కర్స్ అండ్ పెజంట్స్ పార్టీలో కమ్యూనిస్టులు కానివారే ఎక్కువమంది వుండేవారు. కాని, అందువలన మా పనికేమీ అటంకం కలగలేదు.

1927 ప్రారంభంలో బొంబాయిలో కూడ వర్కర్స్ అండ్ పెజంట్స్ పార్టీ ఏర్పడింది. కామ్రేడ్ ఎస్.ఎస్. ఏ.మిరాజ్ కర్ ఆ పార్టీకి కార్యదర్శి అయ్యాడు. ఆ ఏడాదే అఖిల భారత ట్రేడ్ యూనియన్ కాంగ్రెసులో నాకు పంజాబు వాసులు కామ్రేడ్స్ సోహాన్ సింగ్ జోషి, భాగ్ సింగ్ కెనడియన్లతో ప్రప్రథమంగా పరిచయం కలిగింది. ఆ రోజుల్లో కామ్రేడ్ సోహాన్ సింగ్ ‘కీంఠి’ అనే మాసపత్రిక నడిపేవాడు. అది పంజాబీ భాషలో, గురు ముఖీ విపిలో ప్రచురించబడేది. మాస్కో ప్రాచ్య విశ్వ విద్యాలయంలో చదువుకొని వచ్చిన కామ్రేడ్ సంతోష్ సింగ్ దానిని స్థాపించాడు. అప్పటి కాయన క్షయవ్యాధితో బాధపడుతూండేవాడు. తర్వాత ఆ రోగంతోనే మరణించాడు. ఆయనకు మాతోగాని, ఆఖరుకి కామ్రేడ్ అబ్దుల్ మజీద్ తోకాని పరిచయంలేదు. 1924లో జైలునుంచి విడుదల కాగానే ఆయన లాహోరులో పని ప్రారంభించాడు. కామ్రేడ్ అబ్దుల్ మజీద్ ట్రేడ్ యూనియన్ల పని ఒక్కటే చెయ్యలేదు. సుప్రసిద్ధమైన పంజాబీ నవజవాన్ సభ సంస్థాపకులలో ఆయన ఒకడు. మేము కామ్రేడ్ సోహాన్ సింగ్ తో చర్చించాం. దాని ఫలితంగానే పంజాబులో 1927లో కీంఠి-కినాన్ పార్టీ (వర్కర్స్ అండ్ పెజంట్స్ పార్టీ) ఏర్పడింది. పంజాబులో ట్రేడ్ యూనియను కార్యక్రమాలు కూడా విస్తరిస్తూనే వున్నాయని వేరే చెప్పనక్కర్లేదు. ధారివాలలో నిర్మాణయంతంగా పనిచేస్తున్న ఒక యూనియను వుంది.

ఒక రాజకీయ సభకు ఆహ్వానిస్తే 1928 సెప్టెంబరులో నేనూ, ఫిలిప్ స్ట్రాటూ మీరల్ వెళ్ళాం. ఆ సభకు కామ్రేడ్స్ అబ్దుల్ మజీద్, సోహాన్ సింగ్ జోషి, పూర్ణచంద్రజోషి (పి.సి.జోషి)లు కూడా వచ్చారు. అప్పటికి కామ్రేడ్ జోషి ఎం.ఏ. డిగ్రీ తీసుకొన్నాడు. అల్లాబాదులో లా పరీక్షకు తయారవుతున్నాడు. ఇదివరకు ఆయనతో నాకు లేఖలద్వారానే పరిచయం. మనిషిని ముఖతః చూసిందిదే ప్రథమం. మీరల్ సభలో యు.పి.లో కూడ వర్కర్స్ అండ్ పెజంట్స్ పార్టీ ఏర్పడింది. కామ్రేడ్ పి.సి. జోషి ఆ పార్టీ ప్రధాన కార్యదర్శి అయ్యాడు.

ఫిలిప్ స్ట్రాట్, బెంజమిన్ ఫ్రాన్సిస్ బ్రాడ్లె (బెన్ బ్రాడ్లె)లు గ్రేట్ బ్రిటన్ కమ్యూనిస్టుపార్టీ సభ్యులు. జార్జి ఆలిసన్ అనే మరో సభ్యుడు అంతక్రితం ఇక్కడకు వచ్చాడు. మా పనిలో సహాయంకోసం కమ్యూనిస్టు ఇంటర్నేషనల్ వారిని ఇండియాకు పంపింది. వారంతా జైలు బాధలనుభవించారు. ఫిలిప్ స్ట్రాట్ పార్టీని వదిలేశాడు. కామ్రేడ్స్ జార్జి ఆలిసన్, బెన్ బ్రాడ్లెలు మరణించారు. ఆఖరు క్షణాలవరకు వారు మనదేశంలో గడిపిన దినాల సుఖానుభూతులను మరవలేదు.

వివిధ రాష్ట్రాలలోని వర్కర్స్ అండ్ పెజంట్స్ పార్టీ ప్రతినిధులను డిసెంబరు ఆఖరు వారంలో కలకత్తాలో సమావేశపరచి అఖిలభారత వర్కర్స్ అండ్ పెజంట్స్ పార్టీని నిర్మించాలని మేమదివరకే నిర్ణయించుకొన్నాం. అనుకొన్న సభ జరిపాం. సభలో కామ్రేడ్ సోహాన్ సింగ్ జోషి అధ్యక్షుడుగా ఎన్నుకోబడ్డాడు. అఖిలభారత వర్కర్స్ అండ్ పెజంట్స్ పార్టీ ఏర్పడింది.

ఈ మహాసభ జరుగుతున్న కాలంలో కమ్యూనిస్టు పార్టీ కేంద్రకమిటీ రెండుమార్లు సమావేశం అయింది. ఒకటి సభ జరుగుతుండగాను, రెండోది సభ ముగిశాక 1929 జనవరి మొదట్లోను జరిగింది. రెండో సమావేశంలో నా సిఫార్సుమీద కామ్రేడ్స్ పి.సి.జోషి, సోహాన్ సింగ్ జోషిలను భారత కమ్యూనిస్టుపార్టీలోకి తీసుకొన్నాడు. పంజాబు శిక్కులలో వుట్టి, ఆ రాష్ట్రంలో పనిచేస్తున్న వారిలో అధికారరీత్యా మొట్టమొదటి కమ్యూనిస్టుపార్టీ సభ్యుడు సోహాన్ సింగ్ జోషి. అయితే కామ్రేడ్ సోహాన్ సింగ్ జోషి రెండోవాడు అవుతాడు. ఈ సందర్భంలో మరొకటి గుర్తుంచుకోవాలి. శిక్కులు

మరికొందరు విదేశాలలో పార్టీలో చేరారు. అదే కాలంలో కామ్రేడ్ గెండారాసింగ్ (ఇప్పుడియనను బాబా గెండారింగ్ అంటారు) కలకత్తాలో పార్టీ సభ్యుడుగా చేరాడు. కామ్రేడ్ పి.సి.జోషి పేరెక్కడా వ్రాసిపెట్టారాని కేంద్రకమిటీ నిర్ణయించింది. 1927-28లో ముఖ్యంగా 1928లో జరిగిన కార్మిక పోరాటాల అనంతరం పార్టీమీద నిర్బంధాలు పెట్టే ప్రమాదం వుందని మాకు అనిపించింది. అందుచేత యువకుడయిన పి.సి.జోషిని తప్పించాలనుకున్నాం. కాని, తప్పించలేకపోయాం.

కలకత్తాలో వర్కర్స్ అండ్ పెజంట్స్ పార్టీ మహాసభ జరుగుతున్న రోజుల్లోనే డాక్టర్ గంగాధర అధికారి ఆరోగ్య జర్నల్లో వుండి తిరిగి వచ్చాడు. ఆయన బెర్లిన్ యూనివర్సిటీలో ఫిజికల్ కెమిస్ట్రీలో డాక్టర్ పట్టా తీసుకున్నాడు. కొంతకాలం ఒక కంపెనీలో పనిచేశాడు. జర్నల్ కమ్యూనిస్టుపార్టీలో సభ్యుడయ్యాడు. ఆయన బొంబాయినుంచి సరాసరి కలకత్తావచ్చి కేంద్రకమిటీ రెండో సమావేశానికి హాజరయ్యాడు. అదివరకే ఆయన జర్మనీపార్టీలో సభ్యుడు గనుక భారతకమ్యూనిస్టుపార్టీలో చేర్చుకున్నాం.

కమిన్టర్న్ లో చేరిక

అంతవరకు భారత కమ్యూనిస్టుపార్టీ అధికారయంతంగా కమిన్టర్న్ లో చేరి వుండలేదు. పార్టీ సభ్యులు అసలు కొద్దిమందిమే వుండడంచేత మేము కోరివుండలేదు. అయినా అప్పుడు కూడా కమిన్టర్న్ మా పార్టీ సభ్యులను గుర్తించేది. కమ్యూనిస్టు ఇంటర్నేషనల్ ఆరవ ప్రపంచ మహాసభలో కమిన్టర్న్ కార్యనిర్వాహక వర్గంలోకి ప్రత్యామ్నాయ సభ్యులుగా మన పార్టీ సభ్యులను ఇద్దరిని ఎన్నుకొన్నట్లు కేంద్రకమిటీ సమావేశంలో మాకు తెలిసింది. మా కేంద్ర కమిటీలో ఈ విషయాన్ని కూడా చర్చించాం. ఆ ఇద్దరిలో ఒకరిని కమిన్టర్న్ ప్రధాన కార్యాలయానికి పంపించాలని నిశ్చయించుకున్నాము. కాని ఏదీ జరగక పూర్వమే మీరల్ ఘటనలు తోసుకువచ్చాయి.

కమిన్టర్న్ కార్యనిర్వాహకవర్గం వర్కర్స్ అండ్ పెజంట్స్ పార్టీ మహాసభకు ఒక సందేశం పంపించింది. మహాసభ పూర్తయ్యాక జరిగిన కేంద్ర కమిటీ సమావేశం ఆఖరున అది మాకు అందింది. అందుచేత దానిని చర్చించే అవకాశం మాకు లేకపోయింది. ఆ సందేశంలో మొట్టమొదటనే వర్కర్స్ అండ్ పెజంట్స్ పార్టీ కమిన్టర్న్ లో భాగంకాదని విస్తృతంగా చెప్పబడింది. రెండు వర్గాలను (కార్మికులను, రైతులను) ప్రాతిపదిక చేసుకొని రాజకీయ పార్టీని నిర్మించడం గురించి దానిలో విమర్శించారు. పార్టీ ఒకేవర్గం వునాది మీద నిర్మించబడి వుండవలసింది అన్నారు. దీనిని ఆ సమయంలో మేము చర్చించలేకపోయాము. కాని, ఎవరికి వారుగా మాలో చాలా మంది ఆ విమర్శ సంపూర్ణం, సరిగా వుందనే అనుకున్నాం.

1928 పోరాటాలు

1927 చివరి భాగంలో దేశం నలుమూలలా కార్మిక పోరాటాలు ప్రారంభమైనాయి. 1928లో అవి మంచి బలంగా వ్యాపించాయి. వీనిలో కమ్యూనిస్టు పార్టీ సభ్యులందరూ పాల్గొన్నారు. వర్కర్స్ అండ్ పెజంట్స్ పార్టీ సభ్యులు కూడా. (కమ్యూనిస్టు పార్టీ సభ్యులు కాకపోయినా) మొత్తం మీద కార్మిక పోరాటాలలో హృదయపూర్వకంగా పాల్గొన్నారు. సమ్మె సభలలో ఆర్థిక విషయాల మీదనేగాక రాజకీయ సమస్యల మీద కూడా వుపన్యాసాలు సాగుతుండేవి. బొంబాయిలోనూ, బెంగాల్ లో కొన్నిచోట్లనూ కార్మికులలో కమ్యూనిస్టుల నాయకత్వం స్థిరపడింది. 1928 పోరాటాలతో దేశంలోని ట్రేడ్ యూనియన్ వుద్యమం గట్టిపడింది. దాని స్వభావమే మారిపోయింది.

1928లో వచ్చిన కార్మిక పోరాటాల ఫలితంగా భారత కమ్యూనిస్టుపార్టీని బలమైన పార్టీగా నిర్మించడానికి అద్భుతమైన అవకాశం లభించింది. ఎంతోమంది కార్మికులు పార్టీలో చేరగలిగారు. 1928 పోరాటాలు శ్రమజీవి ప్రజానీకాన్ని కూడా ఉత్తేజ పరచాయి. మేము పని ప్రారంభించివుంటే వారిలో చాలామంది సభ్యులుగా చేరివుండేవారు. కాని, భారత ప్రభుత్వం మా మీద గట్టి దెబ్బతీసి అణచివెయ్యడానికి సన్నాహాలు చేసుకొంటూంది. కేంద్ర అసెంబ్లీలో ప్రజారక్షణ బిల్లును ప్రవేశపెట్టినప్పుడు రానున్న ప్రమాదాలను వూహించాము. కాని రహస్యంగా వుండి పనిచేయడానికి కావలసిన ఏర్పాట్లతో లేము. ఆరోజుల్లోనే బొంబాయిలో కామ్రేడ్ ఎస్.వి. దేశపాండే, బి.టి. రణదివేలను పార్టీ సభ్యులుగా తీసుకున్నారు. సహాయనిరాకరణోద్యమం రోజుల్లో దేశ పాండే కాలేజి వదిలి వచ్చేశాడు. కామ్రేడ్ రణదివే యూనివర్సిటీలో మంచిపేరున్న విద్యార్థి. ఆయన అర్థశాస్త్రంలో ప్రథమ శ్రేణిలో ప్రథముడుగా వచ్చాడు. డాక్టర్ గంగాధర

అధికారి, ఆయనకు తల్లి తరపున పెద్ద మేనమామ కొడుకు. డాక్టర్ అధికారి ఉత్సాహ ప్రోత్సాహాలతోనే బి.టి. రణదివే పార్టీ వేపు ఆకర్షితుడయ్యాడు.

1929 ఫిబ్రవరిలో సైమన్ కమిషన్ కు వ్యతిరేకంగా కలకత్తాలో పెద్ద ప్రదర్శన జరిపేటందుకు మేము జాతీయ కాంగ్రెస్ తో కలిసి పనిచేశాం. మేము అనేక నినాదాలను వ్రాసిన పోస్టర్లను తీసుకువచ్చాం. అది ఈ ఊరేగింపులోని ఒక ప్రత్యేకత. “ఇంక్విలాబ్ జిందాబాద్” అనే మాటలు మొట్టమొదట ఇండియాలో ఈ ఊరేగింపులోనే ప్రదర్శించబడినాయి. సంపూర్ణ స్వాతంత్ర్య తీర్మానం ప్రవేశపెట్టినందుకు తెచ్చిన కేసు సందర్భంలో మౌలానాహజ్రత్ మొహనీ ఈ నినాదాన్ని మొట్టమొదటగా ఇచ్చినట్లు కొందరు చెప్పారు. ఆయన ఒకమారు తాను యిచ్చిన స్టేట్ మెంటు నాకు చదివి వినిపించారు. దానిలో ఈ నినాదం వుందో లేదో నేనిప్పుడు చెప్పలేను. జ్ఞాపకం లేదు. అందులో వుండివుంటే ఈ నినాదాన్ని ప్రధమంలో ప్రచారంలో పెట్టిన ప్రతిష్ట ఆయనిదే. సందేహంలేదు. కాదా, ఇండియాలో ఈ నినాదం ప్రధమంలో యిచ్చింది మేము. దీని తర్వాత కలకత్తాలో మేం చేసిన ఆఖరు పని కైవ్ జూట్ మిల్లలో సమ్మె నడిపించడం. ఆ సమ్మెలో ప్రధానమయిన కోరికలను మేము సాధించాం. అది జరిగిన వెంటనే 1929 మార్చి 20 సంఘటన వచ్చిపడింది.

మీరట్ కమ్యూనిస్టు కుట్రకేసు

భారత కమ్యూనిస్టుపార్టీ జీవితంలో 1929 మార్చి 20 మరువరానిరోజు. బ్రిటిష్ ప్రభుత్వం గట్టిగా కొడుతుందనుకొంటున్న దెబ్బ సరిగ్గా ఆ రోజునే మీదపడింది. మీరట్ జిల్లా మేజిస్ట్రేటు జారీచేసిన వారంట్ల మీద దేశంలో వివిధ ప్రదేశాలలో 31 మందిని అరెస్టుచేసి, మీరట్ కు తీసుకొచ్చారు. భారత కమ్యూనిస్టు పార్టీ, వర్కర్స్ అండ్ పెజంట్స్ పార్టీల సభ్యులూ, ఫ్రేడ్ యూనియన్ కార్యకర్తలూను వారంతా. ఆ కేసులో నిందితులయిన బెన్ జమీన్ ఫ్రాన్సిస్ బ్రాడ్లీ, ఫిలిప్ స్ట్రాట్లు గ్రేట్ బ్రిటన్ కమ్యూనిస్టు పార్టీ సభ్యులు. కామ్రేడ్ ముజఫర్ అహమ్మద్, షంసుల్ హుదా, అయోధ్యా ప్రసాద్, సోహన్ సింగ్ జోషి, మీర్ అబ్దుల్ మజీద్, పూర్ణచంద్ర జోషి, శ్రీపాద అమృత దాంగే, సచ్చిదానంద విష్ణు ఘాటే, కేశవ నీలకంఠ జోగ్గకర్, శాంతారామ్ శ్యామల్ రామ్, మిరాజ్ కర్, రఘునాథ శివరామ్ నింబ్కర్, గంగాధర మోరేశ్వర అధికారి, షౌకత్ ఉస్మానీలు భారత కమ్యూనిస్టుపార్టీ సభ్యులు. రాధా రమణ మిత్ర సరిగ్గా అరెస్టుకు ముందే వర్కర్స్ అండ్ పెజంట్స్ పార్టీలో చేరే సంకల్పం తెలిపాడు. శివనాథ బెనర్జీ, కిషోరిలాల్ ఘోషలు ఏ పార్టీలోనూ సభ్యులుకారు. ఎం.జి. దేశాయ్ కూడా ఏ పార్టీ సభ్యుడూ కాడు. కాని, స్నేహితుడు. మిగిలిన నిందితులంతా వర్కర్స్ అండ్ పెజంట్స్ పార్టీవారు. నిందితులలో తర్వాత మరో యిద్దరి పేర్లు చేర్చారు. వారిలో హెచ్. ఎల్. హచిన్సన్ ఏ పార్టీవాడు కాదు, రెండోవాడు అమీర్ హైదరాబాద్ ఖాన్. ఆయన కమ్యూనిస్టుపార్టీ సభ్యుడు. ఆయనను పోలీసులు అరెస్టు చేయలేకపోయారు. రహస్యంగా వుంటూనే ఆయన మద్రాసులో కమ్యూనిస్టుపార్టీని నిర్మించాడు. కేసు నడుస్తుండగా నిందితులు ప్రకటనలు చేయడానికి అవకాశం లభించింది. ఆ అవకాశం ఉపయోగించుకొని, దేశంలో భారత కమ్యూనిస్టుపార్టీ సిద్ధాంతాలూ, కార్యక్రమమూ ప్రచారం కావడానికి వుపయోగపడేటట్లు స్టేట్ మెంట్లు యివ్వాలని మేమంతా అదివరకే నిర్ణయించుకున్నాం. కోర్టులో విచారణ జరుగుతున్న కాలంలో ప్రతినిందితుడూ స్టేట్ మెంట్లు ఇచ్చాడు. వర్కర్స్ అండ్ పెజంట్స్ పార్టీవారు చాలామంది తామూ పార్టీవారమని చెప్పుకోలేదు. ఇదివరకే నిర్ణయించుకున్న విధంగా కమ్యూనిస్టు ఖైదీలు స్టేట్ మెంట్లు యిచ్చారు. వేరేవేరే యివ్వడమే కాకుండా అంతా కలిసి ఒక స్టేట్ మెంటు ఇచ్చారు. పార్టీ సభ్యులు ఆ స్టేట్ మెంట్లను, ముఖ్యంగా సంయుక్తంగా యిచ్చిన దానిని చదివితే చాలా ఉపయోగం వుంటుంది. కమ్యూనిస్టుపార్టీ సభ్యులంతా తాము కమ్యూనిస్టుపార్టీ సభ్యులమని కోర్టులో అంగీకరించారు. ధరణీకాంత గోస్వామి, గోపేంద్ర కృష్ణ చక్రవర్తి, గోపాలవాసక్, రాధారమణ మిత్రులు తాము కమ్యూనిజాన్ని విశ్వసిస్తున్నామన్నారు. ఒక్క రాధారమణ మిత్ర మినహా పైవారంతా వర్కర్స్ అండ్ పెజంట్స్ పార్టీ సభ్యులు. మొదట పేర్కొన్న ఆ ముగ్గురూ 1934 మధ్య ప్రాంతంలో కమ్యూనిస్టుపార్టీలో చేరారు. వారిలో గోపాలవాసక్ కొద్ది ఏళ్ళక్రితం పార్టీ నుంచి బహిష్కరించ బడ్డాడు. పి.సి. జోషి భారత కమ్యూనిస్టుపార్టీ సభ్యుడేననడానికి ప్రభుత్వం వద్ద నిదర్శనం ఏమీలేదు. కనక ఆయన తనకు కమ్యూనిజం అంటే విశ్వాసం వుందనే స్టేట్ మెంటు నివ్వవలసిందిగా పార్టీ

అదేశించింది. ఆయన అలాగే యిచ్చాడు. హచిన్సన్ తన స్టేట్ మెంటులో తాను కమ్యూనిస్టునని చెప్పుకొన్నాడు. గ్రేట్ బ్రిటన్ కు తిరిగి వెళ్ళాడు. ఆయన లేబర్ పార్టీలో చేరాడు.

చౌదరి ధర్మవీరసింగ్ ను మాజిస్ట్రేటు కోర్టులోనే విడుదల చేశారు. శివనాథ బెనర్జీ, కిషోరిలాల్ ఘోషలను సెషన్సు కోర్టులో వదిలేశారు. మిగిలిన అందరికీ ద్వీపాంతరం, 12 ఏళ్ళు, 10 ఏళ్ళు, 7 ఏళ్ళు, 5 ఏళ్ళు, 4 ఏళ్ళు, 3 ఏళ్ళు కఠినశిక్షలు విధించారు.

సెషన్సు కోర్టులో శిక్షలు విధించేముందే దుండి రాజతేంగ్లీ మరణించాడు. ఆయన ఇంజనీరు. 68 ఏళ్ళ వృద్ధుడూను. బెయిలు మీద విడుదలఅయి ఆయన పూనా వెళ్ళాడు. ఆయన బొంబాయి వర్కర్స్ అండ్ పెజంట్స్ పార్టీ అధ్యక్షుడు. ఈ కేసును సెషన్సుకు పంపాక ప్రభుత్వం తరపు ప్రధాన న్యాయవాది లాంగ్ ఫోర్డ్ జేమ్స్ మరణించాడు. మమ్మల్ని 1929 మార్చి 20న అరెస్టు చేశారు. 1933 జనవరి 16న సెషన్సు జడ్జి తీర్పు చెప్పాడు. ఈ కేసులో ప్రభుత్వం అచ్చువేయించిన పత్రాలు పదివేల ఫుల్ స్కేప్ ఫోలియో ఫుటలయ్యాయి. ప్రపంచంలోకెల్లా మీరట్ కుట్రకేసే పెద్దదీ, దీర్ఘకాలం నడిచిందిను. దీర్ఘకాలం సాగిన శాకోవాం జైట్లీ కేసులో కూడా ప్రతిదినం విచారణ సాగలేదు.

సెషన్సు కోర్టులో తీర్పు ఇచ్చేముందు షౌకత్ ఉస్మానీ ప్రవర్తన విచిత్రంగా మారిపోయింది. దానితో ఆయనను పార్టీ నుంచి బహిష్కరించవలసి వచ్చింది. పన్నెండేళ్ళు కఠినశిక్ష విధించినాక నింబ్కర్ లో బలహీనతలు బయల్పడసాగాయి. ఆయన కూడా పార్టీ నుంచి తొలగించబడ్డాడు.

మీరట్ కుట్రకేసు కాలంనాటి నుంచీ కమ్యూనిస్టు సిద్ధాంతం భారతదేశంలో కాలు నిలదొక్కుకుంది. బెంగాలు జైళ్ళలోనూ, క్యాంపులలోనూ హింసావాద విప్లవకారులయిన డిటెన్యూలు మార్క్సిస్టు సాహిత్యాన్ని అధ్యయనం చేయడం ప్రారంభించారు. అండమాన్ జైళ్ళలోవున్న శిక్షితులు కూడా అదేపని చేయసాగారు. విడుదలయ్యాక వారు వందలకొలదిగా పార్టీలో చేరారు.

1929 మార్చిలో మా మీద కేసు ప్రారంభం అయ్యాక ఎం.ఎన్.రాయ్ కమ్యూనిస్టు ఇంటర్నేషనల్ నుంచి వెడలగొట్టబడ్డాడు. అప్పటికాయన యూరపులో వున్నాడు. ఒక దశలో ఆయనకు కమిన్టర్న్ ప్రాచ్యుశాఖ నిర్వహణను వప్పచెప్పారు. ఆయనను ఎందుకు తొలగించారో నాకు తెలియదు. అయితే ఆయన పని విషయంలో నాకూ తృప్తిలేదు. నా ఆరోపణలు నేను పంపాను. ఆ ఆరోపణ కూడా ఆయనను తొలగించ దానికి గల కారణాలలో ఒకటయిందేమో నాకు తెలియదు. అలాగ బహిష్కరించబడినాక ఆయన మనదేశం తిరిగివస్తాడనీ, ఏదో గంధ్రగోళం తెస్తాడనీ అనుకున్నాం. నిజానికాయన అంతేచేశాడు. “భారత కమ్యూనిస్టుపార్టీ నిర్మాణానికై విప్లవ కమిటీ” - అనే పేరున ఆయన మానిఫెస్టోలు ప్రకటించటం ప్రారంభించాడు. భారత కమ్యూనిస్టుపార్టీ యధారీతిగా కమిన్టర్న్ లో చేరి వుండలేదని ఆయన ఎరుగును. అందుచేత ఈవిధంగా కమిన్టర్న్ తనను తిరిగి తీసుకోక తప్పని పరిస్థితి కల్పించగలననుకొన్నాడో యేమో. కాని ఆయన అంచనా తప్పింది.

మీరట్ అనంతర ఘటనలు

1939లో భారత కమ్యూనిస్టుపార్టీ కమిన్టర్న్ కు అనుబంధ సంస్థ చేయబడింది, అటు తర్వాత “భారత కమ్యూనిస్టుపార్టీ నిర్మాణానికై విప్లవ కమిటీ” పేరున మానిఫెస్టోలను ప్రకటించటం రాయ్ మానివేశాడు. భారత కమ్యూనిస్టుపార్టీ అనుబంధించబడిన కాలంలోనే ఇండో-చైనా కమ్యూనిస్టుపార్టీ కూడా కమిన్టర్న్ కు అనుబంధంగా చేరింది. ఆరోజుల్లోనే భారత కమ్యూనిస్టు పార్టీ కార్యక్రమ వివరణ ముసాయిదా ప్రకటిత మయింది. 1939 డిసెంబరు 19న అది “ఇంటర్నేషనల్ ప్రెస్ కరస్పాండెన్స్”లో ప్రకటించబడింది. కానీ బొంబాయిలోని పార్టీ నాయకులు ఈ కార్యక్రమం మీద అఖిలభారత పార్టీని దృఢపరచలేకపోయారు. పైపెచ్చు దాని మీద వారిలో భేదాభిప్రాయాలూ, తగాదాలూ వచ్చాయి. ఈ సమయంలో కమిన్టర్న్ భారత కమ్యూనిస్టుపార్టీ గుర్తింపును తాత్కాలికంగా నిలుపుదల చేసింది. దేశవ్యాప్తంగా పార్టీలో గంద్రగోళమూ, నిర్మాణ విచ్ఛిన్నత బహు తీవ్రరూపంలో ప్రత్యక్షమైయాయి.

కలకత్తాలోని కామ్రేడ్లు - అబ్దుల్ హాలీమ్, రాజేంద్రనాథ్ సేన్, సోమనాథ్ లహిరి మొదలయినవారు - భారత కమ్యూనిస్టుపార్టీ కలకత్తాశాఖ పేరున పార్టీపని సాగిస్తుండేవారు. కమిన్టర్న్ కార్యవర్గ విస్తృత సమావేశంలోనో, సోవియట్ కమ్యూనిస్టుపార్టీ కేంద్రకమిటీ సమావేశంలోనో స్టాలిన్ కలకత్తా కమిటీ

పనిని అభినందించాడు కూడా. అదే సందర్భంలోనే నాకిప్పుడు జ్ఞాపకం లేదు. కమ్యూనిస్టుపార్టీకి యావద్భారతరూపం ఇవ్వాలని కలకత్తా కమిటీ పదే పదే కోరినా బొంబాయిలోని పార్టీ నాయకుల నుంచి సమాధానం రాలేదు. ఇంక వేర్వేరు మార్గాలలో కమిన్ టర్న్ కు తామే నివేదికలు పంపడం ప్రారంభించారు.

1932లో నేను, బ్రెన్ బాడ్లీ, ఫిలిప్ స్ట్రాట్లు ముగ్గురం మీరట్ నుంచి కమిన్ టర్న్ కు రిపోర్టు పంపే అవకాశం లభించింది. ఈ నివేదికల వలన ఫలితాలు కలిగాయి. 1932 మే నెలలో చైనా, జర్మనీ, గ్రేట్ బ్రిటన్ కమ్యూనిస్టుపార్టీల కేంద్రకమిటీలు భారత కమ్యూనిస్టుపార్టీకి ఒక బహిరంగలేఖను పంపాయి. దానిలో వారు భారత కమ్యూనిస్టుల్ని చాలా నిశితంగా విమర్శించారు. కార్యక్రమ వివరణ ముసాయిదా ప్రాతిపదికగా అఖిలభారత పార్టీని నిర్మించాలని కోరారు. మరో సంవత్సరం పోయాక 1933 జూలై 16న చైనా కమ్యూనిస్టుపార్టీ కేంద్రకమిటీ నుంచి భారత కమ్యూనిస్టులకు మరో బహిరంగలేఖ వచ్చింది. ఈ లేఖలో వారి విమర్శ మరింత తీవ్రంగా, నిశితంగా వుంది. సోవియటు యూనియను, చైనా కమ్యూనిస్టు పార్టీల కార్యవిధానాల నుంచి ఎన్నో ఉదాహరణలిస్తూ అఖిలభారత పార్టీని నిర్మించడం ఎంత అవసరమో వారు భారత కమ్యూనిస్టులకు పలువిధాల చూపించడానికి ప్రయత్నించారు. భారత కమ్యూనిస్టు పార్టీ కలకత్తా కమిటీ పనిని అభినందిస్తూ దానిలో వారిట్లా వ్రాశారు.

“అఖిల భారత కమ్యూనిస్టు పార్టీని నిర్మించాలనే పిలుపును కలకత్తా కమిటీ చాలా శ్రద్ధతో గమనించింది. పార్టీ పనిని యావద్దేశ పరివ్యాప్తం చేయాలని అవసరాన్ని గుర్తించింది. భారత కమ్యూనిస్టు పార్టీలో వున్న చిల్లర తగాదాలూ చిలిపి కజ్జాలూ పోవాలని కోరింది. బలీయమైన ఐక్య భారత కమ్యూనిస్టు పార్టీని నిర్మించి నూతనారంభం చేయాలని కోరింది. అందుకే భారత కమ్యూనిస్టు పార్టీ కలకత్తా కమిటీ పనిని అభినందిస్తున్నాము.”

మీరట్ కుట్రకేసులో విధించబడిన క్రూర శిక్షలపై అలహాబాద్ హైకోర్టులో అప్పీలు చేయబడింది. ఈ అప్పీలు తీర్పు 1933 ఆగస్టు 3న వచ్చింది. మా శిక్షలు తగ్గించారు. దాంగే, ఉస్మానీలకూ, నాకూ వేసిన శిక్షలను 3 ఏళ్ళకు. ఫిలిప్ స్ట్రాట్ రెండేళ్ళకు తగ్గించారు. ఘాటే, బెన్ బ్రాడ్లీ, మిరాజ్ కర్. జోగ్గకర్, నింబ్కర్, సోహన్ సింగ్ జోషి, అబ్దుల్ మజీద్, ధరణీ గోస్వామీల శిక్షలు ఏడాదికి తగ్గించారు. గోపేన్ చక్రవర్తి శిక్షను 7 నెలల కఠినశిక్ష చేశారు. దేశాయి, హచిన్ సన్, రాధా రమణ మిత్ర వగైరా తొమ్మిదిమంది నిర్దోషులని వదిలివేశారు. డాక్టర్ అధికారి, పి.సి.జోషి, అయోధ్యా ప్రసాద్, షంసుల్ హుదా, గోపాల్ వాసక్ ల విషయంలో వారంతవరకూ అనుభవించిన శిక్ష చాలు నన్నారు. అంటే వారినిరోజుననే విడుదల చేశారు.

ఏడాది శిక్షబడినవారు కూడా 1933 నవంబరులో విడుదల అయ్యారు.

అఖిల భారత పార్టీ

విడుదలయిన కమ్యూనిస్టుపార్టీ సభ్యులు కలకత్తా కమిటీ తోడ్పాటుతో పార్టీ నిర్మాణానికి మరల

పూనుకొన్నారు. బొంబాయి కామ్రేడ్సులో కొందరు వారితో కలిశారు. కొందరు సహకరించలేదు. ఈ ప్రయత్నాల ఫలితంగా 1933 డిసెంబరు నెలలో కలకత్తాలో పార్టీ సమావేశం రహస్యంగా జరిగింది. ఆ సమావేశంలో ఒక కొత్త రాజకీయ పంథానూ, పార్టీకి కొత్త నియమావళిని తయారుచేశారు. కొత్త కేంద్ర కమిటీని ఎన్నుకొన్నారు. డాక్టరు అధికారి పార్టీ కార్యదర్శి అయ్యాడు. ఆ రిపోర్టు తీసుకొని బెన్ బ్రాడ్లీ యూరపు తిరిగి వెళ్ళాడు. దానిని కమిన్ టర్న్ కు సమర్పించారు. మరల భారత కమ్యూనిస్టు పార్టీ మూడవ కమ్యూనిస్టు ఇంటర్నేషనల్ కు అనుబంధ సంస్థ అయింది.

నిజానికి పార్టీ బహిరంగంగా పనిచేయడానికి లేకపోయినా, అంతవరకూ ప్రభుత్వం మాత్రం దానిని నిషేధించి వుండలేదు. మీరట్ కుట్రకేసులో అలహాబాద్ హైకోర్టు తీర్పు కమ్యూనిస్టు పార్టీని చట్టనిషిద్ధ సంస్థగా పరిగణించింది. కనక భారత ప్రభుత్వం కమ్యూనిస్టు పార్టీని చట్టవిరుద్ధ సంస్థగా ప్రకటించింది.

ఇంక ఇక్కడ మరోమాట చెప్పి ముగిస్తా. రజనీ పామీదత్తూ, బెన్ బ్రాడ్లీ కలిసి “సామ్రాజ్య వ్యతిరేక ప్రజాసంఘటన” కరపత్రాన్ని వ్రాయటానికి పూర్వం కమ్యూనిస్టుపార్టీ సభ్యులెవ్వరూ జాతీయ కాంగ్రెసులో సభ్యులుగా లేరనే పొరపాటు అభిప్రాయం కొందరిలో వుంది. అది పూర్తిగా తప్పు. మొదట్లో పార్టీని నిర్మించ బూసుకొన్నవారు కాంగ్రెసుకు చెందినవారే. 1926కు పూర్వం కాంగ్రెసులో సభ్యులుగా లేని కమ్యూనిస్టును నేనొక్కడినే. 1925లో ఏర్పడిన కేంద్రకమిటీ సభ్యులు, మీరట్ కుట్రకేసు నిందితులలో ఏడుగురు, అఖిలభారత కాంగ్రెసు కమిటీ సభ్యులు. వారిలో అయిదుగురు కమ్యూనిస్టుపార్టీ సభ్యులు.

భారత జాతీయ కాంగ్రెసులో సంపూర్ణ స్వాతంత్ర్య తీర్మానం కోసం పదే పదే పోరాడినది కమ్యూనిస్టులు. కాని, కాంగ్రెసు నాయకుల వ్యతిరేకత ఫలితంగా వారి మాట నెగ్గలేదు. 1927లో మద్రాసులో జరిగిన కాంగ్రెసు మహాసభలో సంపూర్ణ స్వాతంత్ర్య తీర్మానం ఆమోదించబడింది. పండిట్ జవహర్లాల్ నెహ్రూ ఇంకా చాలామంది కాంగ్రెసు నాయకులూ దానిని బలపరిచారు. కాని అదే సమయంలో అధినివేశం హోదాకు అనుకూలంగా రాజ్యాంగచట్టం ముసాయిదా తయారుచేయడానికి పండిట్ మోతీలాల్ నెహ్రూ అధ్యక్షతన ఒక ఉపసంఘం నియమించబడింది. మరో రాజ్యాంగచట్టాన్ని తయారుచేశారు కూడాను. సంపూర్ణ స్వాతంత్ర్యం కావాలని మద్రాసు మహాసభలో చేసిన తీర్మానాన్ని ఉపసంహరించుకొని 1928లో జరిగిన కలకత్తా మహాసభ నెహ్రూ రిపోర్టు (రాజ్యాంగ చట్టం)ను ఆమోదించింది. విషయ నిర్ణయసభలో సంపూర్ణ స్వాతంత్ర్య తీర్మానం చర్చకు వచ్చినప్పుడు పండిట్ జవహర్లాల్ నెహ్రూ హాజరుకాలేదు. శ్రీ సుభాష్ చంద్రబోసు గాంధీజీతో కలిసి తీర్మానానికి వ్యతిరేకంగా ఓటు చేశారు. కాని, బహిరంగ సమావేశంలో దానికి అనుకూలంగా మాట్లాడినవాడే ఆయన. ఈ సమావేశంలో ఈ తీర్మానాన్ని ప్రధానంగా బలపరచిన వారిలో కమ్యూనిస్టుపార్టీ సభ్యులున్నారు. మన సభ్యులకు ఈ సంగతులు తెలిసి వుండాలి. లేకుంటే భవిష్యత్తులో మన పార్టీ చరిత్రను సరిగ్గా వ్రాయజాలరు.★

ఒబామా భారత పర్కటనకు నిరసన

ఒంగోలులో ప్రదర్శన:

ఒంగోలు, 25-1-15:

అమెరికా సామ్రాజ్యవాద అధినేత ఒబామా భారత పర్కటనను వ్యతిరేకిస్తూ సిపిఐ(ఎం-ఎల్) ప్రకాశంజిల్లాశాఖ ఆధ్వర్యంలో స్థానిక అద్దంకి బస్టాండుసెంటర్ నుండి ఆరేటిసి డిపో వరకు నిరసన ప్రదర్శన నిర్వహించారు.

ఈ నిరసన ప్రదర్శన అనంతరం ఆరేటిసి డిపోలో జరిగిన సభలో సిపిఐ(ఎం-ఎల్) రాష్ట్ర నాయకులు కా||డివిఎన్ స్వామి మాట్లాడుతూ ఆసియా ఖండంలో తన ఆధిపత్య విధానాలను విస్తరించుకోవడానికి, తన యుద్ధతంత్రంలో భారత దేశాన్ని పావుగా వాడుకునేందుకు; తన కార్పొరేట్ సంస్థల పారిశ్రామిక

బందరులో ప్రదర్శన

ఉత్పత్తులను, ఆయుధాలను అమ్ముకోవటానికి, భారతదేశాన్ని తన వ్యర్థపదార్థాల డంపింగ్ యార్డ్ గా మార్చటానికి, కాలంచెల్లిన తన అణు సాంకేతికతను భారతదేశంపై రుద్దటానికి అమెరికా అధ్యక్షుడు బరాక్ ఒబామా మనదేశం వస్తున్నాడని, భారత పాలకులు ఆయనకు సాష్టాంగపడి స్వాగతిస్తున్నారన్నారు. పాలకుల సామ్రాజ్యవాద అనుకూల ఈ దళారీ విధానాలను అందరూ ఐక్యంగా వ్యతిరేకించాలన్నారు. సిపిఐ(ఎం-ఎల్) జిల్లా నాయకులు కా||ఎన్. లలితకుమారి మాట్లాడుతూ ఉగ్రవాదులను తయారు చేస్తున్నదీ, ప్రోత్సహిస్తున్నదీ, వారికి →

ఒప్పందాలను ఉల్లంఘిస్తూ రైతాంగాన్ని దోచుకొంటున్న పేపరు మిల్లల యాజమాన్యం

వరి, పత్తి, చెరకు, మొక్కజొన్న, వేరుశనగ మొదలగు పంటల రైతులతోపాటు సుబాబుల్ తోటల రైతాంగం కూడా సంక్షోభాన్ని ఎదుర్కొంటున్నారు. గత ఆరు సంవత్సరాలుగా సుబాబుల్ కర్రకు న్యాయమైన రేటు లభించక మిల్లు యజమానుల దోపిడీకి గురౌతున్నారు. అంగీకారంగా కుదిరిన ఒప్పందాలను మిల్లల యాజమాన్యాలు ధిక్కరిస్తున్నా ప్రభుత్వం వారిపై ఎటువంటి చర్యలు తీసుకోకుండా వారి కొమ్ము కాస్తున్నది. ప్రస్తుత సుబాబుల్ కర్ర ధర తగ్గింపు అందులో భాగమే.

దేశ ప్రయోజనాలు, రైతాంగ ప్రయోజనాలు పట్టని పాలకులు - సామ్రాజ్యవాదుల, బడా పరిశ్రమాధిపతుల అవసరాలను తీర్చే పంటలవైపు రైతాంగాన్ని మళ్ళించే విధానాలను అమలు జరుపు తున్నారు. పత్తి, పొగాకు, చెరకు, మొక్కజొన్న పంటలు, పూలు, పండ్ల తోటలు, సుబాబుల్ తోటల పెంపకం అందుకు అనుగుణంగా వచ్చినవే. ఈ పంటలకు ప్రారంభంలో ఆశాజనకమైన ధరలను యిచ్చి, రైతాంగం ఆ పంటలపై మొగ్గుచూపి సాగు విస్తీర్ణం పెంచిన తర్వాత ధరలను తగ్గించి రైతాంగాన్ని సంక్షోభంలోకి నెట్టి పరిశ్రమాధిపతులు వివరీతమైన లాభాలు గడిస్తున్నారు. తెల్ల బంగారంగా పిలవబడే పత్తి పంట అందుకు నిదర్శనం.

సాగునీరు లభించని ప్రాంతాలుగా రాష్ట్రంలోని కొన్ని ప్రాంతాలను పాలకులు ఉద్దేశ్యపూర్వకంగానే నిర్లక్ష్యం చేశారు. ప్రకాశం, గుంటూరు, కృష్ణాజిల్లాల్లోని మెట్ట ప్రాంతంలో సాగు పూర్తిగా వర్షాధారంపైనే ఆధారపడి ఉంది. సరైన సమయంలో వర్షాలు కురవక, సేద్యం సజావుగా సాగక, సరైన ఆదాయం లభించక రైతాంగం ఆర్థిక సమస్యలను ఎదుర్కొంటూ వచ్చారు. అలాంటి సమయంలో ఆ ప్రాంతాల రైతాంగం యూకలిప్టస్, సుబాబుల్ తోటల పెంపకం వైపు మళ్ళారు. వీటికి మొక్కల ఖర్చు తప్ప ఇతర సాగు ఖర్చులు లేకపోవటం రైతాంగానికి ఊరట నిచ్చింది. సాగునీరు అందించాల్సిన అవసరం కూడా లేదు. ఇతర పంటల లాగానే సుబాబుల్ కర్రకు ఆశాజనకమైన రేటు లభించటంతో ప్రకాశం, కృష్ణా జిల్లాల్లో సుబాబుల్ తోటల పెంపకం బాగా విస్తరించింది. కృష్ణాజిల్లాలోనే లక్షా 50 వేల ఎకరాల్లో ఈ తోటల పెంపకం కొనసాగుతున్నది. ప్రారంభంలో ఎకరం నేలలో సుబాబుల్ మొక్కలు నాటటానికి 3350 రూపాయల ఖర్చు అయ్యేది. మూడేళ్ళకొకసారి కోతకు వస్తుంది. నీటి లభ్యతను బట్టి నాలుగైదు కోతలు వస్తాయి. ఆ తర్వాత మరలా కొత్త మొక్కలు వేయాలి. ఒక్కో కోతకి 25 నుండి 30 టన్నుల కర్ర దిగుబడి వస్తుంది. అప్పటి ధర ప్రకారం సగటున టన్నుకు 1500 రూ॥ ఉన్నా 45 వేల ఆదాయం వస్తుంది. ఏడాదికి సగటున 15 వేల ఆదాయం రైతుకి మిగులుతుంది. ఇతర పంటలకయ్యే ఖర్చు, వచ్చే ఆదాయంతో పోల్చుకుంటే, సుబాబుల్ ద్వారా వచ్చే ఆదాయం రైతాంగానికి ఊరట నిచ్చింది.

సుబాబుల్ పెంపక విస్తీర్ణం పెరిగిన తర్వాత మార్కెట్పై గుత్తాధిపత్యం కల్గిన ఐటిసి, ఏపి పేపర్స్, బల్టాఫూర్ మొదలగు పేపరు మిల్లులు కర్ర ధరను తగ్గించేందుకు పూనుకొన్నాయి. దీంతో రైతాంగం ఆందోళన చేసింది. కర్రను నేరుగా రైతాంగం నుండి కొనుగోలు చేయాలని డిమాండ్ చేశారు. ప్రభుత్వం మిల్లు యజమానులతో చర్యలు జరిపి 27.4.99న ఒప్పందం కుదిర్చింది. ఒప్పందం ప్రకారం మార్కెట్

యార్లు ద్వారా కర్ర కొనుగోలు కేంద్రాలు ఏర్పాటు చేయాలి. ప్రతి రెండు సంవత్సరాలకు ధరను పెంచాలి. ఈ ఒప్పందం 2005 సం॥ వరకు అమలు జరిగింది. ఆ తర్వాత ఒప్పందాలను కంపెనీలు అమలు జరపలేదు. కృష్ణాజిల్లాలోని పేపరు మిల్లులు తమ ఏజంట్ల ద్వారా కర్ర కొనుగోలు ప్రారంభించాయి. మొదట యిచ్చిన 1350 ధరను 11 వందలకు తగ్గించాయి. రవాణా ఛార్జీల పేరుతో మరో రెండు వందలు తగ్గించి 900 రూ. మాత్రమే చెల్లించాయి. అంతేకాకుండా వారం రోజుల్లో రైతాంగానికి డబ్బులు చెల్లించే పద్ధతిని ప్రక్కనపెట్టి నెలల తరబడి ఆలస్యం చేయటం ప్రారంభించాయి. ఫలితంగా రైతాంగం మిల్లు యజమానుల చుట్టూ డబ్బుల కోసం తిరగాల్సిన పరిస్థితి ఏర్పడింది.

కంపెనీలు అనుసరిస్తున్న విధానాలకు వ్యతిరేకంగా రైతాంగం జరిపిన ఆందోళనతో ప్రకాశం జిల్లా మార్కెట్ కమిటీ రంగంలోకి దిగి కోటి రూపాయలతో రివాల్వింగ్ ఫండును ఏర్పాటు చేసింది. సుబాబుల్ కర్రను మార్కెట్ యార్డుల్లో బహిరంగ వేలానికి పెట్టింది. పేపరు మిల్లులు వేలంలో కర్రను కొనుగోలు చేయాల్సి వచ్చింది. ఈ విధానం వలన రైతాంగానికి 1500 నుండి 1600 రూపాయల వరకు ధర లభించటమే కాకుండా చెల్లింపులకు గ్యారంటీ ఏర్పడింది.

కర్ర విక్రయానికి ముందుగా ధర ఒప్పందం జరగాలనే రైతాంగం ఆందోళనతో ప్రకాశం జిల్లా కలెక్టర్, కంపెనీల ప్రతినిధులు - రైతులతో సమావేశం ఏర్పాటు చేసి టన్నుకి 1450 రూపాయలు, రవాణా ఛార్జీల క్రింద 200 రూ కలిపి 1650 చెల్లించే విధంగా ఒప్పందం చేశారు. ఈ ఒప్పందాన్ని కృష్ణాజిల్లాలోని కంపెనీలు అమలు జరపలేదు. దీంతో నందిగామ రైతాంగం ఆందోళనకు దిగారు. కంపెనీల ప్రతినిధులు, రైతులతో చర్యలు జరిపిన అనంతరం ఒప్పందం ప్రకారం 1650 రూపాయలు చెల్లించాలని, కాటాలను, దంపింగ్ యార్డులను ఏర్పాటు చేయాలని, నేరుగా రైతుల నుండి కొనుగోలు చేయాలని, అంతా మార్కెట్ యార్డుల పరిధిలో జరగాలని ప్రభుత్వం ఆదేశాలు జారీచేసింది. ప్రభుత్వ ఆదేశాల్లో ఏ ఒక్కదాన్నీ కంపెనీలు అమలు జరపలేదు. ప్రభుత్వం అమలు జరిపించే చర్యలు తీసుకోలేదు. దీంతో రైతాంగం తిరిగి ఆందోళనకు దిగి 27.9.2008 నుండి వారం రోజుల పాటు చందర్లపాడు తాసీల్దారు కార్యాలయాన్ని దిగ్బంధం చేశారు. విజయవాడ సబ్ కలెక్టర్ సమక్షంలో ఒప్పందాన్ని అమలు జరుపుతామని యాజమాన్యం అంగీకరించినా కొన్ని గ్రామాల్లో దంపింగ్ యార్డులు ఏర్పాటు చేయడం మినహా కంపెనీ అధికారుల చేత ఒప్పందాన్ని అమలు చేయించలేకపోయారు. ఫలితంగా టన్నుకి 800 నుండి 1000 రూ॥ మించి రైతులకు ధర లభించలేదు. ఇలాంటి పరిస్థితుల్లో 2009 మార్చిలో జరగాల్సిన 6వ ఒప్పందం అమలుకోసం రైతాంగం మరలా ఆందోళన ప్రారంభించారు. టన్నుకి 2000 రూ. ఇవ్వాలని ఐదురోజులకే చెల్లింపులు జరగాలని, రివాల్వింగ్ ఫండు ఏర్పాటు చేయాలని డిమాండ్ చేశారు. 2009 జూలై 31న నందిగామలో అప్పటి మంత్రి పార్థసారధి, జాయింట్ కలెక్టర్, కంపెనీ అధికారులతో సమావేశం జరిపారు. రైతుల డిమాండ్లపై ఆగస్టు 20 నాటికి అభిప్రాయం తెలియచేస్తామని కంపెనీ ప్రతినిధులు చెప్పారే తప్ప, ఎటువంటి హామీని ఇవ్వలేదు. రివాల్వింగ్ ఫండు గురించి మంత్రి నోరు

ఈ సందర్భంగా సిపిఐ(ఎం-ఎల్) జిల్లా నాయకులు కా॥ యద్దనపూడి సోని మాట్లాడుతూ అమెరికా సామ్రాజ్యవాదానికి దాసోహం చేస్తున్న భారత పాలకుల దళారీ విధానాలను వెల్లడిచేశారు. పౌర అణుఒప్పందం, పరిశ్రమల ఉధారాల తగ్గింపు, రక్షణ రంగంలో 50 వేల కోట్ల పెట్టుబడుల వ్యాపార ఒప్పందం తదితరాలతో అమెరికా తన ఆధిపత్య వ్యూహంలో మనదేశాన్ని భాగస్వామిని చేసిందన్నారు. దేశంలోని సమస్త రంగాల్లోకి విస్తరిస్తున్న సామ్రాజ్యవాద దోపిడీని వ్యతిరేకించటంలో భాగంగానే ఒబామా భారత పర్యటనను తీవ్రంగా వ్యతిరేకించాలని కా॥ సోని పిలుపునిచ్చారు.

ఈ సందర్భంగా సిపిఐ(ఎం-ఎల్) జిల్లా నాయకులు కా॥ యు. వీరబాబు ఇంకా రైతుకూలీ సంఘం(ఆం.ప్ర), స్త్రీ విముక్తి సంఘటన, విఐఎఫ్ఓటియు (న్యూ) జిల్లా నాయకులు పాల్గొని ఒబామా పర్యటనను నిరసించారు. ◆

మొదలవలేదు. ఈ సమావేశాన్ని పరిశీలిస్తే ఐటిసి లాంటి బహుళజాతి కంపెనీలను శాసించే శక్తి ప్రభుత్వానికి లేదనే వాస్తవం వెల్లడైంది.

ప్రభుత్వం, కంపెనీలు అనుసరిస్తున్న విధానాలు రైతాంగ ప్రయోజనాలకు నష్టదాయకంగా మారాయి. కంపెనీలు తక్కువ ధర యిచ్చి రైతాంగాన్ని దోచు కుంటున్నాయి. ప్రకాశంజిల్లా మార్కెట్ కమిటీ ఏర్పాటుచేసిన రివాల్వింగ్ ఫండును రద్దుచేసి రైతాంగ ప్రయోజనాలను ప్రభుత్వం దెబ్బతీసింది. వారిని మార్కెట్ శక్తుల దోపిడీకి గురిచేసింది. ఫలితంగా సుబాబుల్ సాగు గిట్టుబాటు కాని పరిస్థితికి చేరటంతో ఆ సాగుఎడల రైతాంగంలో విముఖత ప్రారంభమైంది. కృష్ణాజిల్లాలో సాగు 50 వేల ఎకరాలకు పడిపోయింది.

2010 సంవత్సరం దాకా ప్రకాశంజిల్లాలో నిర్ణయించిన ధరే కృష్ణాజిల్లాలో అమలుజరిగేది. 2010 తర్వాత ధర నిర్ణయం కృష్ణాజిల్లాలోనే జరుగుతున్నది. 2013 నాటి ఒప్పందం ప్రకారం సుబాబుల్ కి 4,400; యూకలిప్టస్ కర్రకు 4,600 ధర ఇవ్వాలి. ఇదే ధరపై ప్రకాశంజిల్లాలో 2014 జూలైలో త్రైమాసిక ఒప్పందం జరిగింది. ఈ ఒప్పందాన్ని కంపెనీలు అమలుజరప లేదు. ధర ఎక్కువగా ఉందని కొనుగోళ్ళు తగ్గించారు. వైనా నుంచి చౌకగా పేపరు దిగుమతి అవుతుందని టన్నుకి 3,700రూ మించి ఇవ్వలేమని మొండికేశారు. మార్కెట్ శాఖ నోటిఫై చేసిన చోట కొనుగోళ్ళు నిలిచి పోయాయి. ఒప్పందాన్ని అమలుజరపటంలో కంపెనీల మొండికెత్తింపై కృష్ణాజిల్లా రైతులు కలెక్టర్ కి ఫిర్యాదు చేశారు. నీటిపారుదల శాఖ మంత్రి దేవినేని సమావేశం ఏర్పాటు చేసినా ఎటువంటి ప్రయోజనం కన్పించలేదు.

కంపెనీల మొండి కెత్తింపై నిరసిస్తూ కృష్ణాజిల్లాలో రైతులు కర్ర విక్రయాలను నిలిపివేశారు. ఒప్పందం ప్రకారం 4,400రూ. యిస్తే అమ్ముతామని తెగేసి చెప్పారు. 2015 ఫిబ్రవరి 18న తిరిగి కొత్త ఒప్పందం జరగాలి. గత ఒప్పందంకన్నా ధరను పెంచాల్సి ఉంటుంది. కొత్త ఒప్పందంలో ధరను పెంచకుండా ఉండటానికి ఇప్పటి నుండే మిల్లుల యాజమాన్యాలు కుట్రపూరితంగా వ్యవహరిస్తున్నాయి. కర్ర సరఫరా కావటంలేదనే పేరుతో విదేశాల నుండి కాగితాన్ని దిగుమతి చేసుకొని రైతులను లొంగదీసుకొనే వ్యూహాన్ని కంపెనీలు పన్నుతున్నాయి.

రైతాంగానికి న్యాయమైన ధర ఇవ్వటంలో మొండికేయి చూపుతున్న కంపెనీలు, రైతుల డబ్బుతోనే వ్యాపారం చేస్తున్నాయి. రైతాంగానికి చెల్లించాల్సిన బకాయిలు కోట్లాదిగా వున్నాయి. నందిగామ మార్కెట్ యార్డులోనే 15 కోట్లకు పైగా రైతాంగానికి బకాయిలు చెల్లించాలి. ఒక్క సిర్పూర్ పేపర్ మిల్లే 7 కోట్లపైగా బకాయిపడి ఉంది. అంద్రా పేపరుమిల్లు 3.46 కోట్లు, ఐటిసి కంపెనీ కోటి 39 లక్షలు, బిల్టూ కంపెనీ 2.10 కోట్లు, బాలాఫూర్ ఇండస్ట్రీ 7.33 లక్షలు, కంచీకచర్ల మార్కెట్ పరిధిలో ఎన్ఐపిఎం కంపెనీ 50.51 లక్షలు, ఐటిసి కంపెనీ 54 లక్షలు బకాయిపడ్డాయి. నెలలు గడుస్తూన్నా రైతాంగానికి ఈ బకాయిలు చెల్లించటం లేదు. ప్రకాశం జిల్లాలోనూ రైతులకు కంపెనీలు కోట్లాది రూపాయలు బకాయిలు చెల్లించాల్సివుంది. సిర్పూర్ కాగజ్ నగర్ పేపరు మిల్లు, రైతులకు 11 కోట్లు బకాయి ఉందని ఏ.పి. మార్కెటింగ్ శాఖ తెలిపింది. ఇదేవిధంగా ఇంకా అనేక కంపెనీలు బాకీపడి ఉన్నాయి.

రైతాంగానికి చెల్లించాల్సిన బకాయిలను ఎగ్నోట్టటానికి కంపెనీలు అనేక ఎత్తుగడలు పన్నుతున్నాయి. మార్కెటింగ్ శాఖ అధికారుల అసమర్థ విధానాలు అందుకు తోడ్పడుతున్నాయి. ప్రకాశంజిల్లా ఒంగోలు యార్డు పరిధిలో ఎన్ఐపిఎం కంపెనీ రైతులకు 15 కోట్ల రూపాయల చెల్లింపుకి ముందుకు రాకపోవటంతో మార్కెటింగ్ శాఖ అధికారులు పోలీసులకు ఫిర్యాదు చేశారు. కేసు నమోదు చేసిన పోలీసులు మార్కెట్ శాఖ అధికారులతో కలిసి ఢిల్లీ వెళ్ళి గురుద్వారాలో ఉన్న ఎన్ఐపిఎం కంపెనీ ఛైర్మన్ ను అరెస్టు చేసే ప్రయత్నం చేస్తే ఆయన డిఐజి తో మాట్లాడి

10 రోజుల్లో సొమ్ము చెల్లిస్తానని, అరెస్టు నిలిపి వేయాలని చెప్పగా అందుకు అంగీకరించారు. బడా పారిశ్రామికవేత్తలు కోట్లాది రూపాయల బకాయిలు ఎగ్నోట్టేందుకు పూనుకున్నా పోలీసులు అరెస్టు చేయరు. రైతులు కంపెనీలకు కొద్దిపాటి బకాయిలు ఉన్నా అరెస్టులు చేసి జైళ్ళలో కుక్కుతారు. ఇది పోలీసు వ్యవస్థ పెట్టుబడిదారులకు అనుకూలంగా వ్యవహరిస్తుందనే వాస్తవాన్ని వెల్లడి చేస్తున్నది.

10 రోజుల్లో డబ్బు చెల్లిస్తామని చెప్పిన కంపెనీ ఛైర్మన్, డబ్బులు చెల్లించకుండా ముందస్తు బెయిల్ ఇవ్వాలంటూ హైకోర్టుకు వెళ్ళాడు. రైతులకు డబ్బులు చెల్లించాల్సిన మాట వాస్తవమేనని, కొంత సమయం ఇస్తే రైతులకు చెల్లిస్తానని పిటీషన్ లో పేర్కొన్నాడు. సొమ్ము ఎప్పుడు చెల్లించేది పిటీషన్ లో పేర్కొంటే బెయిల్ ఇస్తానని న్యాయమూర్తి ప్రశ్నించటంతో సమాధానం చెప్పకుండా పిటీషన్ ఉపసంహరించుకున్నాడు. ఆ తర్వాత అసలు తమపై క్రిమినల్ కేసు నమోదు చేయకూడదని, ఇది పూర్తిగా సివిల్ కేసు అని, తనపై మోపిన క్రిమినల్ కేసుని కొట్టివేయాలని మరో పిటీషన్ దాఖలు చేశాడు. మార్కెట్ శాఖ అధికారులు యాజమాన్యంపై ఫిర్యాదు చేశారని, అయితే కంపెనీ తమది కాదని చేసిన తర్జువానతో కోర్టు అంగీకరించ లేదు. దీంతో కంపెనీ యాజమాన్యం మరో ఎత్తుగడ పన్ని, తమపై మార్కెట్ శాఖకు కేసుపెట్టే అధికారం లేదని, నేరుగా కర్రను రైతుల నుండి కొనుగోలు చేసినందున, వారే ఫిర్యాదు చేయాలని వితండవాదానికి దిగింది. బకాయిలుపడిన మొత్తానికి కంపెనీల నుండి మార్కెట్ శాఖ సెస్సు వసూలు చేసింది. అంటే కొనుగోలు మార్కెట్ శాఖ ఆధ్వర్యంలోనే జరిగింది. మార్కెట్ కమిటీ ఆధ్వర్యంలో జరగకపోతే సెస్సు ఎలా కట్టారని అధికారులు కంపెనీలను నిలదీయలేదు. ఇది రైతుల్లో మార్కెట్ కమిటీ ఎడల అనుమానం కలిగిస్తున్నది.

రైతుల పక్షపాతినని చెప్పుకొంటున్న తెలుగుదేశం ప్రభుత్వం, వారి బకాయిలు చెల్లించేవిధంగా కంపెనీలపై చర్యలు తీసుకోకుండా యాజమాన్యం కొమ్ముకాసే విధంగా వ్యవహరిస్తోంది. ఒప్పందాన్ని కంపెనీలు అమలుజరపకపోతే మిల్లులపై కఠినచర్యలు తీసుకొంటామనేమాట ప్రభుత్వం నోటి నుండి రావటం లేదు. వ్యవసాయ, నీటిపారుదలశాఖల మంత్రులు జరిపిన సమావేశాలు రైతాంగం కంటితుడుపు కోసమే. రైతుల ఆందోళనలను చల్లార్చటం కోసమే. ఈ నెల 18న మరలా ఒప్పందం జరగాల్సిన నేపథ్యంలో కోట్లాది రూపాయలు లాభాలుగడిస్తూ కూడా నష్టాల్లో ఉన్నామని ధర తగ్గించాలనే కంపెనీల విజ్ఞప్తిని తిరస్కరించకుండా, వారి విజ్ఞప్తిని మంత్రులు పత్తిపాటి పుల్లారావు, దేవినేనిలు ముఖ్యమంత్రి ముందు పెడతామనలం కంపెనీలకు అనుకూలంగా వ్యవహరించటం కాదా!? నష్టాలు వస్తున్నాయని కంపెనీలు చెప్పే మాటలు అవాస్తవమని వారికి తెలియదా!? నష్టాలు వస్తే ఐటిసి కంపెనీ భద్రాచలంలో మరో యూనిట్ ని ఎలా నెలకొల్పగలుగుతుంది?!

రైతాంగం పండించే పంటల విక్రయం మార్కెట్ శక్తులపై ఆధారపడి ఉంది. ఫలితంగా రైతాంగం వారి దోపిడీకి గురౌతున్నారు. ప్రభుత్వం ప్రకటించే మద్దతు ధరలు కూడా రైతాంగానికి అందని పరిస్థితి ఉంది. వరి, గోధుమల కొనుగోళ్ళకు ఎఫ్ఐసిఐని, పూగాకు రైతుల కోసం టుబాకో బోర్డుని, పత్తి కొనుగోలుకు కాటన్ కార్పొరేషన్ ను సుగంధ ద్రవ్యాల కొనుగోళ్ళకు స్పెసీస్ బోర్డును ఏర్పాటుచేసినట్లుగానే సుబాబుల్, యూకలిప్టస్ రైతుల కర్ర కొనుగోలుకు బోర్డుని ఏర్పాటు చేసి, ఆ బోర్డు ద్వారా కర్ర విక్రయాలు జరిపించాలి. న్యాయమైన ధర లభించేటట్లు చూడాలి. ఏమైనా సంఘటిత ఆందోళనల ద్వారానే సుబాబుల్, యూకలిప్టస్ తోటల రైతులకు కనీస ధర లభిస్తుంది. ఈ వాస్తవాన్ని రైతాంగం గ్రహించి కర్ర విక్రయానికి బోర్డుని ఏర్పాటు చేయాలని, ఒప్పందాలను కంపెనీలు అమలు జరపాలని, బకాయిలు వెంటనే చెల్లించాలని ఉద్యమించాలి. ◆

➔ ఆయుధాలు సమకూర్చుతున్నదీ మరియు వారిపైనే యుద్ధమని ప్రకటిస్తున్నదీ అమెరికాయే నన్నారు. తనను ఎదిరించిన దేశాల ఆంతరంగిక వ్యవహారాలలో జోక్యం చేసుకొని ఆ ప్రభుత్వాలను పడగొట్టటం దాని నైజంగా పేర్కొన్నారు.

ఈ కార్యక్రమంలో ఇంకా ఏబిఎఫ్ టియు(న్యూ) నాయకులు కా॥ఎం.ఎస్.శాయి, కె.పేరయ్య, రైతుకూలీ సంఘం(ఆం.ప్ర) జిల్లా నాయకులు కా॥పరిటాల కోటేశ్వరరావు, వి.శ్రీరాములు తదితరులు పాల్గొన్నారు.

బందరు, 26-1-15 :

భారత రిపబ్లిక్ దినోత్సవాలను పురస్కరించుకొని ఒబామా భారత పర్యటనను నిరసిస్తూ సిపిఐ (ఎం-ఎల్) బందరు ఏరియా ఆధ్వర్యంలో స్థానిక బస్టాండ్ సెంటర్ నుండి కోనేరు సెంటర్ వరకు ప్రధాన రహదారుల్లో ప్రదర్శన నిర్వహించారు.

Read ! **Subscribe!!**

Class Struggle

Organ of Central Committee of CPI (ML)

Read ! **Subscribe!!**

వర్గ సంఘర్షణ కార్డు

Hindi Organ of Central Committee of CPI (ML)

2014లో ఉత్తరప్రదేశ్, మధ్యప్రదేశ్ లలో మతహింస

ఇస్లాం ఇంజనీర్

ఉత్తరప్రదేశ్

2014లో కూడా ఉత్తరప్రదేశ్ రాష్ట్రం మత హింస ఘటనలలో ముందున్నది. ఒక్క 2014 సం॥ కాలంలోనే మత హింసకు సంబంధించిన ఘటనలు 129 జరగగా, అందులో 25 మంది ప్రాణాలు కోల్పోయారు; 364 మంది గాయపడ్డారు. 2013తో పోలిస్తే ఈ సంవత్సరం తక్కువ ఘటనలు జరిగినట్లు కన్పించినా, యుపిలో నిరంతరం మత ఉద్రిక్తతలు చోటుచేసుకుంటున్నాయి. అత్యంత సాధారణ ఘటన కూడా రెండు మతాల నడుమ ఉద్రిక్తతకు కారణ మౌతుంది. ఉదాహరణకు-ఆగస్టు 27న మరణించిన 20 సం॥ల ఓ బ్రాహ్మణ యువతి అప్పటికి కొంత కాలంగా నదీమ్ అనే అతనితో నిరంతర సంబంధాలలో వుంటున్నది. అతను ఓరోజు ఆమెను తీవ్రంగా కొట్టాడు. దీనితో పైజాబాద్ పోలీస్ స్టేషన్ ప్రాంతంలో మతహింస చోటుచేసుకుంది. యుపిలో మతహింస హిందువులు ముస్లిముల నడుమే కాదు; ముస్లిములు, శిక్కుల నడుమ కూడా కొనసాగింది. ఇవన్నీ మత ప్రార్థనా స్థలాల వద్ద, ఊరేగింపుల సందర్భంగా లౌడ్ స్పీకర్లను ఉపయోగించటం లేదా టపాసులు పేల్చటం వంటి అత్యల్ప కారణాలతో జరిగినవే. అత్యధిక మతపరమైన దాడులు నవంబర్ లో పశ్చిమ యుపిలో జరిగిన ఉప ఎన్నికల నేపథ్యంలో జరిగాయి. ఇక్కడ 12 నియోజక వర్గాలలోని ఆరింటిలో ఉప ఎన్నికలు నిర్వహించారు.

2014 ఫిబ్రవరి 24న, అజమీఠ్ లోని మహమ్మద్ పూర్ ప్రాంతంలో విగ్రహాలను పూజిస్తున్న ఓ మరెచ్చెట్టు చుట్టూ వేదిక నిర్మాణ విషయంలో రెండు మతాల వారు ఘర్షణపడ్డారు. విజయప్రతాప్ యాదవ్ హత్యకు గురికాగా, మరొక అతను తుపాకి కాల్పులలో గాయపడ్డాడు. షాపులలాటి, వాహనాల విధ్వంసం కొనసాగింది. సాయంత్రం 7 గంటల నుండి రెండు గంటలపాటు ఈ బీభత్సకాండ సాగింది.

2014 మే 10న మీరట్ పట్టణంలోని తీర్ గ్రామ్ ప్రాంతంలోని ఓ మసీదుకు ప్రక్కనున్న బావిపై హక్కు గురించి హిందువులు, ముస్లిములు తగాదా పడ్డారు. 2 మోటారు వాహనాలు దగ్ధంచేయబడ్డాయి. ఉప ఎన్నికలు రెండు రోజులలో జరుగుతాయనగా ఈ ఘర్షణలు ప్రారంభమయ్యాయి. ముస్లింలు ఓ వాటర్ కూలర్ ను, ఓ ద్వారాన్ని ఏర్పాటుచేసుకునే ప్రయత్నం చేయగా హిందువులు దానికి అభ్యంతరం తెలిపారు. 1952 నుండి ఈ వివాదం కొనసాగుతుంది. నగరపాలక సంస్థ అక్కడి బావిని తన అధీనంలోకి తీసుకుంది. మతపరమైన దాడులు రెండు గంటలపాటు సాగాయి. 12 మంది వ్యక్తులు గాయపడ్డారు; వీరిలో పోలీసుకాల్పులలో నలుగురికి గాయాలయ్యాయి. బుల్లెట్టు గాయాలైన ఓ వ్యక్తి చనిపోయాడు. దీనితో అల్లర్లు బజాబీబాద్, లాలాబాబాద్, బుద్ధనబాబాద్ కు వ్యాపించాయి.

2014 జూన్ 4న, షామిలిజిల్లా - చౌసానా గ్రామంలోని ఓ మురుగునీటి కాలువ నిర్మాణవద్ద రెండు మతాలకు చెందినవారు గొడవపడ్డారు. ఆ గ్రామ ముస్లిముల మతపెద్ద ప్రతిపాదించిన ఈ కాలువ, హిందూ ప్రార్థనాస్థలం మీదుగా వెళ్తుండటాన్ని రెండు మతాల నడుమ దాడులు జరిగాయి. దీనిలో 20 మంది గాయపడ్డారు. అనేకమందికి తలలపై తీవ్రగాయాలు అయ్యాయి. ఒకరిపై ఒకరు ఆరోపణలు చేసుకుంటూ ఇరుమతాల వారూ పోలీస్ స్టేషన్ ఫిర్యాదులు చేసుకున్నారు.

2014 జూలై 4న మొరాదాబాద్ లోని కాంత్ ప్రాంతంలో జరిగిన ఘర్షణల్లో డి.ఎం.తో సహా 50 మంది గాయపడ్డారు. ఓ దేవాలయంలో బిగించిన మైకులను తొలగించాలనే పోలీసుల ఆదేశాలను ధిక్కరించి బిజెపి కార్యకర్తలు మహాపంచాయతీను నిర్వహించిన సందర్భంలో ఈ ఘర్షణలు చోటుచేసుకున్నాయి. బిఎన్ పికి సాంప్రదాయక పునాదిగా వున్న షెడ్యూల్డ్ కులానికి చెందిన జాత్యాలు కాంత్ గ్రామంలో అల్పసంఖ్యాకులుగా వున్నారు. రంజాన్ నెలలో వీరు తమ గుడిలో ఓ మైకును ఏర్పాటు చేసుకున్నారు. దీనితో పోలీసులు కల్పించుకొని ఆ మైకును తొలగించారు. గ్రామంలోని జాత్యాలు, ముస్లిములు కలిసి మైకు అంశంపై చర్చించుకొని ఓ అవగాహనకు వచ్చారు. అయినప్పటికీ, ఒప్పందాన్ని

ఉల్లంఘించి హింసను ప్రేరేపించటానికి బిజెపి సిద్ధమైంది. బిజెపి ఎం.పిలైన సత్యవాల సైని, యశ్వంతిసింగ్, సర్వేష్ కుమార్, రాజేంద్ర అగర్వాల్, నేపాలీసింగ్ లు మహాపంచాయతీను నిర్వహించి మైకును పునఃప్రతిష్ఠించాలని డిమాండ్ చేశారు. బిజెపి ఏనాడూ దళితుల ఆలయ ప్రవేశంవంటి వారి హక్కుల పరిరక్షణకోసం ఉద్యమాలను నిర్వహించలేదు. కానీ, దేవాలయంపై మైక్ లను ప్రతిష్ఠించటం ద్వారా ముస్లిములలో విభేదాన్ని తీవ్రం చేసింది. బిజెపి, బిఎన్ పి పక్షాన వున్నట్లు కన్పిస్తున్నప్పటికీ, బిఎన్ పిని బలహీన పరచటానికి బిజెపి ప్రయత్నిస్తోంది. అంతేగాక, తన హిందూమతతత్వం వెంటా వెనుక దళితులను సమీకరించేందుకు ఈ చర్యను ఉపయోగించుకుంది. తాకూర్ ద్వారా అసెంబ్లీ నియోజకవర్గ శాసనసభ్యుడైన బిజెపికి చెందిన కన్వర్ సర్వేష్ సింగ్ ఎం.పి.గా ఎన్నికవటంతో శాసనసభ స్థానానికి ఉప ఎన్నికలు జరిగిన సందర్భమే ఈ గొడవలు జరగటానికి ప్రేరణగా వుంది.

2014 జూలై 26న సహారన్ పూర్ లో ముస్లిములకు, శిక్కులకు నడుమ వివాదాస్పద స్థలం విషయంలో మతఘర్షణలు జరిగాయి. ఈ ఘటనలో ముగ్గురు మరణించగా మరో 27 మంది గాయపడ్డారు. ఆరు పోలీసుస్టేషన్ల పరిధిలో కర్నూల్ విధించబడింది. ముస్లిములలో కొందరు ఆ భూమి వక్సీబోర్డుకు చెందినదని ప్రకటిస్తుండగా, శిక్కులలో కొందరు 15 సం॥ల క్రితమే తాము ఆ భూమిని కొనుగోలుచేశామని చెబుతున్నారు. దాడుల క్రమంలో కొందరు మనుషులతో కలిసి ముస్లిముల నివాసప్రాంతానికి వచ్చిన పోలీసులు రబ్బరు బుల్లెట్లతో కాల్పులు జరిపారు. మసీదు కిటికీ తలుపులు ధ్వంసంచేయబడ్డాయి; కాధను తగులబెట్టారు; షాపులను పగులగొట్టారు. షుమారు 24 వాహనాలను తగులబెట్టారు; 70 షాపులను మంటలకు ఆహుతి చేశారు. షాపులను బద్దలుకొట్టి లూటీ జరుగుతున్నా 7 గంటల నుండి 9 గంటలదాకా పోలీసులు జోక్యం చేసుకోలేదు. ఈ గొడవలలో ఇద్దరు హత్యగావించబడ్డారు.

బిజెపికి చెందిన రాఘవ్ లఖన్ పాల్, లోక్ సభ ఎన్నికలలో పోటీచేసి విజయం సాధించాడు. దానితో అతను గెలుపొందిన అసెంబ్లీ నియోజకవర్గంలో ఉప ఎన్నికలు నిర్వహించాల్సివచ్చింది. మంత్రి శివపాల్ యాదవ్ నేతృత్వంలోని ఐదుగురు సభ్యుల ఉత్తరప్రదేశ్ ప్రభుత్వ కమిటీ కూడా రాఘవ్ లఖన్ పాల్ మత హింసను ప్రేరేపించాడని తేల్చింది. ఈ కేసులో 38 మంది అరెస్టు చేయబడగా, 9 ప్రాథమిక దర్యాప్తు నివేదికలు నమోదయ్యాయి. గొడవల సందర్భంగా కర్నూల్ విధించారు. ఈ సమయంలో ఓ హిందూ దంపతులను ముగ్గురు ముస్లిం మహిళలు చేరదీసి, మూడురోజులపాటు తమ దగ్గరే ఆశ్రయం కల్పించారు. అలానే ఓ వృద్ధుడైన ముస్లిము, ఓ శిక్కుకు సహాయం చేసేందుకు తన ఇంటిని తనఖా పెట్టేందుకు సిద్ధమయ్యాడు. ఈ గొడవలలో తగులబడిపోయిన శిక్కుల షాపులను పునరుద్ధరించటంలో ముస్లిములు సహాయసహకారాలందించారు. ఈ సంఘటనలో పోలీసులు నిర్వహించిన పాత్ర తీవ్ర విమర్శల నెదుర్కొంది. 2014 ఆగస్టు 18న లోని, ఘజియాబాద్ లో మతఘర్షణలు చెలరేగాయి. రాళ్ళు విసురుకోవటం, వాహనాల దగ్ధం సాగాయి. జమీల్ అనే 30 సం॥ముస్లిం యువకుడిని ఇద్దరు దుండగులు కాల్చి చంపారు. 19 సం॥ల హిందూ యువతిపై 60 సం॥ల వృద్ధుడు ఆగస్టు 17 సాయంత్రం అత్యాచారం జరిపాడనే ఆరోపణలున్నాయి. ఆ మేరకు ఎఫ్ బిఐ నమోదై, అదేరోజు రాత్రి నిందితుడిని అరెస్టు చేశారు. కాగా, అత్యాచారం జరపబడిందని అంటున్న మహిళా చనిపోయిందనే పుకార్లు వ్యాపింపజేయటంతో హింస చెలరేగింది.

2014 ఆగస్టు 21న హిందూ, ముస్లిములకు చెందిన ఇద్దరు 15 సం॥ల వయస్సున్న పాఠశాల పిల్లలమధ్య జరిగిన చిన్న గొడవ హాఫూర్ జిల్లాలోని బహదూర్ పూర్ గ్రామంలో మతతత్వ దాడులకు దారితీసింది. రాళ్ళు రువ్వటం, వాహనాలను తగుల బెట్టడం జరిగాయి. ఇరు మతాలకు చెందినవారి అరడజను షాపులు తగులబెట్టబడ్డాయి. రాళ్ళు రువ్వటంతో మసీదు పాక్షికంగా దెబ్బతింది. ఈ ఘటనలో పోలీసులు పదిమందిని అరెస్టు చేశారు. 2014 ఆగస్టు 24న, కాన్పూరులో రెండు మతాలమధ్య జరిగిన దాడులలో ఎజాజ్ అనే వ్యక్తి

యొక్క షాపు దోపిడీకి గురైన సందర్భంలో అతను కాలినగాయాలపాలై మరణించాడు; ఓ మహిళ ఇంటిని తగులబెట్టిన సందర్భంలో 12 మంది కుటుంబ సభ్యులతోపాటు ఆ మహిళకు 70 శాతం కాలిన గాయాలయ్యాయి. ఆరుగురు పోలీసు సిబ్బంది గాయపడ్డారు. ఘటమీపూర్ ప్రాంతంలో షాపులు, ఇళ్ళు తగులబెట్టబడ్డాయి. అప్పటికి రెండురోజుల క్రితం భీతర్ గ్రామంలో చిన్నపాటి దొంగతనం చేస్తూ దొరికిపోయిన ఇద్దరు పిల్లల్ని కొట్టారనేది ఆరోపణ. కాగా ఆ పిల్లలిద్దరూ మరణించారనే పుకార్లు వ్యాపించి, హింసకు దోవతీసింది. ఈ గొడవల సందర్భంలో 13 మందిని పోలీసులు అరెస్టుచేశారు.

2014 ఆగస్టు 29న ఓ మతానికి చెందిన నలుగురు విద్యార్థులను ముజఫర్ నగర్ లో చావ బాదారు. వారు టూల్షన్ నుండి తిరిగి వస్తూ ఆడపిల్లలను వేధింపులకు గురిచేశారనేది ఆరోపణ. ఆ విద్యార్థులను పోలీసులు రక్షించి, హాస్పిటల్ లో చేర్చారు. హింస వ్యాపించకుండా పారామిలటరీ సేనలను మోహరించాల్సి వచ్చింది.

మధ్యప్రదేశ్

2014 సం॥లో మధ్యప్రదేశ్ రాష్ట్రంలో 42 మతహింస సంఘటనలు జరిగాయి. కేవలం జూలై, ఆగస్టు నెలలలోనే ఆరు మతహింస ఘటనలు చోటు చేసుకున్నాయి.

'పెరుగుతున్న మతోన్మాదం-సామ్రాజ్యవాదం, పాలకవర్గాల పాత్ర' అనే అంశంపై సదస్సు

నెల్లూరు సదస్సులో ప్రసంగిస్తున్న ఎం.వి.కృష్ణయ్య

నెల్లూరు, 1-2-15 :

ప్రగతిశీల ప్రజాస్వామ్య విద్యార్థిసంస్థ(పిడిఎస్ఐ), నవయువసమాఖ్య(ఎన్వైఎస్), స్త్రీవిముక్తి సంఘటనల ఆధ్వర్యంలో స్థానిక టౌన్ హాల్ లోని మినీ హాల్ లో జిల్లాస్థాయి సదస్సు జరిగింది. ఈ సదస్సులో ఒ.పిడిఆర్ రాష్ట్ర నాయకులు, ఎం.వి.కృష్ణయ్య ముఖ్యవక్తగా పాల్గొని ప్రసంగించారు. ఆయన మాట్లాడుతూ మతోన్మాదాన్ని ప్రేరేపిస్తున్న శక్తుల్ని నిలువరించాలని అన్నారు. 'మతం మత్తుమందు' అని 150 ఏళ్ళ క్రితమే కారల్ మార్ష్ పేర్కొన్నారని గుర్తుచేశారు. నేడు పాలకులు మతాన్ని తమ స్వార్థపర రాజకీయాలకోసం, అధికారంకోసం వాడుకుని ప్రజల్లో ఉన్మాదాన్ని పెంచి పోషిస్తున్నారని అన్నారు. భూమిచుట్టూ సూర్యుడు తిరుగుతున్నాడన్న బైబిల్ కథనాన్ని పటాపంచలుచేసి సూర్యుడు చుట్టూ భూమి తిరుగుతుందన్న సత్యాన్ని లోకానికి చాటిచెప్పిన కోపర్నికస్ మత పెద్దల చేతిలో మరణశిక్షకు గురయ్యాడని అన్నారు.

మతం గురించి పదేపదే మాట్లాడుతున్న బిజెపి భోపాల్ గ్యాస్ హత్యాకాండ ఘటనలో 20వేలమంది హిందూ ప్రజలు మాడిమసైపోతే అందుకు కారణమైన యూనియన్ కార్పొరేట్ కంపెనీని శిక్షించమని ఎందుకు డిమాండ్ చేయలేదని ప్రశ్నించారు. కోల్ ఇండియా ప్రభుత్వరంగ సంస్థలో 10శాతం వాటాను అమ్మి వేశారని, రక్షణ, రైల్వే రంగాల్లో విదేశీ ప్రత్యక్ష పెట్టుబడులకు అనుమతిచ్చినందున దేశప్రజలందరూ నష్టపోతారని దీనికి సమాధానం చెప్పకుండా మతం చుట్టూ ప్రజల్ని తిప్పుతున్నారని అన్నారు.

ఎన్వైఎస్ రాష్ట్ర అధ్యక్షులు కా॥ఎల్.లక్ష్మీరెడ్డి మాట్లాడుతూ బిజెపి, కాంగ్రెస్ రెండూ మతతత్వాన్ని రెచ్చగొట్టేవన్నారు. బాట్రిమసీదుని కూల్చింది బిజెపి మతతత్వ శక్తులైతే అందుకు సహకరించింది, ఆనాటి కాంగ్రెస్ ప్రభుత్వమేనన్నారు. గుజరాత్, ముజఫర్ నగర్ అల్లర్లను సృష్టించి ఎన్నికల్లో ఓట్లు, సీట్లు పెంచుకునే కుయుక్తుల్ని బిజెపి పన్నిందని అన్నారు. ఖలిస్థాన్ తీవ్రవాదుల్ని పెంచి పోషించిన ఇందిరాగాంధీ వారి

2014 జూలై 30న ఖాంద్వాలలో జరిగిన మతఘర్షణల్లో ఒక వ్యక్తి హత్యగావించబడ్డాడు. ఉద్రిక్తతలను చల్లార్చేందుకు ప్రభుత్వ యంత్రాంగం కాల్పులు జరపటంతోపాటు, కర్నూల్ విధించింది. కర్నూల్ ఎత్తివేసిన తర్వాత తాజా ఉద్రిక్తతల కారణంగా 144వ సెక్షను విధించారు. దీనికి ముందు కూడా ఓ హత్య జరిగింది. ఆగ్రా జిల్లాలోని సస్సూర్ లో ఒక మతంవ్యక్తి మరో మతానికి చెందినవ్యక్తిని, అతని వాహనాన్ని అడ్డుతొలగించమని కోరిన చిన్న కారణంతో మత ఘర్షణలు చెలరేగాయి.

2014 జూలైలో రైజన్ లోనూ మత ఘర్షణలలో అనేకమంది ప్రజలు గాయాలపాలవగా, ఆస్థలకు తీవ్రనష్టం వాటిల్లింది. జిజ్ఞయినీలో అభ్యంతరకర ఫేసిబుక్ సందేశాల కారణంగా మతఉద్రిక్తతలు చెలరేగి, యువజనులు వీధుల్లోకి వచ్చారు. మరునాడు ఓ ప్రార్థనాలయ ప్రాంతానికి దగ్గరలో మాంసం పడివుండటంతో తిరిగి ఉద్రిక్తత రాజుకుంది. షాదోల్ లో -మరో సామాజిక మాధ్యమంలో అభ్యంతరకర సందేశాన్ని వుంచటం; ఆ సందేశాన్ని అంతర్జాలంలో అనేకమంది షేర్ చేసుకోవటంతో ప్రజలనేకమంది వీధుల్లోకి వచ్చారు. జిల్లాలోని వివిధ ప్రాంతాలలో ఇది మత ఉద్రిక్తతలకు దోవతీసింది.

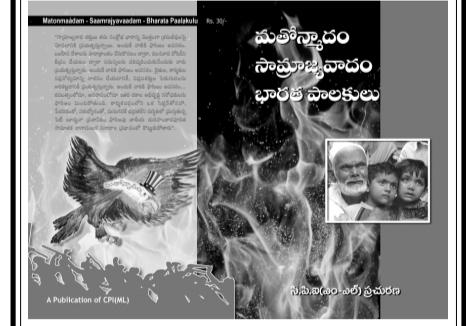
(‘సెక్యులర్ పర్సెక్యూషన్’ 2015 జనవరి సంచిక సౌజన్యంతో) ★

చేతిలోనే ప్రాణం పోగొట్టుకున్నదని ఆయన గుర్తుచేశారు.

రైతుకూలీసంఘం(ఆం.ప్ర) జిల్లా కార్యదర్శి కా॥జి.సునీత మాట్లాడుతూ పాలకులు అనుసరిస్తున్న విధానాలతో ప్రజల సమస్యలు తీవ్రమౌతుంటే, ఆ సమస్యలను పరిష్కరించకుండా పాలకులు కుల, మత, ప్రాంతీయ విద్వేషాలు పెంచి ప్రజలను ప్రక్కదోవ పట్టిస్తున్నారన్నారు.

స్త్రీవిముక్తి సంఘటన జిల్లా కార్యదర్శి కా॥పి.కొండమ్మ మాట్లాడుతూ లౌకికరాజ్యం అని చెప్పుకుంటూ, పరమతసహనం పాటించాలని చదువుల్లో చెబుతున్న పాలకులే మతోన్మాదాన్ని పెంచిపోషించడం, ఇతర మతాలను అవమానిస్తూ విద్వేషపూరిత ప్రకటనలు చేయడం దారుణమన్నారు. మోడీ ప్రభుత్వం మత ఛాందసత్వంతో పాత్రుత్వసూచనలను తయారుచేసి దుర్మార్గపు ఆలోచనలో వుందని 20 రాష్ట్రాల్లో బిజెపిని అధికారంలోకి తెస్తానని అహంకారపూరిత ప్రకటన లిస్తున్న బిజెపి కుట్రల్ని అర్థంచేసుకుని తిప్పి కొట్టాలన్నారు.

సదస్సులో ఇంకా పిడిఎస్ఐ జిల్లా కన్వీనర్ కృష్ణప్రసాద్, ఎన్వైఎస్ జిల్లా నాయకులు పి.మోహన్, నాగరాజు; స్త్రీవిముక్తి సంఘటన జిల్లా నాయకులు ఆర్.రత్నమ్మ, శ్యామల, విద్యార్థులు, యువకులు, మహిళలు పాల్గొన్నారు. ★

మతోన్మాదం - సామ్రాజ్యవాదం - భారతీ పాలకులు (వ్యాస సంకలనం) పేజీలు : 80 వెల : రు. 30/- కాపీలకు : మైత్రీబుక్ హౌస్ జలీల్ వీధి, కారల్ మార్ష్ రోడ్, విజయవాడ-2